

ÖZGÜR GENÇLİK

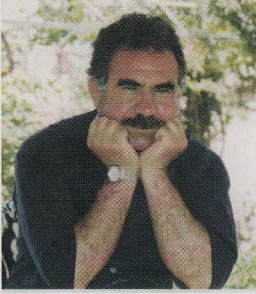
GULAN [5]

Arşiv - 2004

Aylık gençlik dergisi

sayı: 05

Mayıs 2004

Başkan APO'nun
Avukatları ile
Röportaj (2)

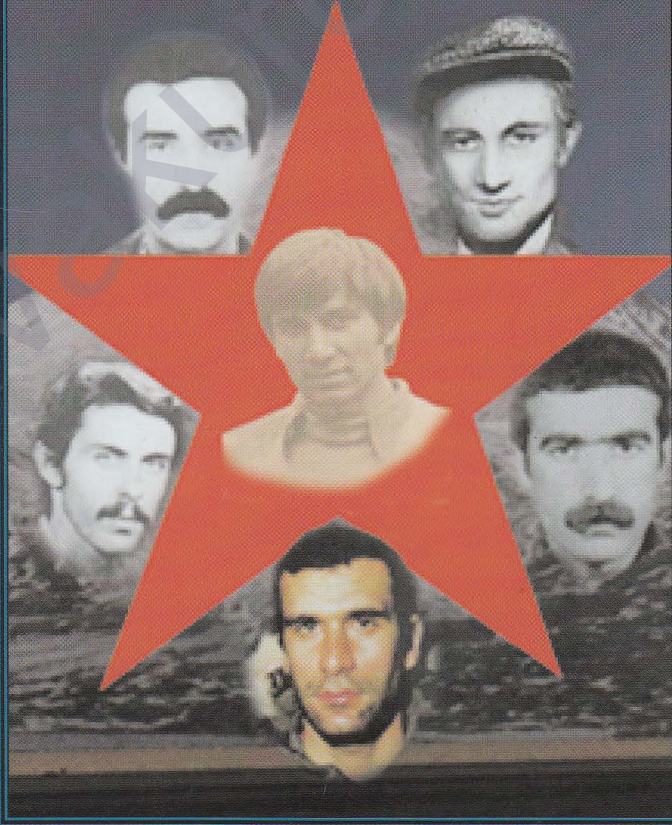

I. TECAK Avrupa
Kongresi Kararları (10)

Mayıs Şehitlerini Anma
Futbol Turnuvası (38)

MAYIS ŞEHİTLERİ ÖLÜMSÜZDÜR

*Göğümüzde Başkan APO'dan
Başka Güneş Olmayacak*

BEN İNSANDIM

Yoktu hiçbir farkım
Diğer kullarından tanrının
Dokuz ay on gün
Ana rahminde kalan
Doğan büyüyen konuşan
Yemek yiyen bir candım.

Yirmi yedisindeydim daha
Henüz ömrüne doymamış
Gencecik bir fidandım
İyiye, güzele yeniye doğruya; dost
Kötüye çirkine eskiye eğriye düşmandım.

Ben İNSAN'dım...!
Canım aldılar ecelsiz
Pırıl pırıl bir on sekiz Mayıs günü
Yoluna baş koyduğum
Vebalım sevdalım toprağıma uzandım
Saplandı yağlı kurşunlar
Delikanlı bedenime
Tepeden tırnağa kandım.

Ben İNSAN'dım...!
Ben cümle ezilenlerin sadık dostu,
Zulme, baskıya sömürüye düşmandım.
Bağımsızlık ve özgürlük kavgasında
En ön saflarındaydım mazlum halkımın
Elde silah kahramanca savaşıyordum
Yokluğuma kadeh tokuşturdu hain takımı
Bilmediler ki ben söylenen türküde
Yakılan ağıtta
Ve
Dinmeyen silah seslerinde yaşıyordum.

Ben İNSAN'dım...!
Ben işçilerin ben köylülerin
Ben bütün ezilenlerin muhteşem kını;
Ben sömürgeciliğe emperyalizme
Ve yerli gericiliğe karşı
Şaha kalkan halkımın gür sesi:
Ben baştan başa isyandım...
Ne beş meteliğe ırzını vermeye hazır bir hain
Ne de "yediği insan eti
İçtiği kan olmuş" bir sultandım.

Ben İNSAN'dım...!
Ben Karadeniz'de derya dibinde balıklara yem edilen
On beş özge candım.
Ağrı'ydim ben, Koçgiri'ydim,
Dersim'dim, Zilan'dım
Deşilmiş karınlarından alınan
Gün yüzü görmemiş bebeydim ben,
Süngülerin ucunda sallandım..

Ben İNSAN'dım...!
Zulüm ve işkence dert ve kahrır
Unutulur belki de ben unutulmam

Çünkü ben dilden dile dolaşan
Bir destandım
Dağlardan barikatlardan
Düşmana kurşun sallayan
Gerillanın göğsündeki nişandım

Ben İNSAN'dım...!
Ben pençelerini ve iğrenç dişlerini
Vücutuma geçiren
Sömürgecilerin ağızdaki kandım
Ben toplu imhalar ben idam ben sürgün
Ben mecburi isyandım.

Elleri ve kolları birbirine bağlı
Kirve hısımlar ve akraba
Kimileriyle akrandım
Oracıkta benzin döktüler üstüme
Küllerimiz birbirine karıştı;
Yüz binlerle cayır cayır yanandım...
Benzerlerimdi katledenler beni
Ama ben İNSAN'dım...!
Tarihtim ben ezilenlerin horlananların tarihi

Geçtim zulüm cenderesinden
Kan kızıla boyandım
İmparatorlar sultanlar cümle iblisler
Yok etmek istediler beni
Saldım toprağımda kökümü
Bugüne dek dayandım

Ben İNSAN'dım...!
Spartaküs'le beraberdim, Roma arenasında
İlk umudu,
İlk gerillasıydım cihanın
Efendilerine karşı ayaklandım
1871'de Paris'te, Rusya'daydım Ekim 1917'de...!
Çin'de Kore'de, Küba'da, Vietnam'da
Kızıl bayrağı taşıyordum
Laos'ta Kamboçya'da, Mozambik'te
Angola'da kan kusan mitralyözüm ben...!
Deştim karnını hainin sömürgecinin:
Cepheden cepheye yankılandım
Yurt sevgisini iğrenç bir maske gibi
Suratlarında taşıyanlar
Canım aldılar ecelsiz

Ben bir MİLİTAN'dım...!
Savaşsız ve sömürsüz
Bir dünya içindi kavgam..
Henüz yirmi yedisindeyken ve
Gencecik bir fidanken daha
Bağımsızlığın ve özgürlüğün
Kutsal özlemi uğruna al kanlara boyandım

Ben İNSAN'dım...!
Ben bitmeyen kavgam
Ben bağımsızlığa susamış ülke
Ben kurtuluşun gübrelenmiş toprağı

BEN KÜRDİSTAN'dım..

A black and white portrait of a young man with dark hair and a serious expression, wearing a light-colored shirt. The background is a textured, slightly blurred grey.

Mazlum DOĞAN

Gençlik Kültür ve Spor Festivali

ÇOK YAKINDA BAŞLIYOR!

Sporcu başvuru formlarını dergimizden temin edebilirsiniz.

İlişki için telefon numarası 0031/613394571

Adres: postbus 2263 5600 cg. Eindhoven/Nederland

İçindekiler

Editörden

- O'nun İstedığı Üretim ve Değişimdi 2
TECAK Avrupa Örgütü I. Kongresi 5
I. Kongre Kararları 10

- Tüm Değerlerimizin Bileşkesi
Başkan Apo'ya 15

- Halk Savunma Güçlerine 16
Üç Fidan: Deniz, Yusuf, Hüseyin 17

- Yine Mayıs 19
Haki KARER 20

- Özgür Gençlik Manifestosu 23
HPG Gerillalarıyla 1 Mayıs ve Mayıs

- Şehitleri Üzerine 26
'71 Direnişi Mazi Değil

- Geleceğin Ta Kendisidir 29
Değişim Üzerine 31

- Den Haag'ta Mayıs Şehitlerini Anma
Futbol Turnuvası 38

- Koma MEDYA 39
Die Geschichte Eines Blatts Oder Auf

- der Suche Nach dem Baum 42
Avusturya'daki Kürt

- Gençliğinin Sitesi ROJA CİWAN 44
Özgürlüğün Bedeli Ne Olmalı 45

- Düşünmek (felsefe) 48
Portre: Murray BOOKCHİN 52

- Özgür Düşünmeye Cesaret Et 53
Bir Avuç Umud 55

- Dağdan Atmayan Yürek Yitiktir Eğer
O Yürek Gençşe Ölüdür 58

- Okuyucudan 60
Mizah 63

- Bulmaca 64

Yeni bir sayıda buluşmanın heyecanıyla MERHABA

Bu sayımızda Şehitler ayı olarak bilinen Mayıs ayında şahadete ulaşmış büyük gençlik önderlerini anlatmaya çalıştık. Elbette onları anlatmak bir dergiyle mümkün değil. Hakileri, Denizleri anlatmak bir iki yazılık iş değil. Ama onları anmak ve hiç bir zaman unutmamak bizler açısından ahlaki bir zorunluluk. Onların anıları bugünkü değerlerin yaratılmasında belirleyici önemdedir. Mayıs şehitlerine anlam vermek kaçınılmaz bir görevdir biz gençlik için. Diğer yandan gerçekleşen birinci Avrupa TECAK kongresi de diğer önemli gündemimiz. Gençlik Hareketini Avrupa'da nasıl örgütleyeceğiz sorusuna yanıt arayan ve örgütlenmeyi engelleyen sorunları ortaya koyup mahkum eden büyük bir iddia açığa çıkartan 1.TECAK Avrupa kongresini pratikleştirme zorunluluğu yalnızca dar bir kesimin değil tüm gençlik kesimlerinin temel bir görevi. Yaratılmak istenilen bizim geleceğimiz. Bunu yaratma görevi ise biz gençlerde. Bunun iddiası ile kongre kararlarını yaşamsallaştırma görevi gerekmektedir. Yine bu sayımızda beğeniyle okuyacağınızı düşündüğümüz bir çok yazı bulacaksınız. Dergimizi güçlendirmek ve sahiplenmek için bize yazabilirsiniz. Genç yazarlar yayınlamamızı istediğiniz yazılarınızı bize yollayabilirsiniz. yeni bir sayıda buluşmak dileğiyle HOŞÇAKALIN...

Adresimiz

postbus 2263
5600 cg. Eindhoven/Nederland

e-mail

ozgurgenclik@gmx.net

O'nun İstedığı Üretim ve Değişimdir

Kürt Halk Önderi Abdullah Öcalan'ın avukatlarından İrfan DüNDAR ve Fırat Aydınkaya ile görüşmelerde belirtilen birçok hususa ilişkin yapılan söyleşiyi yayınlıyoruz

“Sayın Öcalan, hem Türkiye için hem Kürt halkı için hem de Türkiye açısından, Kürt sorununun demokratik siyasal çözümü açısından çok önemli bir şans. Bu konumu, bundan sonra da daha önemli bir hale gelecek. Devletin de bundan etkilenmesi doğaldır. Kendisinin tabiriyle “dalgaların kayaları aşındırması” yöntemiyle devleti dönüştüren yönü var. Barışın gerçek anlamda kalıcılığı için Öcalan'ın görüşleri önemli. Bu görüşler, önümüzdeki süreçte daha da önem kazanacaktır.”

- Sayın Öcalan'la yaptığınız görüşmeler, bazı kesimler tarafından farklı zeminlere çekiliyor. Yapılan görüşmelerde ortaya çıkan sonuçlar doğru algılanabiliyor mu?

İrfan DÜNDAR: Sayın Öcalan'ın bulunduğu noktaya yakınlaşmaktan ziyade, herkes Sayın Öcalan'ı kendi bulunduğu zemine çekmeye çalışıyor. Bu, her alanda böyle. Türkiye, İran, Avrupa fark etmez. Kürt hareketi açısından böyle bir sıkıntı var.

Burada yapılması gereken, herkesin Sayın Öcalan'a görüş anlamında yaklaşması. Zaten Kürt hareketi içindeki tartışmaların temel nedeni de Öcalan'ı farklı yorumlamaktan kaynaklanıyor. Kritik nokta biraz orası. Kürt hareketi böyle yaklaşıyorsa, aydınların da böyle yaklaşması doğal karşılanıyor.

Sayın Öcalan'ı bir görüşmede söyledikleriyle ele almamak gerekir. Gelişim seyrine ve diyalektiğine doğru bir bakış gerekir.

Dolayısıyla son altı yıldır geliştirdiği projelerin hayata geçmemesinden kaynaklı olarak böyle bir

durum ortaya çıktı. Geliştirdiği projeler yaşam bulsaydı, bu kadar uzaklaşma olmazdı.

Sayın Öcalan birçok proje üretiyor, Kürt hareketi ise bunları yaşama geçirme ve üretme noktasında sıkıntı yaşıyor. Yeni dönemde Sayın Öcalan'ın ortaya koyduğu projelerin yeniden irdelenmesi gerekiyor. Bizce Sayın Öcalan'ın görüşleri çok nettir. Görüşleri yoruma açık bir durum arz etmiyor.

- Sayın Öcalan “beni yeterince anlatamıyorsunuz” sözüyle daha aktif bir rol oynamanızı mı istiyor? Yine Öcalan'ın avukatı olduğunuz için hakkınızda açılan davalar ve baronun soruşturmaları bulunuyor. Bunları nasıl değerlendiriyorsunuz?

İrfan DÜNDAR: Sayın Öcalan'ın görüşlerinin yeterince yansıtılmadığı doğru.

Bu sadece görüşlerimizde ortaya çıkan olguları, projeleri yansıtma, onları yaşama geçirme anlamında değil, görüşlerinin bir bütün olarak Türkiye ve Ortadoğu açısından yaşama geçirilmesi

konusunda eksiklikler ve yetersizlikler var.

Öcalan'ın projeleri Kürt kurumları tarafından yaşama geçirilmeyince, diğer kesimler tarafından değerlendiriliyor. Örneğin Sayın Öcalan'ın Ortadoğu'ya yönelik projesini ABD bugün kendi yorumuyla geliştirmeye çalışıyor. Sivil topluma dayalı, halkların çıkarına uygun olmasa da kendilerine uygun, Sayın Öcalan'a alternatif bir biçimde bu proje Ortadoğu'ya dayatılıyor.

Sayın Öcalan'ın Demokratik Ortadoğu Projesi'yle ABD'nin Büyük Ortadoğu Projesi'ni kıyasladığımızda, ABD'nin bu projesini Ortadoğu halkları çıkarına değil, kendi çıkarlarına uygun olarak yaşama geçirmeye çalıştığını görüyoruz. Bunları ilk Öcalan ortaya koydu. Bunu yaşama geçirecek örgütler olmadığı için farklı güçler bunu alıp farklı şekillerde yaşama geçirmeye başladılar. Sayın Öcalan'ın en çok kızdığı, kabulleneemediği nokta burasıdır. Dar anlamda avukatlara yönelik bir eleştiri olarak algılamamak gerekir. Daha geniş perspektifle bakmak gerekir.

Bize yönelik birçok soruşturma ve dava hala devam ediyor. İstanbul Barosu kınama cezası verdi. Bize yönelik engellemeler ve yönelimleri doğal karşılıyoruz. Burada temel kriter, toplumsal yarar ilkesidir. Sayın Öcalan'ın görüşleri Türkiye halkına, Kürtlere ve Ortadoğu halklarının yararına mı? Oradan bakmak gerekir. Bizce halkların yararınadır. Sayın Öcalan'ın görüşlerinin tartışılması, Türkiye'nin dönüşümünde, devletin dönüşümünde ve Kürtlerin demokratizasyonunda en önemli parametredir.

- Görüşmelerde Sayın Öcalan projelerin yaşama geçmediğini, 30 yıllık dönemin mirasçısı kurumların bunları yeterince işleyemediğini belirtiyor?

Fırat AYDINKAYA: Sayın Öcalan'ı anlamak, başlı başına en önemli sorunlardan birisi. O, günlük yaşamda karşılaştığımız insanlar gibi konuşmuyor. Mitolojik, bilimsel, felsefi ve dini bir dili var. Dört dilin etkilerini günümüz insanı anlamıyor. Sayın Öcalan, "30 yıllık mücadele arkadaşlarım beni anlamıyor" diyor.

Günümüzde Avrupa'da gelişen ve krizde bulunan modernliğe itirazı var. Bu itirazını hem projelerle iletiyor hem de söylemde dile getiriyor. Söy-

lem farklılığı oradan kaynaklanınca insanların çoğu anlamıyor ya da anlamakta zorlanıyor.

İkincisi, Kürt hareketi belli merkezlerde ve noktalarda statükolaşmayı yaşadı. Bunu aşmak zordur. Değişim belirli sancıları da beraberinde getirdi. Statükoculuğu ortadan kaldırmak ve pasifize etmek zor. Hele bu Kürtlerde yaşıyorsa daha da zor.

Sayın Öcalan'ın itirazları yerli yerinde duruyor. Sanki onu anlamak istemeyenler ya da anlayıp içeri boşaltmak isteyen yaklaşımlar var. Bunu görmek gerekir. Ama O'nu anlamak da her insanın harcı değil.

- Kürt hareketinde değişime direnme mi var?

Fırat AYDINKAYA: Sorun şuradan kaynaklanıyor. Bu tür oluşumlar, kurumlaşmalar işlevini doldurduğu için bir statüko oluşmuş. Bu, Afrika'da da, Latin Amerika ülkelerinde de böyledir. Statüko her zaman değişime direnir.

Ama Sayın Öcalan, Kürt mücadelesinin hem zihniyetini hem de kurumlaşmasını aşmış bir vaziyette. Giderek politikalarını dünya insanların kurtuluşuna adanmış bulunuyor.

Bu noktada Sayın Öcalan ile kurumlar arasında bir anlama sorunu ortaya çıkıyor. Öcalan değişime neden direndiğini formüle ediyor. Değişime bir yönelimin olduğunu kendisi farkediyor. Kendisini yeniden var eden projeleri ortaya koydu. Dünyadaki benzer hareketlerden farkı bu. Kendini yenileyememekten dolayı tıkanma ve dağılmayı yaşayan hareketler var.

Dünya sistemi en başta Sayın Öcalan'ın üzerine geldi. 1999'da başlayan ve hala Ortadoğu'ya şekil veren operasyon Öcalan ile başlatıldı. Ama kendisi buna karşı önlemlerini aldı. Buna **üçüncü doğuş** adını veriyor. Bunu, savaşta tıkanmanın yaşandığı, dolayısıyla bunun aşılması gerektiği tespitinden yola çıkarak geliştirdi. Buna direnişin nedeni Kürt hareketinin içinde yaşanan kastlaşmadır. İster kabul edilsin ister edilmesin, 15 yıllık çatışmalı ortamda böyle bir şekillenme yaşandı.

Sayın Öcalan, kişileri değiştirmekten çok zihinleri değiştirmeyi hedefledi. Kürtlerin genel anlamda altyapıları zayıf. Kürt hareketi için de böyle. Demokratik kültürden bilinç düzeyine kadar

bir yığın eksiklik var. Dünyanın değiştiği bir dönemde, Kürt hareketinde bir tıkanma yaşanıyor. Öcalan beş yıldır bu tıkanmayı aşmaya çalışıyor. Bu kastlaşmanın kırılmaması nedeniyle sıkıntılar ortaya çıktı ve Öcalan buna müdahale etti.

- Kürt hareketi Öcalan'a bağlılığını sürekli olarak ilan ediyor. Öcalan ise bunu kuru bir bağlılık olarak görüyor?

İrfan DÜNDAR: Projeleri içselleştirilmediği için ikna olmuyor. Karşıt bir görüş de yok. Tartışma platformunun yaratılmamasına, üretimin olmamasına tepkili. Sonuçlar ise ortada. Bunlar çalışmalara yansımayınca doğal olarak böyle bir kaygı taşıyor.

- Görüşme notlarından halk ile Öcalan arasında bir sorun olmadığı, daha çok Kürt hareketinin yöneticileriyle bir sorun yaşandığı algılanıyor. Bu konuda neler belirtebilirsiniz?

- Fırat AYDINKAYA: Newroz'da bunun yansımasını gördük. Dünya genelinde 15-20 milyon insan Öcalan'ın ismi etrafında toplandı. Ama bir hafta sonra yapılan seçimler ortada. Açıkça görülüyor ki Kürt kurumları, Kürt modernizasyonunu taşıyamıyor, ona öncülük edemiyor. 1990'lı yıllarda Kürt hareketi halkı taşırken; bugün halk, kurumları ve partiyi taşıyor.

Kurumların, Sayın Öcalan'ın projelerini yaşama geçirerek halka götürmesi gerekirken, söylemlerini duymazdan gelen bir yapı içinde. Sayın Öcalan buna tepki gösterip sansür uygulandığını düşünüyor.

Kurumlar, mevcut durumuyla Sayın Öcalan'ın önünde de, halkın demokratikleşmesinin önünde de bir tıkaç işlevi görüyor. Sistemin değişmesi gerekiyor. Sorun bireylerde değil anlayışlardadır.

Doğrudan demokrasiyi önemseyen Sayın Öcalan, kurumların yapılanmasının ne şekilde olacağını da öngörmektedir. Doğrudan demokraside halk direkt kendini yönetir. Maalesef öyle bir kültür ve kurumlaşma olmadı. Çağrısı o yöndedir. Madem siz halka politika yapıyor, hizmet ediyorsunuz ama pratiğiniz bu yönlü değil, bu nedenle halka, "müdahale edin" diyor.

- Sizin Öcalan'ın elçisi, temsilcisi olduğunuz yönünde gelişen söylemler var. Bu tartışmalar hakkında ne düşünüyorsunuz?

- İrfan DÜNDAR: Biz hukuki temsilcisiyiz ama siyasal olarak, doğallığında gelişen bir durum var. Öcalan olgusu var Türkiye'de. Dolayısıyla Sayın Öcalan adına siyasal görüşmeler de yapıyoruz, devlete yakın kesimlerden dış temsilcilere kadar. Bunlar doğal gelişen görüşmeler.

Herkes Sayın Öcalan'ın görüşlerini merak ediyor. Kendisiyle görüşme imkanı olanlar ise avukatlardır. Bu doğal olarak gelişen bir süreç. Sayın Öcalan, hem Türkiye için hem Kürt halkı için hem de Türkiye açısından, Kürt sorununun demokratik siyasal çözümü açısından çok önemli bir şans. Bu konumu, bundan sonra da daha önemli bir hale gelecek. Devletin de bundan etkilenmesi doğaldır. Kendisinin tabiriyle "dalgaların kayaları aşındırması" yöntemiyle devleti dönüştüren yönü var. Barışın gerçek anlamda kalıcılığı için Öcalan'ın görüşleri önemli. Bu görüşler, önümüzdeki süreçte daha da önem kazanacaktır.

- Öcalan'ın Kürt basınına dönük eleştirileri var. Bunu nasıl değerlendiriyorsunuz?

İrfan DÜNDAR: Sayın Öcalan'ın projelerinin yaşama geçmesinde en büyük görev, Kürt medyasına düşüyor. Öcalan, görüşlerinin karşıt görüşler de dahil tartışılmasını istiyor. Öcalan'ın görüşlerinin halka taşınmasının en önemli ayağını basın oluşturur. Projeler hangi araçla yaşama geçecek? Bu nedenle basının rolünü oynayamadığını söylüyor.

Sayın Öcalan'ın bir eski dostu selam göndermişti, "bana öyle selam getirmeyin, o bir proje geliştirseydi duyardım. Pratik anlamda bir çalışması olsaydı bana yansırı" dedi. O herkesi çalışmalarıyla anlamak istiyor. Eleştiriyi kaba anlamda Öcalan'ın tepitlerine yer vermek olarak algılamamak gerekir.

Çalışmayan, üretmeyen kurumları kabul etmeyeceğini söylüyor. Tüm kurumları eleştiriyor. Basın da bunun bir parçası. Kürt hareketinin genel olarak başarılı olmaması nedeniyle eleştirilerinin dozajını yükseltiyor.

TECAK AVRUPA ÖRGÜTÜ I. KONGRESİ

Ortadoğu ve Kürdistan'da siyasal, sosyal, kültürel ve ekonomik olarak çok yönlü bir değişim sürecinin yaşandığı bir dönemden geçilmektedir. 21. yüzyılın ilk çeyreğini belirleyecek nitelikte bir toplumsal değişim süreci yaşamın her alanında etkisini gösterecektir. Ortadoğu'ya dıştan dayatılan askeri müdahale mevcut siyasal rejimlerin statüsünde bir sarsılmaya yol açmakla birlikte, güç dengelerinin yeniden kurulduğu, egemen ve ezilen siyasal güçlerin kendisini ortaya çıkan konjonktüre göre yeniden yapılandığı bir dönem yaşanmaktadır.

ABD-İngiltere ikilisinin başını çektiği Irak müdahalesi; bölgenin mevcut statükosunun zannedildiği gibi kolaylıkla değiştirilemeyeceğini daha şimdiden ortaya çıkarmıştır. Uluslararası egemen güçlerin kendi çıkarlarına dayalı tek yönlü ve bölge halkları

nın gerçeğini gözardı eden siyaset anlayışı bir çıkmaza girmiştir. Ortadoğu ve Kürdistan'ın kendine has kültürel, dini ve psikolojik, toplumsal yapısını doğru tahlil etmeyen bölge halklarının, kültürlerinin çıkarlarını gözetmeyen, salt egemenlerin çıkarına dayalı böylesi bir dış müdahale kendi karşıt güçlerini de yaratmıştır.

Mevcut durumda uluslararası egemen güçlerin tek yanlı, çıkara dayanan politikası ile buna karşı direnen gerici siyasal rejimlerin değişimi dışlayan muhafazakar politikası bir çatışma unsuru olmaktadır.

Buna karşın, halkların demokratik birliğine ve kardeşliğine dayalı özgürlük ve adalet arayışı, uzun vadeli, istikrarlı ve daha kalıcı bir toplumsal siyasal sistemi yaratabilir. Ne egemenlerin çıkarları ne de bölge güçlerinin gericiliği gerçek bir demokratik

TECAK 2003

toplum özlemini engelleyecek güçte değildir. Toplumun tüm kesimlerinin -kimi farklılıklar taşısa da- ortak paydalarda bulunduğu dinlerin, dillerin, ulusların, kültürlerin bir arada farklılıklarıyla kendi kimliğini yaşadığı özgür ve demokratik toplum özlemi umut vermektedir. Yaşanan çelişki ve çatışmalar, yeni bir toplumsal çıkışın koşullarını daha da olgunlaştırmıştır. ABD'nin Büyük Ortadoğu Projesi'ne karşın halkların gerçek demokrasiye dayalı Demokratik Ortadoğu Birliği Projesi giderek seçenek haline gelmektedir. Kürt halkı ise böylesi bir birliğin stratejik gücü olmaktadır.

TECAK I. Avrupa Kongresi ağırlıklı olarak kadro bileşeninin katılımı ile 28 Nisan-2 Mayıs tarihleri arasında gerçekleşmiştir. Kongre; divan seçimi, siyasal durum değerlendirmesi, raporların okunması ve değerlendirilmesi, karar tasarılarının okunup onaylanması, eleştiri özeleştiri platformları, seçim ve kapanış gündemleri çerçevesinde yapılmıştır. TECAK bünyesinde faaliyet yürüten tüm saha, bölge kurum ve alt örgütlerin kongrede temsili sağlanmıştır. Kongre öncesi yapılan hazırlıklar çerçevesinde tüm çalışma saha ve bölgelerinin faaliyet raporları kongre yapısına sunulmuştur.

Bilindiği gibi 2003 Ağustos ayında gerçekleştirilen Kürdistan I. Genel Gençlik Kongresi ile Avrupa'daki gençlik hareketimizin TECAK adıyla örgütlenmesi kararına gidilmiştir. Bu karar çerçevesinde Avrupa'daki gençlik hareketimiz YCK'nin örgütsel bir dönüşüm sağlayarak, kendisi yeni stratejik sürecin gereklerine yanıt olabilecek bir tarzda örgütlenmesi gerekmektedir. Yine kongre ya da konferansla hareketin örgütsel yapılanmasını tamamlaması ve TECAK adıyla dönüşümü pratikleştirmesi kararına gidilmiştir.

Kasım 2003'te yapılan TECAK I. Avrupa Genişletilmiş Toplantısı ile yönetim, çalışma tarzı, eğitim ve basın yayın çalışmalarına ilişkin yeni kararlara gidilmiş, örgüt yapımızda kısmi değişim süreci başlatılmıştır. Gençlik hareketinin TECAK ismi ile örgütlenmesi biçimsel bir değişiklik olmaktan öte yeni stratejik sürecin değişen mücadele koşullarının ve özgürlük hareketinin ulaştığı düzeyle ilgili bir durumdur.

Dünyada, Ortadoğu'da ve Kürdistan'da değişen maddi koşullarla, objektif zemine bağlı mücadele

Güçlü bir değişim ve yenilenmenin sağlanması kaçınılmaz bir süreç olarak hareketimizin gündemine girmiştir. Yeniden yapılanma mevcut eylem, örgüt, çalışma tarzı, yönetim anlayışı ve mücadele araç ve yöntemlerinin gözden geçirilmesini gerekli kılmıştır

stratejisindeki köklü yenilikle ilgili bir durum olmaktadır. İmralı süreci ile başlayan, Demokratik Uyarılıklar Manifestosu ile daha da derinlik kazanan, ideolojik politik bir yenilenmeyi yaşayan, buna göre siyasal demokratik mücadeleyi geliştirmeyi temel alan ve tüm çalışma alanlarını köklü bir değişime zorlayan bir süreç yaşanmıştır.

Gençlik hareketimiz değişen koşullara ve yeni mücadele stratejisine uygun düşecek bir değişim dönüşüm sürecine girmiştir. Örgütsel yeniden yapılanmanın tamamlanması yeni stratejik sürecin gereklerine uygun çalışma tarzının oturtulması kolay olmamış, zorlu ve sancılı bir süreç yaşanmıştır. Özellikle de özgürlük hareketinin gençlik hareketine stratejik düzeyde rol biçmesi daha kapsamlı bir yenilenme ihtiyacını doğurmuştur.

Ulusal diriliş sürecinde gençliğe biçilen misyona oranla demokratik kuruluş sürecinde daha köklü ve kapsamlı bir rol verilmiştir. Gençlik hareketi tali, destekçi bir konumdan çıkmış, tüm toplumsal mücadeleye öncülük eden temel stratejik bir kurtuluş gücü olarak misyon kazanmıştır. Gençlik siyasal demokratik mücadelede toplumsal ilerlemeyi sağlayacak temel bir kurtuluş gücü olarak yeni stratejik süreçte öncülük etme görevi ile karşılaşmıştır.

Böylesi köklü ve tarihsel sorumluluğu büyük olan bir misyon yerine getirmek için güçlü bir değişim ve yenilenmenin sağlanması kaçınılmaz bir süreç olarak hareketimizin gündemine girmiştir. Yeniden yapılanma mevcut eylem, örgüt, çalışma tarzı, yönetim anlayışı ve mücadele araç ve yöntemlerinin gözden geçirilmesini gerekli kılmıştır. Eskiye ait yeni stratejik sürecin ihtiyacını karşılamayan örgüt anlayışının kalıplaşmış, gelişme yaratmayan, adeta davranış biçimi haline gelen dar bir kesimle sınırlı kalan çalışma tarzının aşılması gerekmektedir.

Geçmişin olumlu değerlerini esas alan geçmişini inkara düşmeden, yeni olanı yaratan bir sürecin gelişmesi gerekmektedir.

Tutucu ve dogmatik yaklaşımlar kadar liberal ve savrulmaya yol açan yaklaşımlara da düşmeden bir gelişim seyrini izlemesi gerekmektedir. Avrupa'da gençlik hareketimizin böylesi köklü bir yenilenmeyi sağlaması V. YCK Kongresi ile daha güçlü bir şekilde başlamıştır. TECAK ile bu süreç devam ettirilmiştir.

Kongremiz yaşanan bu değişim dönüşüm sürecinin ne kadar pratikleştiğini, hareketimizin gelişim düzeyinin ulaştığı aşamayı değerlendirmiştir.

Buna göre başta yönetim anlayışı ve çalışma tarzında yetkiye dayalı, aşırı merkezi, inisiyatifli zayıflatan örgütlenme biçimi hareketin gelişimini olumsuz etkileyen bir faktör olarak değerlendirilmiştir. Mevcut yönetim anlayışının ve tarzının gençlik hareketinin genişleyen ve büyüyen bir örgüt haline gelmesini engellediği ortaya çıkmıştır. Koordinenin teklesmesi, yönetim organımızı zayıf düşürmüştür.

Yetkinin salt bir koordine merkezileşmesi, inisiyatif gücünün yönetimde zayıf kalması, alt örgütleri de etkilemiştir. Böylesi geniş bir çalışma sahasında inisiyatif gücünün ön planda olduğu, yetkinin paylaşıldığı, teklesmenin giderildiği bir yönetim tarzı daha demokratik olduğu gibi, irade gücünün oluşmasını sağlayacaktır. Oysa ki aşırı merkezileşen, yetkiyle hareket eden bir koordine tarzı kolektif ve iş bölümüne dayalı bir çalışma tarzının oluşumunu zayıf bırakmaktadır.

Gençlik hareketimizde yönetim ve koordine tarzının doğru temelde pratikleşmemesi, bölge ve saha düzeyinde daralma ve tıkanmaya da yol açmıştır. Yeni dönemde daha demokratik, bireylerin yeteneklerini ve potansiyelini açığa çıkaran, salt yetkiye dayalı anlayışı aşan, inisiyatif gücünü büyüyen bir yönetim tarzının esas alınması gerekmektedir.

Geçmişten beri hep gündemde olan ve bir türlü sağlıklı bir rotaya kavuşturulamayan yönetim ve koordine tarzı kongremizde tartışılmış, somut bir biçime kavuşturulmuştur. İş bölümüne dayalı, çalışma sahaslarının sorumluluğunu gücü ve potansiyeline göre üstlenen, giderek daha fazla alt örgütlere inerek pratikleşen, böylece üstte kalan elit tarzın aşıldığı bir yö-

Günübirlilik, salt güncel gelişmelere dayalı, uzun vadeli ve istikrarlı olmayan bir örgütsel düzey güven vermediği gibi sürekli olarak dağılmaya ve zayıflamaya açık hale gelmektedir. Temel sorun örgüt olma ve örgüt yaratma sorunu olarak tespit edilmiştir

netim anlayışı benimsenmiştir. Yönetim düzeyinde pratikte ortaya çıkan yanlışlıklar eleştirilmiş, geçmiş yönetim deneyimlerinden çıkan sonuçlar ele alınarak yeni bir yönetim anlayışı benimsenmiştir.

Hareketimizin mevcut örgütlenme düzeyinin ihtiyacı karşılamadığı, zayıf ve yetersiz olduğu ortaya konulmuş, buna yönelik somut tartışmalar yürütülmüş, belli bir örgütsel sisteme kavuşturulmakla birlikte bölge ve sahalarda düzeyinde örgüt oluşturma ve geliştirmede ciddi zayıflık yaşanmıştır.

Avrupa geneline yayılan, potansiyelin olduğu her bölge ve alanda örgütlü olan bir hareket, büyük bir güç kaynağı olacaktır. Fakat örgütsel zayıflık gücün olmayı engellediği gibi öncülük misyonunu da yerine getirmeyi engellemektedir.

Hareketimizin güncel ve uzun vadeli görev ve sorumlulukları yerine getirmesi, kitleleri harekete geçirmesi ancak örgütsel zayıflığın aşılması ile mümkündür. Günübirlilik, salt güncel gelişmelere dayalı, uzun vadeli ve istikrarlı olmayan bir örgütsel düzey güven vermediği gibi sürekli olarak dağılmaya ve zayıflamaya açık hale gelmektedir.

Örgütsel altyapının zayıf olması, örgütlenme perspektifinin dar ve sınırlı olması, hareketimizin yapısal bir sorunu olarak ortaya çıkmıştır. Temel sorun örgüt olma ve örgüt yaratma sorunu olarak tespit edilmiştir.

Kongremiz bu durumu gidermeye yönelik olarak somut bölge ve sahaların durumunu gözden geçirmiş, yeni bir örgütlenme perspektifini ortaya çıkarmıştır. Özellikle bölgelere dayalı ikili çalışma tarzı esas alınmış, buna göre öncelikli pilot bölgeler belirlenmiştir. Her bölgede somut örgütsel sonuç elde etme hedeflenmiştir.

Gençlik hareketimizin yeni döneminde bağımsız, demokratik ve meşru örgüt çizgisine kavuşması

esas alınacaktır. Kimlik kazanan, kendi gelişim sorunlarının çözen, özgücü ile hareket eden genel örgütten destek bekleyen bir pozisyondan kendini kurtararak öncülük rolünü oynayan bir güce kavuşturulması gerekmektedir. Bunun yolu ise örgütsel zayıflığın altyapıyı güçlendirerek aşmaktan geçmektedir. Genel örgüte karşı daha iradeli bir duruşu gösteren, temsil gücü yüksek, sürekli ve kalıcı bir örgütsel düzey başarı yaratacaktır.

Eğitim, kadro, eylem, basın, mali ihtiyaçlarını kendi örgütsel gücü ve birikimi ile karşılayan bir gençlik örgütü, bağımsız bir örgütsel gelişme yaratabilir. Zayıf ve sürekli desteklenmeye muhtaç bir gençlik hareketi her tür bağımlılığa ve tassarufa açık bir hale gelecektir. Bağımsız, meşru ve demokratik örgüt çizgisi ancak zayıflıkların giderilmesi temelinde güç yaratmakla mümkün olabilir. Bunun yolu ise örgütlenmenin geliştirilmesi ve yaygın kılınmasından geçmektedir.

Öte yandan örgütlenmeyi geliştirme ve büyütmede yeni örgütsel araçların yaratılması ihtiyaç olarak kendini dayatmaktadır. Geniş gençlik kitlelerini içinde barındıran, her kesime hitap edecek nitelik ve kapsamda örgütlenme araçlarının yaratılması halinde kitle tabanının genişlemesi sağlanacaktır. Özellikle de kültürel faaliyetlerinin imkan dahilinde kurumlaştırılması gerekmektedir.

Örgütsel gelişimin en önemli ölçütlerinden biri de sportif, sosyal, kültürel faaliyetlerin geliştirilmesinin örgütsel bir görev olarak ele alınması, temsilinin hareketimiz içinde sağlanması olmaktadır. Somut bir üretime dayalı, yaratıcı ve çok yönlü ilgilere hitap gücü olan sosyal faaliyetlerin örgütlenmesi hareketimize zenginlik katacaktır.

Gençlik hareketi siyasal bir örgüt olmakla birlikte sosyal yönü ağırlıklı olarak öne çıkan bir hareket biçiminde örgütlendiği takdirde güçlü bir kitle zemini bünyesinde toparlayacaktır.

Mevcut çalışma pratiğinde sosyal, sportif vb. faaliyetlere yaklaşımda ciddi yanlışların olduğu, kimi zaman yeterince önemsenmediği, yaratacağı gelişimin göz önüne alınmadığı anlaşılmaktadır. Oysa ki Avrupa'daki gençlik kitemizin hem egemen kültüre karşı yabancılaşmasını önlemek hem de ulusal kültürel değerlere kavuşmasını sağlamak için bu tür faaliyetlerin rolü stratejik öneme sahiptir.

Yine koşulların ve altyapının güçlü olduğu bölgelerde kurumlaşmaya gitmek gerekmektedir. Kurumlaşmanın salt resmi hukuksal bir olgu olarak ele alınması, fiili kurumlaşmalara da gidilmesi halinde asgari ihtiyacı karşılanacaktır. YCK V. Kongresi'nde sosyal, sportif faaliyetlere yönelik güçlü kararlar alınmasına rağmen aradan geçen bir yıllık süre zarfında yeterli bir gelişme gösterilmemesi eleştiri konusu olmuş, bunun bir an önce giderilmesi kararına ulaşılmıştır.

Bununla birlikte eğitim politikamızda kısmi bir yenilenme olmasına rağmen bunun yeterli olmadığı açığa çıkmıştır. Gerek kadrosal birikimin güçlendirilmesi, gerekse çalışan yapının niteliğinin geliştirilmesi için içe dönük eğitimlerin belli aralıklarla yapılması örgütsel yapımıza nitelik katacaktır. Özellikle kamp faaliyetlerinin altyapıyı güçlendirme ve geliştirmede önemli bir role sahip olduğu ortaya konulmuştur. Eğitim alan her gencin mutlak suretle çalışmalarda değerlendirilmesi, kısmi de olsa pratikte yer edinmesini sağlamak gerekmektedir.

Örgütsel altyapının güçlendirilmesi, zayıflığın giderilmesi, eğitim ve kamp politikasının sağlıklı bir tarza oturması ile mümkün olacaktır. Kampların özelliklerine göre içeriğinin farklılaşabileceği ortaya konulmuştur. Mevcut durumda gençlik hareketimizin kadro ve çalışan yapısındaki nitel ve nicel zayıflık başarılı sonuç almayı etkilemektedir. Yeni dönem gençlik hareketinin çok yönlü ihtiyaçlarını karşılayacak nitelik, birikim ve sosyaliteye sahip bir kadro ve çalışan profili açılım ve yenilenme yaratabilir.

Yeterli bir örgütsel büyümenin sağlanmamasının temelinde kendini yeni döneme uyarlayan, belli bir değişime yatan nitelik ve yaratıcılıkta bir kadro ve çalışan yapısının zayıf olması yatmaktadır. Eski ile yeni arasında sıkışan, yeni dönemi pratikleştirecek cesaret ve yaratıcılığı gösteremeyen, fakat buna karşın eski dönemin çalışma ve örgüt anlayışından da kopamayan bir kadro duruşu hakimdir. Yeni dönemde bu denge durumunun kırılması, öngörülen yeniliklerin pratikleştirilmesi ancak ve ancak, kadro ve çalışanların kendinden başlayarak değişimi sağlamaları ile mümkün olacaktır.

Kongremiz hareketimizin yapısal sorunlarını kapsamlı bir şekilde ele almış, çözüm yollarını ortaya koymuş, somut kararlar almıştır. Örgütlenme, basın yayını, Öğrenci Gençlik Hareketi, genç kadın, eği-

tim, dış ilişkiler, kurumlaşma ve eyleme ilişkin kısa, orta ve uzun vadeli kararlar alınmıştır. Her çalışma sahasının gelişim sorunları tartışılmış, alternatif çözüm yolları ortaya konmuştur.

I. Avrupa Kongremiz, gençlik hareketinin kendi cephesinden YCK V. Kongresi ile başlayan yeniden yapılanmayı daha da ileri bir aşamaya taşıdığı bir kongre niteliğinde olmuştur. Önderliğimizin yeniden inşa olarak tanımladığı yapılanma süreci bu kongremiz ile gençlik cephesinden başlatılmıştır.

Gençlik hareketi TECAK ile başlatılan değişim dönüşümü bu kongre ile inşa etme kararlılığına ulaşmış, tüm tartışma ve kararlarını bu espiyi ile geliştirmiştir. Geçmişin hep aynı eksikliklerde tekrar eden örgüt yaklaşımı artık aşılmayla yüz yüze gelmiştir. Yeniden inşayı örgüt yapımızda somutlaştırarak yeni döneme örgütsel bir atılım ile girme iddiası güçlenmiştir.

Genelde özgürlük hareketinin son 5-6 aylık süreçte yaşadığı çalkantılı sürecin aşılmasında yeniden insanın başarılı sonuçlanması ne kadar geçerli ise aynı durum gençlik hareketinin kendi çalışma sahası için de geçerli olmaktadır. Bu nedenle kongre kararlarının hiçbir tereddüt ve gevsemeye mahal vermeden çok hızlı bir şekilde pratikleştirilmesi, kitle ve çalışan yapımıza kavratılması öncelikli görev olarak yerine getirilmelidir. Tüm bölgelerde kongre kararlarının uygulanmasına yönelik somut planlama ve iş bölümüne gitmek gerekmektedir.

Gençlik hareketimiz genel olarak yaşanan sorun ve yetmezliklerden olumsuz bir etkilenmeyi yaşamadan bir an önce pratikleşme görevi ile karşı karşıyadır. Son dönemlerde örgüt içinde yaşanan, kaynağını büyük ölçüde sağ teslimiyetçi çizgiden alan zorlanma ve tıkanmanın aşılmasında gençlik hareketimizin oynayacağı rol, göstereceği performans ve duruş etkili olacaktır.

Hareket olarak mücadelenin yaşadığı genel tıkanıklığa karşı duyarlı ve sorumlu yaklaşmak temel görev olmaktadır. Yaşanılan gelişmelerden kendimizi soyutlayarak doğru bir gelişim seyri gösteremeyiz. Sorumlu devrimci bir yaklaşım ve tavır göstermek kadar, kendi çalışma sahalarımızda pratik bir örgütsel gelişme yaratarak bu sürecin aşılmasını sağlamak gerekmektedir. Bir bakıma kongremizi böylesi çalkantılı bir süreçte gerçekleştirmiş olmak bir avantajı ifade etmektedir. Kendi çalışma sahala-

rını gözden geçirmiş, eksiklik ve yetmezlikleri açığa çıkarmış, bunun üzerine yeni karar ve planlamalara gitmiş olmamız, sürece hazırlıklı bir katılım göstermemizi sağlayacaktır.

Kendi cephemizden yeniden inşayı kongre kararları doğrultusunda yaşama geçirmenin azami çabasında olmamız gerekmektedir. Bunun için genel gelişmelerden aşırı beklentili bir ruh haline girmeden, kongremizin kararlarını hayata geçirmek asli bir görev olmaktadır. Aksi taktirde salt genel gelişmelere endeksli beklentili ruh hali pratikten kopmaya yol açacağı gibi motivasyonu da zayıflatacaktır.

Özellikle de ilk üç ay içinde çok hızlı bir pratikleşme ve çalışma temposunu her kadro ve çalışanınımızın göstermesi gereklidir. Kendini gelişmelere göre hesaplı katmak, pratik görevlerden kaçmak oportünizm anlamına gelecektir. Oysa ki militan bir duruş her tür iç ve dış gericiliğe ve engellemeye karşı koşulları gerekçe yapmadan pratikleşme ile mümkün olacaktır.

Kongremizde verilen özeleştirici, tutum ve söze karşı her kadromuzun bağlı kalması, pratikte militan bir duruş ile bunu kanıtlanması gerekmektedir. Kendini söz düzeyinde doğruları ifade etmek ile sınırlı tutmak, özeleştiriyi pratikten kopuk ele almak samimi bir yaklaşım olmayacaktır. Doğru militan katılımı göstermek ancak pratikleşme ve hizmet etmek ile mümkün olacaktır. Eğer gençlik hareketi doğru bir katılım ve pratikleşmeyi gösteremez, orta yolcu bir yaklaşım kendini gösterirse giderek gelişmelerden olumsuz etkilenme, buna bağlı olarak pratikten kopma yaşanacaktır. Bu dönemde ciddi ve sorumlu bir devrimci yaklaşım göstermek, olumsuzlukları tersine çevirecek ve atılıma vesile olacaktır. Hareketimizin tüm kadro ve çalışanlarının bu noktada duruşu belirleyici olacaktır.

Gençlik hareketinde örgütsel çizgi devrimciliği genel mücadeledeki sorun ve çıkmazların aşılmasında, kitledeki kırılmanın giderilmesinde belirleyici olacaktır. Bu bir abartı olmaktan öte somut bir gerçekliktir. Böylesi büyük bir rolü hareketimizin oynaması gerekmektedir.

Devrimci Selam ve Saygılar
TECAK Avrupa Örgütü
07. 05. 2004

TECAK AVRUPA ÖRGÜTÜ

I. KONGRE KARARLARI

Örgütlenmeye İlişkin

Demokratik uygarlık çizgisinin stratejik öncülük misyonunun yüklediği gençlik, her türlü daraltma, özünden boşaltılmış ve örgütsüz bir gençlik kuşağı yaratma dayatmalarına karşı her zamankinden daha fazla örgütlenme ihtiyacı ile karşı karşıyadır. Bu dayatmalar karşısında demokratik uygarlık çizgisinde özgür bir gençlik kuşağının oluşturulması olmazsa olmaz kabilinde doğru ve yeterli bir örgütlenme düzeyini şart kılmaktadır.

Özellikle Avrupa'daki Kürdistan gençliğinin özgürlük mücadelemizin her sahada içerisinden geçmiş olduğu değişim ve yeniden yapılanmaya paralel olarak TECAK öncülüğünde örgütsel yeniden yapılanma ile kendisine biçilen stratejik rolü oynaması gerekmektedir. Son dönemde hareketimize karşı dayatılan sağ tasfiyeci, işbirlikçi eğilime karşı gençlik cephesinde Apocu çizginin öncülüğünde örgütsel büyümeyi hamle düzeyinde geliştirerek, gençliği özgürlükte ısrar ve direnişin öznesi haline getirmek en anlamlı cevap olacaktır.

Örgütsel büyümeyi ve açılımı sağlamış bir gençlik hareketinin yaratılması, mücadelemizin bütün alanlarından gelişen inkar ve imha planlarının boşa çı-

kartilmasının teminatı olacaktır. Bu yüzden Önderliğimizin KONGRA-GEL ile geliştirmek istediği 'örgütlenmeyen tek bir insan kalmamalı' esprisine denk bir örgütlenme anlayışıyla büyüme ve gençliğin örgüt gücü açığa çıkacaktır. Başkan Apo'nun da son dönemlerde yaptığı çağrılarda gençlik öncülüğündeki örgütlenme ile harekete siyasal ve örgütsel

hamle yaptırma yaklaşımını esas alarak açılım ve büyümede ısrarcı olmak gerekmektedir. Buna göre;

1- Gençliğin TECAK öncülüğünde siyasal serhildan ve meşru savunma çizgisinin ihtiyaçlarına denk öncülük misyonuna sahip çıkacak tarzda yeniden yapılanmasını gerçekleştirmesi ve kendisini örgütlemesi, her alanın dönemin beklentilerini karşılayacak bir örgütlenmeye ulaşmasını;

2- Gerillayı gereksiz gören, pasifize eden sağ teslimiyetçi anlayışın mahkum edilmesi

3- Şimdiye kadar varolan dar ve tek yönlü çalışma ve örgütlenme yaklaşımının mahkum edilerek 14-28 yaş arası genel gençlik kategorisine giren örgütlenme erkek, genç kız, öğrenci, işsiz, mülteci, her meslekten ve Kürdistan'ın dört parçasından, yine enternasyonal ruhla

mücadele etmek isteyen her halktan gençleri örgütleyecek bir perspetife ulaşılması, bu yönlü kolaycı mantığın mahkum edilmesi

4- Gençlik örgütlenmesinde varolan daralma ve dönemin ihtiyaçlarına cevap olmayan durumun hızla aşılması, pratik çalışma kapasitesinin geliştirilmesini, bunun önünde engel olan anlayış ve yaklaşımların mahkum edilerek aşılması

Basın Yayın Çalışmalarına İlişkin

Gençlik hareketinin kendisini geniş kitlelere taşıması için güçlü bir propaganda ajitasyon faaliyetinin yürütülmesi gerekmektedir. Geniş kitlelere hitap edecek nitelik ve içerikte etkin bir basın yayın çalışmasının örgütlenmesi, hareketimizin genişlemesi ve büyümesine hizmet edecektir. Bunun

in için basın yayın çalışmasının görsel, işitsel ve yazılı araçları içerecek bir tarzda kapsamlı ele alınmasına ihtiyaç vardır.

Basın yayın çalışmasının, gençlik hareketinin hitap ettiği kitle tabanının yanı sıra, farklı gençlik kesimlerinin de ilgi ve ihtiyaçlarına yanıt olabilecek bir kapsamda ele alınması gerekmektedir. Etkili ve iyi örgütlenmiş bir basın yayın çalışması hareketimizin örgütlenmesinde, kitlelere taşınmasında ve tanıtılmasında belirleyici bir rol oynayacaktır. Özellikle de gençlik kitlesinin siyasal bilinç kazanmasında ve eğitilmesinde basın yayın araçlarının rolü büyüktür. Siyasal bilincin kazanılması kadar sosyal, kültürel, akademik vb konularda gençlik kitemizi aydınlatmak, örgütsel zeminimizin nitelik kazanmasına yol açacaktır.

Basın yayın çalışmasının hareketimizin yeni dönemde genişleme ve büyümesine hizmet edecek şekilde yeniden ve kapsamlı bir tarzda ele alınıp örgütlenmesi gerekmektedir. Tek yönlü bir basın yayın çalışması ihtiyacı karşılamadığı gibi, yeni dönemde hareketimizin gelişim perspektifine de ters düşmektedir. Hem yürütülen basın yayın çalışmasının içeriğinin zenginleştirilerek belli bir niteliğe kavuşturulması hem de özgün bir tarzda ele alınıp gerekli kadrosal ve teknik desteğin sunulması gerekmektedir.

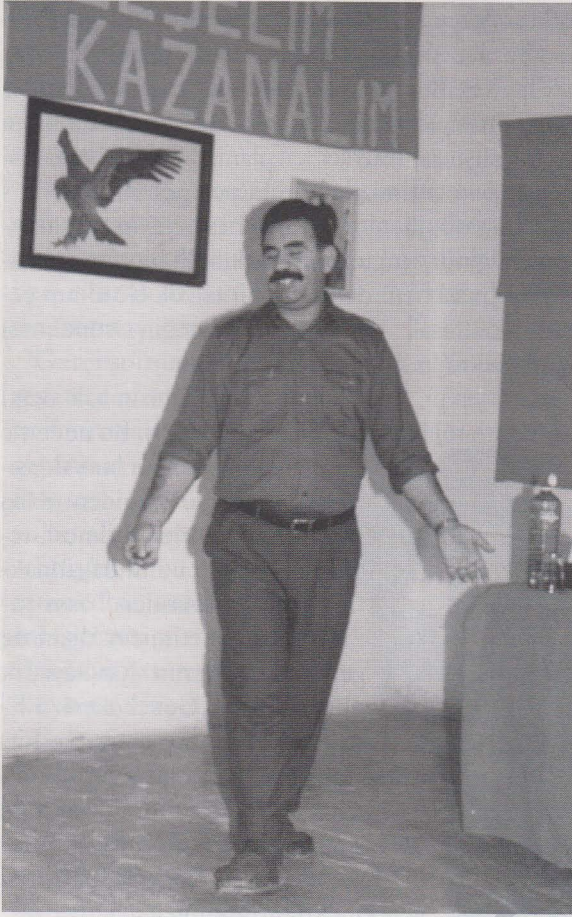
Basın yayın, örgütlenme çalışmamızın tali değil asli ve stratejik niteliği olan bir araçtır. Bu nedenle basın yayın çalışmasının önemine uygun bir yaklaşımın gösterilmesi ve yeniden daha güçlü bir tarzda örgütlenmesi, temel ihtiyaç olarak kendini dayatmaktadır. Avrupa'da yürütülen basın yayın çalışması, hareketimizin kısmi de olsa genel ihtiyaçlarını karşılayacak bir özelliğe sahiptir. Genel olarak TECAK'ın Avrupa'da tanıtılması ve kitlelere taşınmasında basın yayının rolü belirleyici olacaktır. Kapsamı böylesine geniş olan bir çalışma alanının önemine uygun örgütlenmesi gerekmektedir. Bunun için;

1- Basın yayın çalışmasının görsel, işitsel ve yazılı basın yayın araçlarını kapsayacak tarzda özgün örgütlenmesinin esas alınması

2- Gençlik Hareketinin en geniş kesimlere hitap etmesini ve tanıtımını sağlayan bir internet sitesinin üç ay içinde oluşturulması

Genç Kız Örgütlenmesine İlişkin

Demokratik uygarlık mücadelesinin öncü güçleri olan kadın ve gençliğin en güçlü örgütsel ifadeye kavuştuğu zemin TECAK içerisinde geliştirilen genç kadın örgütlenmesidir. Bu örgütlenmenin gelişmesinde esas dayanak noktası Önderliğimizin geliştirdiği Kadın Kurtuluş İdeolojisi'dir. Bu ideolojinin yaşamsallaştırılması için örgütlenmenin önemine denk bir çalışma yürütmek, bu açılım sahasını gözardı etmeden örgütlenmeyi güçlendirmek esastır.

Bundan dolayı geçmişte varolan dar örgütlenme anlayışının bir sonucu olarak; mücadelenin öncü gücü olan gençliğe bir cins örgütlemesi temelindeki yanlış yaklaşım sadece erkeğe dayalı bir örgütlenmeyi ortaya çıkarmıştır. Bu anlayış mahkum edilerek son bir yıl içinde gençliğin bir yaş kategorisi temelindeki bileşimi dikkate alınarak bayan arkadaş aktarımı yapılmış, bu gençlik hareketine farklı bir renk ve hareketlilik katmıştır.

Mücadelenin örgütün belirlediği temel açılım sahalarında geliştirilmesi için yapılması gereken; TECAK içerisinde görev alan kadro yapımızın genç kız örgütlenmesini geliştirecek bir yoğunlaşmayı yaşamıştır. Bu yoğunlaşmayla birlikte gençlik hareketinin bayan örgütlenmesiyle kitleselleşmede belli bir açılımı sağlayacağı kesindir. Örgütlenmenin alacağı temel esas, sağ liberal anlayışın kadına yaklaşımını mahkum etmek ve Önderliğin geliştirdiği Kadın Kurtuluş İdeolojisi olacaktır.

Kurumlaşmaya İlişkin

Üçüncü alan temelinde gençliğin çok yönlü ihtiyaçlarına cevap olabilecek kurumlaşmalar temel bir ihtiyaç olarak ortaya çıkmaktadır. Özellikle Avrupa'da yaşayan Kürdistanlı gençliğin, sosyal, siyasal, kültürel ve sportif ihtiyaçlarına cevap olma temelinde bu kurumlaşmalar geliştirilmelidir. Daha geniş kesimlere ulaşmanın önemli bir aracı olmanın yanında Avrupa koşullarında ulusal ve toplumsal gerçekliğinden koparılan ve ciddi bir savrulmayı yaşayan bu gençlik kesimlerinin öz değerleriyle buluşturulup yeteneklerini açığa çıkarılarak, genel mücadelenin hizmetine sunmak gereklidir. Gelişecek bu gençlik kurumları kendi özgücüne, potansiyeline ve birikimlerine dayanmakla birlikte geniş kesimlerine de kendi kurumsal çatısı altında bir araya getirmeyi hedeflemektedir. Bu kurumlaşmalar aynı zamanda TECAK'ın ortaya çıkardığı örgütsel, pratik birikim ve değerlerin somut ürünlere dönüştürüldüğü alanlar olacaktır. Bu kurumlaşmalar, eğitim, kültür sanat ve spor olmak üzere üç temel ayak üzerinden gelişecektir. **Buna göre;**

1- Gençlik potansiyelinin yoğun bulunduğu yerlerde gençlik dernekleri, merkez, vakıf vb. kurumlaşmalara gitmek için somut projelerin oluşturularak gerçekleştirilmesi

2- Kısa vadede gençlik dernekleşmesinin mümkün olmadığı yerlerde genel derneklerde kültürel, sportif vb çalışmaların kurumsallaştırılması

3- Dernekleşmelerin oluşturulacağı bölgelerde yerel gençlik ve sivil toplum örgütleriyle ilişkilendirilerek desteklerin sağlanması

4- Kurumların finansman sorunlarını karşılayabilmesi için somut projelerin hazırlanması

5- Gençliği bir araya getirip buluşturan, zihinsel ve bedensel gelişimini sağlayan çok çeşitli sportif faaliyetlerinin (turnuva, müsabaka vb) gerçekleştirilmesi, imkanlar dahilinde sporun çeşitli dallarında klüp, federasyon ve organizasyonların oluşturulması için çalışılması

Önderliğe İlişkin

Kürdistan tarihi sosyalitesi, siyaseti ve toplumu Apocu Gençlik Hareketi ile büyük bir dönüşümü yaşamıştır. Önderlik çizgisine her türlü saldırının ve tas-

fiyeci eğilimlerin karşısında gençlik, yüreği ve beyni ile siper olmuştur. Gençlik Önderlik çizgisinin radikal savunucusu ve pratikte öncü uygulayıcısıdır. Gençlik Önderliği varlık gerekçesi olarak görmekte ve temel yaşam anlayışını Apoculuğa dayandırmaktadır. Yaşlanmayı durduran gençlik ruhunu ve tarzını kendinde somutlaştıran Başkan Apo gerçekliği, ayağa kalkan, irade haline gelen genç Kürt gerçeği olarak somutlaşmıştır. Apocu yaşam, mücadele gerçeği ve felsefesi yaşamımızın bütün alanlarını içine almaktadır. Mezara mahkum edilen, kendi aslını inkar eden, Kürt halkına gençliğin soluğu ile yeniden ruh veren Başkan Apo'dur. Bu nedenle TECAK, Önderliğin çizgisinin savunulması ve her türlü tasfiyeciliğe karşı mücadeleyi insan olmanın erdemi olarak ele alır. Buna göre;

1- Her koşul altında Önderlik çizgisini esas alır ve her türlü çizgi dışı eğilime karşı radikal bir tarzda mücadele eder

2- Önderliğe dayatılan tecrit karşısında tahammülsüz olmayan bir eylemsel mücadeleyi esas alır

3- Gençlik çalışmaları açısından oldukça önemli olan kongre ve konferans çalışmalarında Önderliğin dönemsel ve stratejik olarak gençliğe yönelik olan perspektiflerinden politik raporlar hazırlanır.

4- "Önderlikten Gençliğe Pespektifler" adı ile bir broşürün gençlik tarafından hazırlanması ve imkanlar dahilinde yabancı dillere çevrilmesi

Dış İlişki Çalışmalarına İlişkin

Gençliğin kendini özgün bir hareket olarak TECAK çatısı altında örgütlemesiyle birlikte diğer yabancı gençlik örgütleri ve kurumlarıyla ilişkilenebilirlik olarak ortaya çıkmıştır. Bu bağlamda TECAK ilişki ve ittifaklarında demokratik birlik ilkesini esas alarak her türlü ilişki ve birliktelikte halkın ortak çıkarları doğrultusunda hareket eder. Sosyalist, ilerici, demokrat tüm gençlik kesimleri ile demokratik kitle örgütleri ve sivil toplum örgütleriyle ortak noktalarda birleşmeyi esas alır. **Bu temelde;**

1- TECAK uzun vadeli stratejik ilişki ve ittifakların yanı sıra kısa vadeli ve dönemsel taktik ilişki ve ittifaklar geliştirir.

2- Her bölgede komiteler içerisinde bir dışişli temsilcisinin seçilmesi ve yereldeki gençlik örgütleriyle ilişki ağının yaratılması.

3- Kurulacak ilişkilerde TECAK'ın tanıtımının esas alınması ve koşullar dahilinde ortak projelere gidilmesi, eylem ve etkinliklerin düzenlenmesinin hedeflenmesi.

4- Demokrat gençlik örgütlenmeleriyle geliştirilecek olan ilişkide tanıtım amaçlı olarak Almanca ve diğer dillerde tercümesi yapılan TECAK manifestosunun verilmesi.

5- Gelişen süreç ve merkezi eylem ve etkinlikler hakkında dışa dönük bir enformasyon ağının oluşturulması.

Öğrenci Gençlik Çalışmalarına İlişkin

Aydın gençlik hareketinin genel gençlik hareketimiz içerisinde üstlenmiş olduğu öncülük misyonuna uygun bir örgütsel düzeye kavuşturulması acil bir ihtiyaç haline gelmiştir. Örgütsel anlamda yaşanan üretime uzak, dar ve marjinal şekillenmenin kararlı ve ısrarlı bir çalışma tarzıyla aşılabilecek, örgütsel bir çıkışla güçlü bir yenilenmenin yaşanması gerekmektedir.

Gençlik hareketi içerisinde öğrenci gençlik çalışmalarını tali gören, ciddiye almayan yaklaşımlar zorlayıcı olduğu gibi bu durum bir an önce aşılmalı ve ön açıcı bir tutum sergilenmelidir. Yine öğrenci gençlik hareketinin TECAK ile olan ilişkileri yeniden düzenlenmeli ve sağlıklı bir örgütsel bağın güçlü bir şekilde kurulması sağlanmalıdır. **Buna göre;**

1- Öğrenci Gençlik Hareketi çalışmalarında geriye çeken, geliştirmeyen ve daraltan sağ liberal ve marjinal tarzın aşılabilecek, genel gençlik hareketine öncülük edebilecek daha dinamik bir karaktere büründürülmesi

2- TECAK'ın geliştireceği kurumlaşmalarda Öğrenci Gençlik Hareketinin aktif katılımının sağlanması

3- TECAK ile birlikte ortak meşru demokratik eylemlerin geliştirilmesi

Eğitime İlişkin

Avrupa'da yaşayan Kürt gençliğinin içinde yaşadığı sistemin kültürel, düşünsel ve sosyal şekillenmesini çok çarpık bir biçimde ele aldığı gerçeğinden yola çıkarak gençliği kendi öz değerleri ile buluşturan ona siyasal bir bakış açısı kazandıran bir eğitim politikasının gerektiği açıktır. Sistemin kültürel, teknik vb bir-

çok araçla kuşatma içerisine alan ve kimlik bunalımını derinleştiren politikalarına karşı eğitimi temel bir çalışma sahası haline getirmek, gençliğin siyasal serhildanda öncülük edebilecek bir araca dönüştürmek gereklidir. Bunun için Önderliğin eğitim yoluyla militanlar yaratma tarzını, eğitim politikamızın merkezine oturtmak şarttır.

Önderliğimizin belirttiği gibi, eğitimi “yürek ve beyin kazanma sanatı” olarak görüp Apocu felsefenin temsilini kadrosal duruşa eğitim yoluyla yansıtmak kadar, gençlik kitlesinin mücadele karşısındaki sorumluluklarını sahiplenmesi için eğitimin yaşamsallaştırılması gerekmektedir.

TECAK Avrupa Örgütü olarak pratik emeğin örgütte dönüştürülmesi örgüt olma bilincinin zayıflığından kaynağını almaktadır ki, bunda temel bir etken de eğitimin yeterince ve ustalıkla gerçekleştirilememesidir. Bütün örgütsel ve pratiksel sorunlara cevap olabilecek güçlü bir kadrosal gücün açığa çıkarılması ancak eğitim yoluyla olacaktır.

Özellikle KONGRA-GEL’in kuruluşu ardından örgütümüz içinde ortaya çıkan işbirlikçi, teslimiyetçi çizginin bizi pratik görevlerimizden alıkoymaması ve muğlaklıklara zemin sunulmaması için ve gençlik hareketinin bu anlayışlara karşı çizgi doğrultusunda örgütsel ve pratik tavır geliştirmesi eğitim aracılığı ile kadrolara kavratılacaktır.

Sonuç itibarıyla gençlik hareketinin ideolojik, politik, örgütsel ve eylemsel düzeyinin geliştirilmesinde temel bir araç olan bireyin eğitim, içe ve dışa yönelik olarak yaratıcı yöntemlerle özgün koşulları dikkate alınarak geliştirilmelidir. Buna göre;

1- Önderliğimizin 21. yüzyılın perspektiflerini sunduğu tüm savunmaların esas alınması ve özüm-senmesi

2- Özgür Gençlik Manifestosu’nun temel materyal olarak ele alınması

Eyleme İlişkin

Gençlik hareketinin mevcut sistemden koynaklı sorun ve çıkmazları aşmasının temel ölçüsü onun eylem gücüdür. Bu nedenle Özgür Gençlik Hareketi (TECAK) kendisini geliştirirken eylemi her açıdan öncelikli bir gelişme ölçüsü olarak ele almakta, tüm başarı ve tutarlılığını pratikleşme düzeyine göre belir-

lemektedir. Gençlik Hareketi eylemi ile konuşan, eylemi ile kendi var eden, eylemi ile geleceği yaratan bir harekettir. Eylem Gençlik Hareketinin öz kimliğidir. Eylemi bir davranış bir kültür düzeyinde ele alan Özgür Gençlik Hareketi, geleceği eylemi ile bugünden kazanmayı amaçlamaktadır.

Kadro ve kitlenin eğitildiği ve gelişimin hız kazandığı alan, eylem alanı olmaktadır. Bu nedenle TECAK eylem, örgütlenme ve eğitimi iç içe bütünlüklü geliştirmeyi esas alır. Eylemle yaratılan gelişmeyi örgütlenme ve eğitime dönüştürerek somut kazanıma çevirme, yine örgüt ve eğitimle yaratılan gelişmeyi eylem gücüne dönüştürerek sonuç alma esas olmaktadır.

Meşruluğu esas alan doğrudan eylem çizgisi ile çok çeşitli eylem türleri ve tarzlarını geliştirme, hareketin kitleler nezdinde taban bulmasını sağlayacaktır. Siyasal taleplere yönelik olabileceği gibi sosyal, kültürel, akademik vb çok çeşitli alanlara ilişkin gençlik özgünlüğünde eylemler geliştirme esas alınmalıdır.

Gençlik Hareketi serhildanı çeşitli eylemlerle geliştirmenin temel öncü gücü olmaktadır. Demokratik serhildanı mevcut sistemlerin her türlü politik, yasal ve fiili baskı ve engellerini kırmada caydırıcı bir şekilde meşru demokratik eylem çizgisini esas alır. Avrupa TECAK Örgütü bu eylem çizgisini Avrupa somutunda uygular. **Buna göre;**

1- Hareketimizi yaşamın her alanında zorlayan içte ve dışta ortaya çıkan her türlü teslimiyetçi, işbirlikçi, bozguncu ve inkar imhayı amaçlayan yönelimlere karşı Önderlik çizgisinde geniş gençlik kitlelerinin katılımını esas alan meşru demokratik eylemlerin geliştirilmesi

2- Önderliği savunma ve sahiplenme amaçlı “Önderliksiz ve Özgürlüksüz Yaşam Olmaz” şiarıyla Önderliğe bağlılık eylemlerinin gerçekleştirilmesi ve sürekli daha fazla genç insanın bu eylemlere katılmasının sağlanması

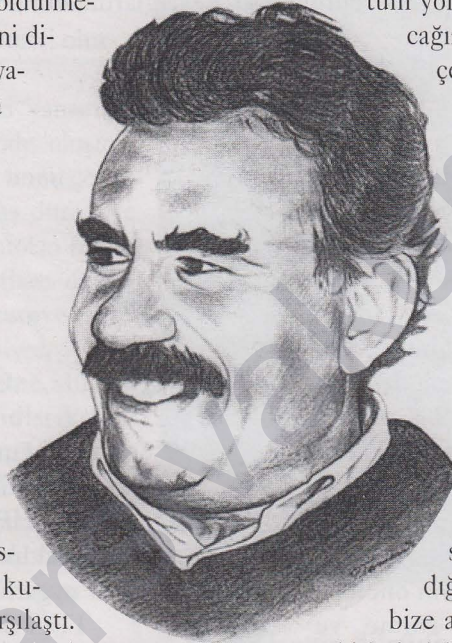
3- Her bölgenin sistemli bir şekilde aksatılmadan gençlik kitlesine yönelik toplantı, seminer ve sosyal kültürel aktivitelerin gençliğe hitap edecek şekilde düzenlenmesi

Devrimci Selam ve Saygılar
TECAK Avrupa Örgütü
3 Mayıs 2004

Tüm Değerlerimizin Bileşkesi Başkan Apo'ya

Tanrıların bizim için yazdıklarını ağır bir zincir gibi boynumuzda taşımamız için kan kustuğu, direnme takadı kalmayan, içindeki özgürlük ateşini söndüren, bilinçleri körelenlerin ise yaşamının tek yolunu boyun eğmek ve benzeşmek olarak gördüğü ateşten günleri yaşıyoruz. Gerçeğin arayıcıları ise tanrılara ve kulluk zihniyetine karşı içlerindeki asi yani öldürmeyecek direncini, umudunu ve bilincini diri tutarak bu zorlu serüveni özgür yaşam olanaklarını Ortadoğu halklarına armağan edene kadar sürdürmeye kararlı yürüyorlar. Bizler de bu kavganın bir neferi ve öğretinizin uygulayıcıları olmanın çabasını harcıyor, bunun haklı onurunu taşıyoruz.

Otuz yıllık soluksuz mücadelemiz kendi kahramanlarını yarattığı gibi, "güneş kadar net" olan doğruları çarpıtarak, sıradanlıkları, zaafı özgür yaşam seçeneği olarak görececek ve bunu bizlere de kabullendirmek isteyecek kadar inançsızlığın dipsiz kuyusuna düşmüş gafillerle de karşılaştık. Bizler sizin felsefeniz ve anlam savaşınızla aydınlandığımız oranda kahramanlıklar ile teslimiyet arasındaki farkı gördük. Bu yüzden yarattığımız anlamlar kadar size yakın olduğumuzu, inancımızın çoğaltacağımız değerlerde somutlaştığını, anlamının uygulamak olduğunu biliyoruz. Bu gerçeği bilincine işleyenler milyonlarca yürekte çoğaldı, ölümsüzleşti. Bu gerçekten kaçanlar ise halklarımız nezdinde lanetlendi. Değer yaratılmadan, bedel verilmeden onur ve özgürlük kazanılmaz diyenler kazandı ve büyüdü. Tarihimizin en onurlu insanların bu bedeli vermekten kaçınmayanlar olması bundandır. Kemal Pir'in yaşama bağlılığı, Kızıl Yıldızımız Ali Çiçek'in direnme kararlılığı, Beritan ve Zilanlar'ın büyük yaşam iddiası ve nice kahraman şehidimizin vasiyeti bunu öğretti bizlere.

Onurlu ve özgür yaşam iddiamız büyük. Bu savaşı vermenin coşkusu genç yüreklerimizden taşıyor, tüm gerilikleri değerlerin yılmaz savunucusu olarak aşma gereğini derinden hissediyoruz. Bu büyüklüğü Zeynel Akyarlar'a, Cafer Demireller'e, Hasan Kızıl'lar' ve genç ömrünü bu uğurda feda eden tüm yoldaşlara layık bir şekilde yaşayacağız. Sizin öğretiniz ve bizim gerçeğimiz arasındaki mesafeleri hızla kapatma kararlılığımız tamdır.

Bizler Özgür Gençlik Hareketi'nin militanları olarak yeryüzü tanrılarına kafa tutmanın bedeli ne ise onu vermeye hazır olduğumuzu belirtiyoruz. Eğer tarih bu onurlu görevi Kürdistan gençliğine vermişse; bizlerin de savaşmaktan, cüceliklere inat yücelmekten başka bir tercihimiz olamaz. Sizin sonsuz sabırla bizler için harcadığınız emeğiniz, zorunlulukların bize aşladığı özgürlük bilincimiz, şehitlerimizin kutsal anıları, halkımızın uğruna her şeyini feda ettiği geleceğe dair umutları bizlere bunu emrediyor.

Gögümüzde sevginin, inancın, umudun ve cesaretin bileşkesi olan Başkan Apo'dan başka güneş olmayacaktır. Yüzümüz dağlara ve şehitlerimize dönük olacak, yüreklerimiz bu değerlerden başka hiçbir anlayış ve zihniyete yer vermeyecek kadar dolu olacaktır.

**Yaşasın Özgürlük Güneşimiz Başkan Apo!
Yaşasın Apocu Çizgide Derinleşen Hareketimiz
TECAK!**

**I. TECAK Avrupa Kongresi Delegeleri
2 Mayıs 2004**

Halk Savunma Güçleri'ne

Kürdistan halkının otuz yıllık mücadele sürecinde kazandığı bütün değerlerin koruyucusu olan savunma güçlerimizi kongremizin yarattığı coşku ile selamlıyoruz!

Mücadelemizin her aşamasında olduğu gibi; bugün de Önderliğimizin geleceğe dönük yatırımlarını üzerinde şekillendirdiği zemin olan HPG, her zamankinden daha fazla özgürlüğümüzün teminatı olmuş ve halklarımızın geleceği için olmazsa olmaz bir güç haline gelmiştir.

Bundandır ki uluslararası komplodan bu yana hareketimize karşı dıştan geliştirilmek istenen imha konsepti ve buna paralel olarak içten geliştirilen sağ teslimiyetçi ve tasfiyeci çizginin hedeflediği en temel güç bu defa da silahlı güçlerimizdir.

Dıştan geliştirilen saldırılar meşru savunma gücümüzü tasfiye etmeyi ve her türden provakasyona açık hale getirmeyi amaçlarken, içte gelişen işbirlikçi, tasfiyeci çizgi de gerillanın önemini yadsıyarak ve gereksiz görme ve tasfiye etmeyi hedefleyen çirkin bir rol üstlenmiştir.

Bu eğilim 30 yıllık mücadele tarihimiz boyunca gerillanın kahramanlık örneği sergileyerek yarattığı kazanımları başarıyla zafere dönüştürmenin perspektifi ve imkanları varken, Kürt sorununun çözümü olarak sunduğu projelerde gerilla gücünün önemini yadsıyarak inkarcı çizgide derinleşmiştir.

Süreci başarıya götürmenin teminatı olan gerilla güçlerimize karşı geliştirilen saldırıları boşa çıkarmak, mücadelemizin her türlü çalışma sahasının biricik görevidir. Bu anlayışa karşı en güçlü cevabı Avrupa'da yaşayan Kürt gençlerine ülke sevgisini aşılayarak meşru savunma güçlerimizi büyüterek vereceğiz. Kürt halkının özgürlük umutlarını koru-

mak, tüm kazanımlarımızın gerçek yaratıcıları olan şehitlerimizin anılarına bağlı kalmak ve genç yüreklerimizle başarmak tartışmasız bir gerçeklik olarak kendini dayatmaktadır.

Biz Özgür Gençlik Hareketi olarak Kemal Pirlerin anısına bağlı kalacak, her türden bozguncu ve tasfiyeci anlayışa karşı yönümüzü Kürdistan dağlarına dönerek karşı koyacağız. On beş yıllık mücadelenin en zor ve çetin süreçlerinden hiçbir fedakarlıktan çekinmeyerek kahramanlık tarihini yazan gençlik, içerisinden geçtiğimiz bu zorlu süreci de aşmanın ve Önderlik çizgisini hakim kılmmanın kararlılığını sergileyecektir. HPG'nin esas kaynağı Özgür Gençlik Hareketi'dir ve biz bu kaynağın şaşmaz akışkanlığını sürdürme görevini layıkıyla yerine getireceğiz.

HPG'ye karşı geliştirilen her türden saldırı ve eğilim karşısında demokratik uygarlık mücadelemizin öncü gücü olan TECAK'ı bulacaktır.

Özgür geleceğimizin yılmaz savunucusu HPG'ye Önderliğimizin "Genç başladık, genç başaracağız" belirlemesini esas alarak layık olacağımızın sözünü yineliyoruz. Demokrasinin zaferini yaratmanın sınırsız çabasını sergileyerek Ortadoğu'da halkların baharlaşmasını yaratmanın militanları olma kararlılığımızı belirtiyoruz.

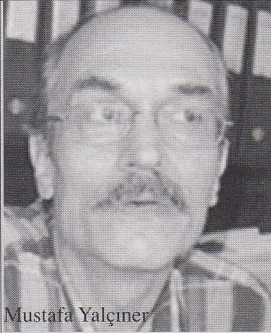
**Yaşasın Özgürlük Güneşimiz Başkan Apo!
Yaşasın Geleceğimizin Teminatı HPG!
Yaşasın Önderlik Çizgisinde Büyüyen Hareketimiz TECAK!**

**I. TECAK Avrupa Kongresi Delegeleri
2 Mayıs 2004**

Üç Fidan: Deniz, Yusuf, Hüseyin

Sedat SUNA - Cemil KIZILDA

Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan... Onlar, 'emeğin ve halkların özgürlüğü' için başladıkları yürüyüşü tamamlayamadan gittiler. 32 yıl önce idam edilen bu 'üç fidan', verdikleri mücadeleyle, bıraktıkları mirasla, özgürlük mücadelesinde birer idol olarak tarihe geçtiler. Denizlerle birlikte aynı dönemde mücadele veren arkadaşlarından olan Mustafa Yalçiner, Aydın Çubukçu ve Ertuğrul Kürkçü, Onları anlattı.

Mustafa Yalçiner

(Deniz Gezmiş'in arkadaşı ve
EMEP Gn. Bşk. Yard.)

Mustafa Yalçiner: Deniz tüm kitlesel hareketlerin başında olurdu. Çoğusuyla ve bilgisiyle, hareketin selametini gözetken tutumuyla dikkat çeken bir öncüydü. Elde ettiği başarılar üzerinden etrafına toplanan insanların ve örgütlerin büyümesi, genişlemesi ve sağlamlaşması daha sağlam

örgütlerle, daha büyük kalabalıklarla işler yapmak, Deniz'in en önemli özelliği idi. 'Ya işte yapalım da, ne gelirse gelsin başımıza, kendimizi vurduralım, dövdürelim kırdıralım' gibi bir yolu izlemezdi.

Deniz'in bir başka özeliği ise çok yönlü olmasıydı. Müzik ve edebiyatla yakından ilgilenirdi. Özellikle Ömer Hayyam'ın şiirlerini ezbere okurdu. Ahmet Arif'i, Nazım'ı iyi bilirdi. Çok beğendiği bir diğer kişi ise Rodrigo'ydu. Gitar konçertosunu getirtir, dinlerdik. Rodrigo'yu biz de sevmeye başladık.

Bir keresinde eylemde, kalabalık bir gruba karşı Deniz bir duvarın üstüne çıktı çok kısa bir konuşma yaptı. Sonunu 'Akın var akın Güneşe akın. Güneşi zapt edeceğiz yürüyün' diye bir bağırdı. Bunu hiç unutmuyorum. Çeşitli unsurları eyleme geçirmeye,

fikirleri kültürel motifler olarak kullanmaya hem yetenekliydi hem de böyle bir birikimi vardı. Çoğumuzda olmayan bir şeydi bu. Bütün bunlar Deniz'i bir kitle önderi yapmaya yeten şeylerdi.

'Bizi fikir olarak besleyen Hüseyin'di'

Dönemin beyni Hüseyin İnan'dı. Deniz'le birbirlerini çok iyi tamamlayan iki kişiydiler. THKO'nun o gün kurulan örgütü olarak beyni denebilecek olan arkadaşımız Hüseyin İnan'dır.

Aslında Deniz'den daha çok hareketli önder komundadır. Çekirdek lider durumundadır. Ama o değişik özelliklere sahip arkadaşımızdır. Katiyen geniş kalabalıklar onun ne olduğunu, kim olduğunu bilmezlerdi. O da daha örgütcü bir kişiliktir. Her şeyin arkasında durur, kendini belli etmez.

Hüseyin kendini mahkemede belli etti. Mahkemede savunmanın asıl kısmını Hüseyin yaptı. Ona

gelineye kadar Deniz'le bir başka kişi daha yapmıştı, bunlar yazılı okuyorlardı. Hazırlanmış metinden okuyorlardı.

Şimdi hatırlıyorum; Hüseyin orada hakimlerin ağzını açık bıraktıracak bir biçimde konuştu. O günkü fikirlerimizi özetledi. Ne için böyle bir harekete kalkıştığımızı anlattı.

Bizi fikir olarak besleyen Hüseyin'di. Hüseyin'in orada kim olduğunu anladılar. Hüseyin böyle bir konuşmayı mahkeme karşısında yapmasaydı, üç kişi değil iki kişi asılabilirdi. Çok belli etti kendisini Hüseyin. 'Tamam' dediler, bu işleri bu yaptı.

Çok netti kafası, yani sakınmadan çok açıktı. İşini yapmayı bilen, kiminle iş yapacağını çok iyi tahlil eden biriydi. Bir çeşit insan sarrafiydi. Belki içimizden en net olanımızdı.

'Devrimin hamalı Yusuf Aslan'dı'

İki benzer özelliklere sahip iki arkadaşımızdan söz edeyim. Birisi **Yusuf Aslan** diğeri **Alparlan Özdoğan**. Bunlar her devrimlerde, her devrimci hareketlerde olan, 'devrimin hamalı' diye nitelendirebileceğimiz insanlar.

Çok iş yaparlar, hiç kimsenin yapmak istemeyeceği türden ufak tefek ama önemli işleri sürekli onlar yaparlardı.

Hem teknik işleri yapan bir kişidir, hem pratik zeka bakımından oldukça gelişkindir. Diğer bir özellikleri olağanüstü fedakarlıklarıdır. Yani her şeyin kötüsünü kendisine almak, her şeyin iyisini kendi arkadaşlarına sunmak türünden.

Deniz Gezmiş'in çocukluk arkadaşı, Evrensel Kültür Sanat Dergisi Genel Yayın Yönetmeni Aydın Çubukçu:

O dönemde ABD'nin emperyalist yüzü Vietnam Savaşı nedeniyle oldukça açık bir biçimde ortaya çıkmıştı. Bütün dünyada ABD'ye ve diğer emperyalistlere karşı

büyük bir halk savaşı yürütülüyordu. Asya, Afrika ve Latin Amerika ayaktaydı. ABD'ye karşı mücadele dünyanın tümünün sorunu halinde gündemdeydi.

Şimdiki dönem büyük farklılıklar taşıyor. ABD karşısında insanlık kendisini yalnız hissediyor.

Geçmişte büyük eylemleri yapan gençlik de

Ertuğrul Kürkçü: Hesaplaşma daha bitmedi

Deniz Gezmiş ve arkadaşlarının bütün hayatları boyunca verdikleri ve idam edilmelerine yol açan mücadele silsilesi bugün tamamen haklı olduğunu kanıtlamıştır. Denizlerin idamından 32 yıl sonra idam dahi yasalardan kaldırıldı. Artık Türkiye'de hiç kimse arkadaşlarının idam edilmemesi için hayatlarını feda etmek ve bunun için bir eylemde bulunmak durumun-

Ertuğrul KÜRKCÜ

(Denizlerin idamını engellemek için Mahir Çayan ve arkadaşları ile rehin aldıkları 3 ABD'li teknisyeni kaçırdıktan sonra Ordu'nun Ünye İlçesi'nin Kızıldere Köyü'nde girdikleri çatışmadan tek sağ kurtuldu)

da değil. Artık siyaseten ve hukuken böyle bir eylemin ihtiyacı ortadan kalkmıştır. Yani 30 yıl geçtikten sonra böyle bir adımın atılması olumlu. Bizim yapmamız gereken en önemli şeylerden bir tanesi de bu darbeci zihniyetin suçlularını ortaya çıkarmaktır. Çünkü bu hesaplaşma bitmemiştir.

yozlaştırma, içten ele geçirme ve YÖK faktörü ile eylemsizleştirildi.

Yeniden mücadele edilmesini gerektiren koşullar var

O günlerde 6. Filo'yu limanlara giremez hale getiren gençlik, bugün okullarda Amerikan kültürünün bir parçası ola-

rak rol oynamaktan sıkıntı duymamaktadır. Böyle tatsız bir durum var. Denizlerin mirasına sahip çıkmak, onurlu bir halk ve gençlik olduğumuzun ortaya çıkmasıdır. Emperyalizme karşı yeniden mücadele edilmesini gerektiren koşullar var. Ama bunun için yapılması gereken çok büyük işler var.

Yine MAYIS

Fehmi ERBAŞ

f.erbas@gmx.net

O gece, bütün uğraşlara ve şahadetlere rağmen olayın akışını değiştiremediğimiz o bilinen gece, alışılmışlığın dışında bir güvenlik vardı bulunduğumuz Mamak Askeri Cezaevi'nde. İlk kez iç ve dış güvenlik birleşmiş, yasalarına uygun olmamasına rağmen her zaman çığnemeye alıştıkları bir tarzda silahlarıyla girmişlerdi koğuş koridorlarına. Bu telaş bizim de beklediğimiz bir anı yakınlaştırıyordu. Ve küçük gözleme deliklerinden sanki yürek gözlerimizi dışarıya uzatırcasına ortalığı izliyorduk. Hepimiz kulak kesilmiştik.

Birkaç saniye sonra 5. koğuştaki arkadaş, çakmağı yakıp yakıp söndürerek çaprazlamasına duran bizim koğuşun penceresindeki arkadaşlara çıktıklarının işaretini vermişti. Sessizdik, öyleki iğne yere düşse ses çıkartacak ölçüde sessizdik. Ve şakırdıyan zincir sesleri cezaevinde yankılan-

maya başladı. Bunu bir anlık sessizlik takip etti ve arkasından Deniz gür sesiyle "Haydi eyvallah arkadaşlar, hakkınızı helal edin!" dedi ve zincir seslerinden algıladığıma göre yürümeye başladı. Arkasından önce Yusuf ve sonra Hüseyin çıktı. Zincir sesleri, sessizlik. İki kez "hoşcakalın arkadaşlar" sözlerini işittik Onlardan. Şakırdıyan zincir sesleriyle cezaevini terk ediyorlardı. Aynı davada yargılanmanın özgül durumundan ötürü bulunduğum 1. koğuşun penceresinden, onların çıkışını ve tek tek cankurtaranlara bindirilmesini izledim. Son kez görüyordum gidenleri.

Gidenler gitmişti. Sessizlik ise devam ediyordu. Sessizliği bozan tek şey koridorlardaki askerlerin alelacele terk edişlerinde postallarının çıkarttığı tek düze rapraplardı. Ve gardıyan Nafiz ve Mehmet da-

yı gözyaşlarına hakim olamıyorlardı, "olmaz, olmaz, böyle gülererek gidilmez!" diyorlardı mesleklerinin getirdiği tecrübe ve katılığa rağmen. Daha birkaç ay önce Nafiz ve Deniz'in şakalaşmasını gözümün önüne getirdim. "Deniz, ipini ben çekeceğim ve meşhur olacağım" diyordu Nafiz. Ve hepimiz kahkahalarla gülüyorduk bu alıştığımız espiriye.

Uyumadı hiç kimse ve konuşmadı kimse gün ağarana kadar. Sessizliği bozan yalnız kapatmadığımız radyo çığırtısıydı. Haberlerin başlamasıyla birlikte hepimiz birbirimizin yüzlerine bakmamaya çalıştık ve üç arkadaşımızın infazından söz ediyordu tok ve kalın spiker sesi, ilk haberleri verirken.

Arkasından hışımla sayım için girdiler askerler koğuşumuza. Ve sayım bitti. Sayım yapanlar aptallaşarak işlerini yaparken, ilk kez bu kadar çabuk yaptıkları sayıma şaşırarak bize bakıyorlardı, sanki niye tepki göstermiyo-

ruz der gibi. Dağılmadık, Onlar için yalnızca saygı duruşunda bulunduk.

O gece Onlar giderken geleneksel olmasına rağmen hiçbir slogan atmadık. Zira Onlar "ajiteye ihtiyacımız yok!" diyerek istememişlerdi bunu. Ben ise bugün dahi hayıflanırım bu katı gerçekliğe.

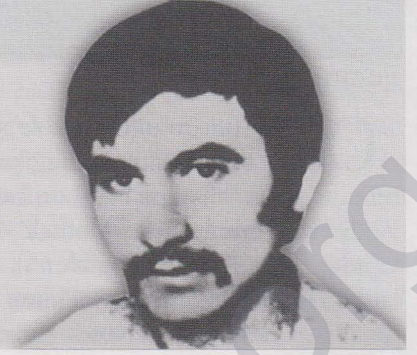
Ve yaşam devam etti, tam 32 yıl geçti o geceden bugüne dek. Çok sözler verildi, çok antlar içildi, unutan zaten unuttu, unutmayanlar devam ediyor yollarına, zincir seslerinin şakırtılarını halen yüreklerinde hissederek...

Ne demişlerdi: "Yaşasın Türkiye halklarının bağımsızlığı! Yaşasın Marksizmin-Leninizmin yüce ideolojisi! Yaşasın Türk ve Kürt halkının bağımsızlık mücadelesi! Kahrolsun emperyalizm!"

Halen bugün tazeliğini koruyor bu çağrı.

Haki KARER

Bir Enternasyonalist, Bir Önder, Bir İnsan, Bir Militan

“Bütün günlük işleri kendisi yapan, gününü çok az bir gıdayla, bazen basit bir kahvaltıyla geçiren, yanındaki arkadaşlarının en basitinden en zoruna kadar tüm sorunlarıyla yakından ilgilenen **Haki KARER**, çevresini bizzat pratiğiyle eğitmekte usta bir devrimciydi. Teorik yönden dönemin özelliğini de dikkate alarak başta kendisi olmak üzere, çevresini eğitmek için sürekli okumayı ve tartışmayı bir kural haline getiren **Haki KARER**, çevresindekiler için tam anlamıyla bir esin kaynağıydı.”

Orta halli bir aileden olan **Haki KARER**, ilkokul, ortaokul ve liseyi kendi memleketi olan Ordu’da okumuş, üniversiteyi de Ankara Fen Fakültesi’nde okumaya başlamıştı. Daha lise yıllarındayken ilerici düşünceler taşıyan ve sol eğilimli bir yapıda olan **Haki KARER**, Ankara’da olduğu dönemde de herhangi bir siyasi grup içerisinde olmasına rağmen, genelde devrimci bir düşünce taşıyor, eylemlere aktif olarak katılıyor ve yoğun bir ideolojik araştırma içerisinde bulunuyordu. 1973’lerde Ankara’da devrimci öğrencilerin kurduğu ADYÖD’ün üyesi olan ve bu demek içerisinde yürütülen faaliyetlerin organizatörlüğünü yapan **Haki KARER**, aynı dönemde ulusal sorun konusunda araştırma-

lar yapan grup içerisinde de yer almıştır.

Bir grup Kürdistanlı aydınla birlikte yaptıkları araştırma ve inceleme sonucu Kürt ulusunun özgürlük mücadelesi vererek zafere ulaşabileceğini ve Türkiye halklarının da ancak bu sorun çözümlendiği zaman devrim yapabileceği sonucuna varan **Haki KARER**, yüce bir enternasyonalist ruhla fakülteyi son sınıfta terk etmiş ve Kürdistan’a gelmiştir.

Halkımıza kendi bağrından çıkan aydınların bile gösteremediği bir dostluğu gösteren **Haki KARER**, 1976’da Batman’a gelmiş, burada kısa bir süre kaldıktan sonra ayrılarak Antep’e gitmiştir.

İdeolojik şekillenme döneminde hayati öneme sahip çalışmalara damgasını vurdu

Kürdistan’da henüz özgürlükçü bir hareketin olmadığı, halkın kendi varlığını inkar eder konuma geldiği böylesi bir dönemde, Türkiye sol hareketinin sosyal şoven düşüncelerin etkisinde kalmasının tersine, onlarla yoğun bir mücadele içerisinde girerek Kürt halkının davasına sarılan **Haki KARER**, en zor koşullara rağmen yılmadan çalışmalarını sürdürmüş, aydın gençlik içerisinde yaptığı eğitim ve propaganda faaliyetleriyle sayısız militan yetiştirmiştir.

Birçok güç ve çevre tarafından hayal ve gerçekleşmez bir umut olarak değerlendirilen

Kürt sorunu, bugün kendisini dünya kamuoyuna kabul ettirmiştir.

İlk grup içerisinde yer alan ve belirgin faaliyetleriyle gelişmelerin hızlanmasını sağlayan büyük enternasyonalist devrimci **Haki KARER**, ideolojik şekillenme döneminde yürütülen hayati öneme sahip çalışmalara damgasını vuran önder kadrolardan birisi olmuştur.

Ülkemiz koşullarında mücadelenin büyük zorluklarla geçeceğini ve çok yönlü fedakarlıklar gerektirdiğini kavrayan ve buna en güçlü tarzda intibak eden **Haki KARER**, Kürdistan devrimciliğini şahsında somutlaştıran bir önder haline gelmişti.

Bütün günlük işleri kendisi yapan, gününü çok az bir gıdayla, bazen basit bir kahvaltıyla geçiren, yanındaki arkadaşlarının en basitinden en zoruna kadar tüm sorunlarıyla yakından ilgilenen **Haki KARER**, çevresini bizzat pratiğiyle eğitmekte usta bir devrimciydi.

Teorik yönden dönemin özelliğini de dikate alarak başta kendisi olmak üzere, çevresini eğitmek için sürekli okumayı ve tartışmayı bir kural haline getiren **Haki KARER**, çevresindekiler için tam anlamıyla bir esin kaynağıydı.

Genç yaşlı, kadın erkek tüm insanlarla kaynaşan ve sohbetlerinde bile güçlü bir eğitici olan **Haki KARER**, Kürdistan'da gelişecek olan mücadelenin önder ve militanlarının en aşırı fedakarlıklarla dolu bir mücadeleye atılmaları gerektiği gerçeğini kavrayan ve bunu çevresindekilere kavratıp ve en kıt olanaklar içerisinde aylarca yaşayıp, elindeki parayı daha önemli şeylere harcayan örnek bir devrimci olmuştur.

Devrimci profesyonel yaşama atılmadan önce yıllarca hazırlık yapan ve her konuda belli bir seviyeye gelmek için çalışan **Haki KARER**, gerçekçi ve bilime saygılı birisi olarak çevresinde buna aykırı olarak gördüğü her anlayışa karşı kararlılıkla tavır almakta ve insanları hangi konuda olursa olsun ikna etmek için günlerce uğraşmaktaydı.

Gerek teorik yönüyle gerekse de pratiğiyle mücadelemize değerli katkılarda bulunmuş

ve ilk gelişmelerin sağlam bir zemin üzerinde boy vermesini sağlamıştır.

Sosyal şovenizme ve reformist küçük burjuva milliyetçiliğine karşı amansız bir mücadele yürüten **Haki KARER**, teori ve pratiği en güçlü tarzda birleştiren ve bunu da bizzat pratiğinde gösteren bir yapıya sahipti.

Birçok eylemin bizzat içinde yer alan **Haki KARER**, Kürdistan'daki o karanlık ve suskun yapının kırılmasında, halkın hakkını savunmasında önderlik rolünü oynamıştır.

Özellikle emperyalist sömürgeci sistem tarafından varlığına son verilmek istenen halkımızın o güne kadar karşılaştığı ihanet ve teslimiyetin tersine, enternasyonalizmin yüce savunucusu **Haki KARER** gibi bir önderi kendi mücadelesine kazanması, tarihi bir olay olarak değerlendirilmelidir. **Haki KARER**, enternasyonalist devrimci ruhuyla bunu hak etmiş ölümsüz bir önderimizdir.

O'nun anısına bağlılığın gereği olarak PKK'nin program taslağı hazırlanmıştır

Onun faaliyetleri ve önderlik ettiği mücadele, oligarşinin temsilcilerini ve onun uşaklarını da tedirgin etmiş ve kurulan alçakça bir komplo sonucu 18 Mayıs 1977 günü Antep'te şehit düşmüştür.

Haki KARER'i fiziki olarak ortadan kaldırarak gelişmeleri durduracağını sanan egemenler ve kurdukları ajan örgüt "**Sterka Sor**", kısa süre sonra yanıldıklarını anlamış ve büyük bir telaş içerisine girmişlerdir. Bu telaşlarında yanılmıyorlardı. Çünkü **Haki KARER**'in şahadeti ardından mücadelemiz daha büyük bir atılım yapmış, kitleler hızla saflarımızda yer almış ve O'nun anısına bağlılığın gereği olarak **PARTİYA KARKERÊN KÜRDİSTAN**'ın program taslağı hazırlanmıştır.

PKK'nin **Haki**'nin ve şehitlerin anısı üzerinde yükselme gibi bir özelliği vardır. Bu anlamda **Haki KARER**, PKK'nin kuruluşunun ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin ilk kilometre taşı, mücadelede dönülmezliğin ilk ilanıdır.

NURİYE KESBİR'E ÖZGÜRLÜK

Hollanda Makamlarının Aldığı Kararı Kınıyoruz

Özgür Gençlik Manifestosu

V. Bölüm: Köleci, Feodal ve Kapitalist Dönem Sonrası Çağdaş Sosyal Yapının Ortaya Çıkışı

“Kapitalizmin gelişmesi ve kurumlaşması, özellikle kent yaşamının yoğunlaşması gençlik kesiminin toplumsal yaşamda yığınsal bir konuma ulaşmasına neden olmuştur. Üretimin tüm toplumsal kesimleri kapsaması, sosyal yapıda ayrışmayı sağladığı gibi bilim teknik gelişmeler ile sosyal yapı güçlenip, nitelik kazanmıştır. Yeni sosyo ekonomik gelişme kaçınılmaz olarak yeni sosyal sınıf ve tabakaları ortaya çıkarır. Gençlik bir toplumsal kesim olarak böyle bir modern sosyal yapının doğuşuyla gelişme zeminine kavuşmuştur.”

Toplumsal gelişme maddi bir olgudur. Her olgunun belli bir oluşum ve gelişme süreci vardır. Her toplumsal biçimlenme belli bir olgunlaşma sürecini yaşayarak kendi kimliğine ulaşır. Toplamların gelişim aşamaları birbirinden bağımsız ve kopuk değerlendirilemez, gelişim aşamalarının birikimleri birbirini etkiler ve harekete geçirir. Temelde bir sosyal yapı olan toplumlar tıpkı birer canlı organizma gibi sürekli değişim ve dönüşümü yaşarlar.

Toplumların iradesizleştirilmesinin ilk aşaması

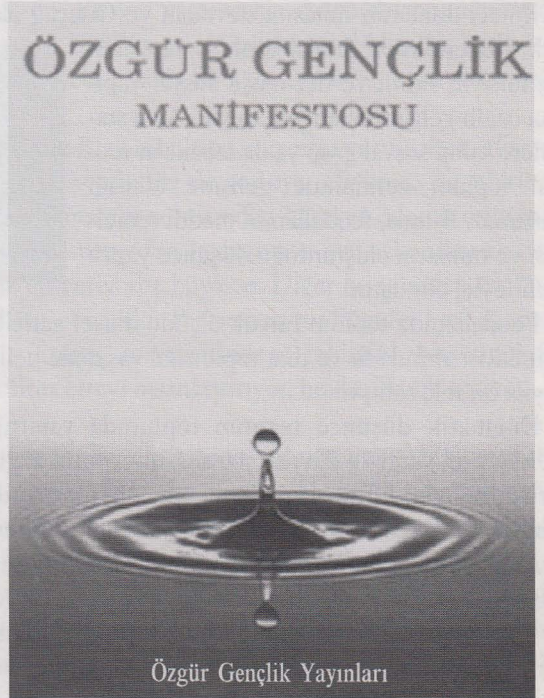
Gelişim diyalektiği sürekli dönüşüme dayanır. Oluşan her sosyal yapı kendi ilişki, yaşam, siyaset, ekonomi ve düşünce tarzını da yaratır. Toplumsal yaşamın değerlerini şekillendirir. İnsanlık tarihinin bütün aşamaları bu değerleri birbirine devreder ve mutlaka her yeni sistem, bir öncekinin yarattığı değerlerin izlerini taşır. İnsan toplumunun yaşamakta olduğu sınıflı toplum uygarlığının ilk aşaması köleci toplumdur. Köleci aşamada bir bütün olarak toplumun iradesizleştirilmesi söz konusudur.

Gençlik ağır bir iradesizleşme durumunu yaşıyor

Toplumun en güçlü sembolleri olan tanrılar ve onların yeryüzündeki temsilcileri olan efendi ege-men sınıf karşısında bireyin adeta silinmiş olduğu, hiçleştirildiği görülmektedir. Zaten ara katmanların bir toplumsal güç olabilmelerinin ekonomik sosyal koşullarının varlığından da bahsedilemez. Ama buna rağmen ezilenlerin mücadeleleri hiçbir zaman eksik olmamıştır.

Üretim ilişkileri üzerinden şekillenen köleci toplumun sosyal yapısı ara kategorilerde bulunan katmanların gelişmesine imkan vermemektedir. Herhangi bir kesimin özgün gelişme şansı bulup toplumsal mücadelede sivrilmemesinin maddi zemini oluşmamıştır.

ÖZGÜR GENÇLİK MANİFESTOSU

Feodalizm, ezilenlerin toprağa bağlı emek sömürüsüne tabi olduğu bir ekonomik alt yapıya sahiptir. Kapitalist toplum ise büyük ölçüde endüstriyel fabrika üretimine dayalı olarak şekillenmiştir

Egemenlerle ezilenlerin keskin ayrımına dayalı kara bir düzen egemendir. Dolayısıyla toplumsal maddi temelleri oluşmayan bütün özgürlükçü çıkışların da uzun vadede insanlığın gelişimine, aşama kaydetmesine bir katkı olmasından öteye rol oynaması da beklenmemelidir. Bu çağda diğer toplum kesimleri gibi gençliğin de yaşadığı, ağır bir iradesizleşme durumudur.

Dogmatik düşünce tarzının toplumda yarattığı geleneksel yargılar sosyal yapının özgür gelişimini durdurmuştur

Kölecî dönemin mirasını devralan ve Ortaçağ olarak nitelendirilen feodal toplum yapısının kendisiyle sınırlı ve dar oluşu sosyal yapının özgür gelişimini engellemiştir. Aynı statülere sahip sosyal grup ya da tabakalar feodal toplum zemininde gelişme olanağı bulamaz. Bunda, feodalizmin maddi temelleri ve bunların oluşturduğu düşünce yapısı belirleyici olmuştur.

Feodalizmde toplum büyük ölçüde dinsel gericiğin etkisi altındadır ve din, toplumsal yaşamda belirleyici bir role sahiptir.

Dogmatik düşünce tarzının toplumda yarattığı geleneksel yargı ve davranışlar sosyal yapının özgür gelişimini durdurmuştur. Kaynağını büyük ölçüde dinden alan feodal toplumun düşünce tarzı, bireyi kutsallık zinciriyle tutsak eden, toplumsal ilişkilerde iradesiz kılan, onu yok sayan bir role sahiptir.

Toplumsal kesimler büyük bir baskı altındadır ve kendini ifade etme, kendini bir güç olarak var etme koşullarından mahrumdur. Ezilen sınıf ve ta-

bakalar feodal hakimiyeti düşüncede kaldıracak güçte değildir. Skolastik düşünce tarzı gerici-baskıcı monarşik yönetim tarzıyla birleşince toplum tam bir karanlık çağına itilmekte ve toplumsal yaratıcılık tümüyle zayıf kalmaktadır.

Feodal hakimiyetin çok sayıda hanedanlıktan ve beylikten oluşması, feodal parçalanmışlığın bilim, sanat ve ticaretin gelişmesi önünde engel oluşu, yeni bir toplumsal yapının ortaya çıkışını zorunlu kılar. Yeni bir toplumsal gelişme ancak ve ancak eskinin çürüyen, gericileşen alt ve üst yapısının aşılmasıyla mümkün olacaktır.

Feodal toplum yapısında değişim kapitalist üretimin gelişmesiyle başlar

Feodal toplum yapısında kırılmalar ve değişim, kapitalist üretim biçiminin gelişme göstermesiyle başlamıştır. Feodalizm toprağın temel üre-

Kaynağını büyük ölçüde dinden alan feodal toplumun düşünce tarzı, bireyi kutsallık zinciriyle tutsak eden, toplumsal ilişkilerde iradesiz kılan, onu yok sayan bir role sahiptir.

tim aracı olarak kullanıldığı, ezilenlerin toprağa bağlı emek sömürüsüne tabi olduğu bir ekonomik alt yapıya sahiptir. Kapitalist toplum ise büyük ölçüde endüstriyel fabrika üretimine dayalı olarak şekillenmiştir.

İşçi ve burjuva sınıfının doğuşu

Fabrikalaşma ve makine tekniği kapitalist toplumun maddi zeminini oluşturur. Üretimde, kaba insan gücü yerine, makine ve teknik geçmiş, el ve kol gücünde verimlilik en üst düzeye çıkmıştır. Emeğin verimliliği ve üretkenliği artmıştır. Feodal

toplumun toprağa dayalı üretim tarzı yığmsal bir köylü kesimini, tarım toplumunu doğururken, kapitalizmin tekniğe dayalı üretim tarzı işçi ve burjuva sınıflarını doğurmuştur.

Ekonomik gelişim sosyal gelişimi de etkiliyor

Kapitalizmin makine tekniği kırsal yerleşim yerlerinin dışında kentleşmeyi yaratmış, böylece üretim ağırlıklı olarak kentlerde yoğunlaşmıştır. Kapitalizmle oluşan yeni maddi alt yapı kendi üst kurumlarını da yaratmıştır.

Ekonomik gelişim sosyal gelişimi de etkilemiş, feodal toplum yapısının dışında yeni bir sosyal yapının ortaya çıkmasını sağlamıştır. Yeni maddi zemin yeni sosyal sınıf ve tabakaların da oluşumunu getirmiştir. Kentleşmeyle ve değişen toplum ilişkileriyle günümüzde gelişimini sürdüren çağdaş sosyal yapının maddi zemini oluşmuştur.

Kapitalist toplumun feodal topluma göre üstünlüğü

Kapitalist toplumun feodal topluma göre üstünlüğü, yarattığı maddi zemin kadar düşünce yapısında oluşturduğu üstünlüktür. 15. yüzyılda yaşanan Rönesans, düşünce devrimine; 18. yüzyılda ulaşılan

Bilginin kısmen de olsa tüm kesimlere indirgenmesi ve bilgiye ulaşmanın feodal parçalanmışlığa oranla daha kolay olması, iletişim teknolojisinin gelişmesi, bireysel ve toplumsal aydınlanmaya neden olmuştur

makineleşme ve teknik düzey ise üretim patlamasına yol açmıştır. Bilim ve tekniğin gelişmesi eski toplumsal yapının değişimini sağlamış, yeni bir sosyal yapının gelişmesinin yolunu açmıştır. Bilimsel teknik gelişmeler sosyal yapıda niteliksel değişimlere yol açmıştır.

Rönesans ve aydınlanma ile gelişen düşünce düzeyi

Rönesans ve aydınlanma ile gelişen düşünce düzeyi, yaratılan toplumsal aydınlanma geri tutucu feodal

davranış ve düşüncelerin aşılmasında temel etken olmuştur. Ortaya çıkan yeni toplumsal biçimlenme kendi düşünce ve yaşam tarzını yaratmış, kendini uzun süreli kılacak yapıları da oluşturmuştur.

Kapitalizmin ortaya çıkan yeni toplumsal ve maddi zemini karşılayacak bir donanımına ihtiyacı

Bireyin uyanışı, bilimin gelişmesi, bilginin toplumsallaştırılması yeni arayışları ortaya çıkardığı gibi toplumun daha demokratik bir yapıya bürünmesinin de önünü açmıştır

vardır. Bilginin yaygınlaşması ve geliştirilmesi böylece bir ihtiyaçtan dolayı olmuştur.

Bilgiye dayalı toplumsal gelişme ve aydınlanma

Kapitalizmle birlikte özellikle bilginin gelişiminde farklılıklar görülür. Bilgiye dayalı toplumsal gelişme kendini zorunlu kılıyor. Zorunluluk, meydana gelen yeni sosyo-ekonomik düzeyden kaynaklıdır. Bireyin iradeleşmesi, güç kazanması, büyük ölçüde bilim teknik alanındaki gelişmeyle olmuştur.

Bilgi, salt üst sınıfların değil bir ölçüde alt sınıf ve tabakaların da yararlandığı bir alan haline gelir. Bilginin kısmen de olsa tüm toplumsal kesimlere indirgenmesi ve bilgiye ulaşmanın feodal parçalanmışlığa oranla daha kolay olması, iletişim teknolojisinin gelişmesi, bireysel ve toplumsal aydınlanmaya neden olmuştur.

Birey faktörü önem kazanıyor

Birey uyanmış, toplumsal yapı dönüşüme uğramıştır. Bilimin gelişmesi, bilginin toplumsallaştırılması yeni arayışları ortaya çıkardığı gibi toplumun daha demokratik bir yapıya bürünmesinin de önünü açmıştır. Birey faktörü feodal topluma oranla daha bir önem kazanmış, insana dayanan, insana değer veren bir yaklaşım eski toplumun köhnemiş yapısına üstün gelmiştir.

Kapitalizmin hümanizmi feodal toplumun despotizmi karşısında yer almış ve bireyin uyanışını, rol sahibi olmasını sağlamıştır.

HPG Gerillalarıyla 1 Mayıs ve Mayıs Şehitleri Üzerine

Dünya emekçilerinin ortak mücadele günü olan 1 Mayıs ve şahadetleriyle mücadeleyi bugünlere taşıyan mayıs şehitleri hakkında Şehit Rüstem Taburu'ndaki HPG'lilerle yaptığımız röportajı sizlere sunuyoruz

Özgür Gençlik: Özgürlük Hareketi açısından 1 Mayıs işçi bayramını nasıl değerlendiriyorsunuz?

Bawer GENÇ: İnsanları yaratan ve daha değerli olmasını sağlayan emek olgusu, PKK ile birlikte bizim açımızdan daha da büyük bir değer kazanmıştır. Emegi ancak Önderlik gerçeğinde daha iyi anlayabiliriz. Önderliğimiz PKK hareketini, 'sosyalist Önderliğin emek hareketi' olarak değerlendirmektedir. Emek gerçekliği temelinde insanları birbirine daha da yakınlaştıran 1 Mayıs da bunun dünya açısından resmi olarak ifade edilmiştir.

Munzur DERVÊŞ: Destpêkê 1'ê Gulanê li Sero-katiya me, hemû hêzên me û li hêza HPG'ê pîroz dikim. Bêguman wateya 1'ê Gulanê ji bo me û gelên cîhanê girîng e. Di dîroka mirovahiyê de rojên wisa girîng, berxwedaniyên pir girîng jî îfade dikin.

Li himberî zordariyê, bêadaletiyê û binketinê serî-rakirinek e. Di vê manê de, li himberî zilma emperyalîstan serhildan û berxwedaniyek e. bi vî awayî jî, di dîrokê de cihê xwe girtiye.

Di roja me ya îro de jî, hemû mirovatî di bin he-reşeya emperyalîstan de ye. Yanî dîsa heta dawî bêadaletî heye. Ji ber vê jî, di roja me ya îro de di-vê em, roja 1'ê Gulanê bikin roja dijî bêadaletî û zordariya emperyalîst û mijokdaran.

Ev yek him ji bo Rojhilata Navîn him jî ji bo he-mû mirovatiyê girîng e. Dîsa di manê gerdûnî de jî, emperyalîzm dixwaze yekitiya mirovahiyê belav bike û mirov ji kedê û ji cewherê wê dûr bixîne. 1'ê Gulanê jî wateya xwe ji dijberiya vê digre, yanî 1'ê Gulanê, him cejna kedê û yekbûyîne ye, him jî cejna berxwedan û serhildanê ye. Li himberî mi-jokdarî û êrîşên leşkerî sekinandin, ne tenê ji bo kar-keran ji bo hemû mirovatiyê pêwîst e. Yanî 1'ê Gula-

nê wateya xwe ya kevn derbas kiriye. Bêguman wateya vê rojê ji bo me jî girîng e, ji ber ku em jî tevgerê kede, yekbûyîne, adalet û azadiyê ne û pêwîst dike ku em layîkî vê rojê û şehîdên vê rojê bin. Ji hêla jinê ve jî wateya vê rojê girîng e.

Ji ber ku jin xwediyê keda ewîlî ye. Yanî xwediyê adaleta despêkê jî, jin e. Bi vî şiklî li dijberî serdestiya zîlam û sîstema emperyalîst sekinandin û dîsa vegera ked û azadiya ewîlî ji bo jinê girîng e. Pêwîst e çalakkûna jinê hemû mirovatiyê rêxistin bike û ji wan re pêşengî bike.

Ji bo hêza leşkerî jî, îro yê ku herî zêde ked avakiriye gerîla ye. Gerîla, ne tenê ji bo êrîşê ye, him hêza parastinê him jî hêza cewherê vê rojê jîyan kirin e. Yanî bi ked him xwe avakirin û him jî hemû mirov avakirine. Bi taybetî jî ev yek ji bo mirovê Kurd hîn diwartir e. Hêza gerîla jî di cewherê xwe de ked e û bi kedê xwe avakirin e.

Jindar DEVRİM: Dünyadaki örgütlenmeler içerisinde 1 Mayıs'a en fazla anlam biçen ve bu anlamı yüceltme mücadelesi veren hareketler içerisinde, kuruluş itibariyle PKK ismiyle 'Kürdistan İşçi Partisi' olarak kurulan ve bu temelde emekçi halk kesimlerini örgütlemeyi hedefleyen Kongremizin önemli bir yeri vardır. 1 Mayıs, bugün itibariyle dünya çapında bir işçi bayramı olarak kutlanılsa da, zaman ilerledikçe emperyalizm tarafından içeriği tamamıyla boşaltılıp genelleştirilmek istenmektedir.

Bir emek hareketi olan ve her bireyin harcadığı emekle değerlendirildiği Kongremizde bireye, topluma ve mücadeleye genel bakış açısı emek boyutunda olmuştur ve bir anlam düzeyi geliştirilmiştir.

Özellikle stratejinin değişmesiyle birlikte hareketimiz sadece emekçi ve işçilerin değil, bütün ezilen halkların, kesimlerin örgütlenmesi durumuna gelmiş ve mücadele sahasını çok daha fazla genişletmiştir.

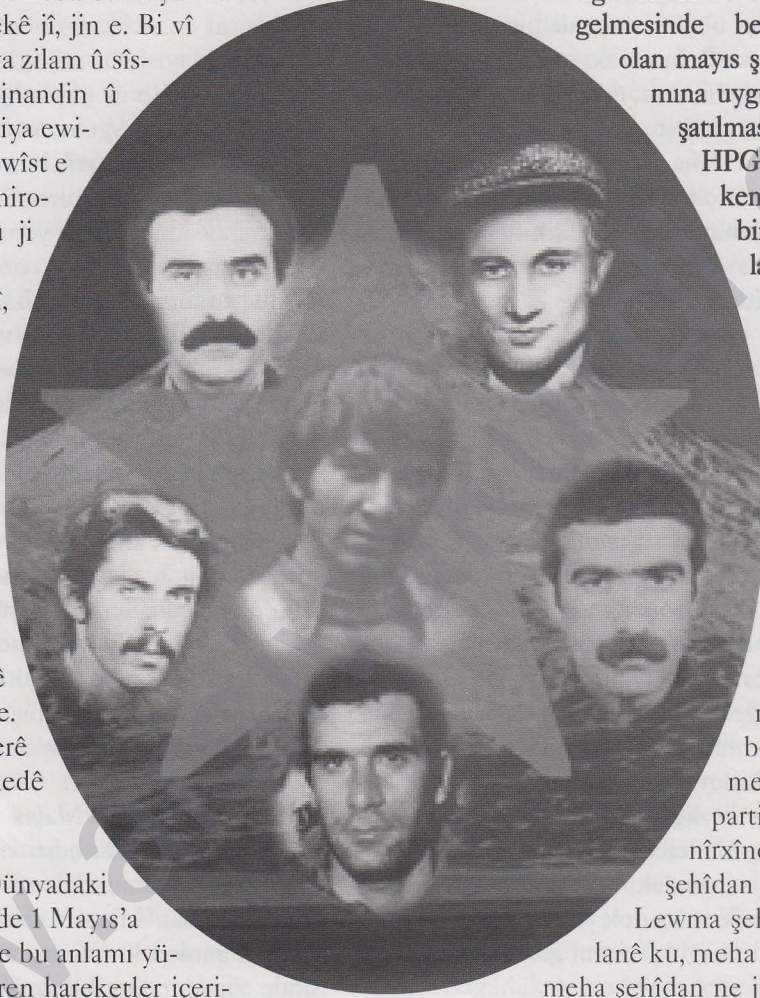
- Özgürlük Hareketinin bugünlere gelmesinde belirleyici rolleri olan mayıs şehitlerinin anlamına uygun anılması, yâşatılması temelinde HPG militanları, kendilerine nasıl bir görev biçiyorlar?

R ê d a r DÛRÊK: Şehadet bixwe xwedî wateyêke pir girîng û rûmetdar e. Ev yek ne tenê ji bo tevgera me, ji bo hemû gelên cihanê bi vî rengî ye. Bi taybetî jî Serokatiya me, partiyê wekî partiya şehîdan dinîrxîne û wekî gelê şehîdan bi nav dike.

Lewma şehîdên meha gulanê ku, meha gulanê bixwe jî, meha şehîdan ne ji bo tevgera me pir bi watedar in.

Bi bersiv dayina şehadeta Hevalê Heqî Karer re ku di 18'ê Gulanê de şehît ket, partî avabû. Dîsa şehadeta agîrê çaran, guruba Hevalê Ferhat Kûrtay û gelek hevalên qehreman di vê mehê de şehît ketine. Li ser şehadeta van hevalan, em wekî endamekî HPG'ê, wekî milîtanekî partiyê, pêwîst e ku bersivêkî xurt bidin.

Yanî qasî ku mirov bi bîranîna wan ve girêdayî be, ewqas jî, xwe rêxistin bike, di milê îdeolojî û armancên wan de xwe kûr bike, wê demê mirov

dikare bêje watedayina herî rast ev e. Bersivdayîna wan jî, di xeta wan de meşû serkeftin e.

Nurhak ENGİZEK: Her halkın tarihinde olduğu gibi, halkımızın tarihinde de önemli tarihi anlar ve dönemeçler vardır. İşte Mayıs ayı, mücadele tarihimiz açısından böylesi önemli bir tarihi anlam taşımaktadır. Hedeflenen noktaya ulaşma yolunda ödenen bedellerle birlikte, özgürlüğün değeri daha iyi anlaşılmaya başlamıştır.

Mücadelemizin daha ilk adımlarını attığı süreçlerde, yaşamda emek ve değer olgularıyla öne çıkan ve mücadelenin hem ideolojik hem de pratik boyutunu omuzlayabilecek olan Haki yoldaşın Mayıs ayı içerisinde katledilmesine karşı verilen cevap, partileşme ve mücadelenin yükseltilmesi olmuştur. Haki KARER yoldaş, yaşamı ve şahadetiyle emeğin sembolü olmuş ve Mayıs ruhuyla bütünleşmiştir.

Mayıs ayı gerçekten hem Kürt Özgürlük Hareketinin tarihinde hem de devrimci mücadele tarihinde birçok şahadetin yaşandığı bir aydır. Bu şahadetlere cevap olabilmek, anılarına layık bir mücadeleyi açığa çıkarmak ve hayallerini gerçeğe dönüştürmek, bir şehitler partisi olan hareketimizin her zaman temel ilkesi olmuştur.

Bu anlamda gerek Dörtler, gerek Halil ÇAVGUN, gerek Mehmet KARASUNGUR ve gerekse de daha nice şehitler şahsında ortaya çıkan, hesapsız bir şekilde Önderliğe, halka ve mücadeleye güvenerek ve bu mücadelenin bir gün mutlaka zafere ulaşacağına inanarak kendini feda etme yaklaşımına, ancak mücadeleyi zaferle taçlandırarak cevap olabilir, bağlılığımızın gereklerini yerine getirebiliriz.

Mayıs şehitlerinde ortaya çıkan fedakarlık, emek, cesaret, kararlılık, sabır ve inanç yönleri bütün devrim şehitlerimizin de ortak ifadesi olmuştur.

Bugün mücadelenin ulaştığı düzey itibarıyla, bu şehitlere cevap olma noktasında, bir HPG militanı olarak biz de buna layık olma çabası içinde olacağız. Sonuç olarak Mayıs şehitleri bizim özümüz, cevherimiz ve bütün şehitlerimizin ruhudur.

Deniz HEVAL: Mayıs şehitleri hakkında insan çok şey söyleyebilecek olsa da, bence hiçbir zaman

tam olarak anlatılamıyor ve ifadeler hep yarım ve yetersiz kalıyor.

İnsan, bu şahadetlerin bize bıraktığı mirasın ve görevlerinin ağırlığı, yeni bir dönemi başlatması ve bunun duygusal ve düşünsel yoğunlukları gibi birçok şey söyleyebilir.

Baharın en sıcak, en bereketli ve yeniyi getiren ayı olan Mayıs ayı, mücadelemiz açısından da en sıcak gelişmelerin yaşandığı, yeni ve kazandırıcı atılımların yapıldığı ve yeniden yaratıldığımız bir ay olarak değerlendirilebilir.

Mayısta yeniyi doğuran her tomurcuk, açan her çiçek mücadelemizde yeniyi ve güzeli yaratmak için yaşanan şahadetlerle özdeşleştirilebilir.

Elbette tüm bu gerçekliğin duygusal olduğu kadar düşünsel bir yönü de var. Şahadet gerçekliğinin önemini göz önüne alırsak, yükümlü olduğumuz görevleri en iyi şekilde yerine getirerek bize devredilen mirası korumak, büyütme ve sürekleştirme boynumuzun borcu oluyor.

Zindanda Dörtler'in, Hilvan'da Halil ÇAVGUN ve Cuma TAK arkadaşlarla ve PKK'nin kurulmasının temelinde yeri olan Haki KARER arkadaşın Antep'teki şahadetleriyle yarattıkları tarihi dikkatle incelediğimizde, verilmesi gereken gerçek anlam ve miraslarına nasıl sahip çıkılacağı konusu aydınlanıyor. Bu noktada bize de bu yolda en güçlü yürüyüşü sağlamak kalıyor.

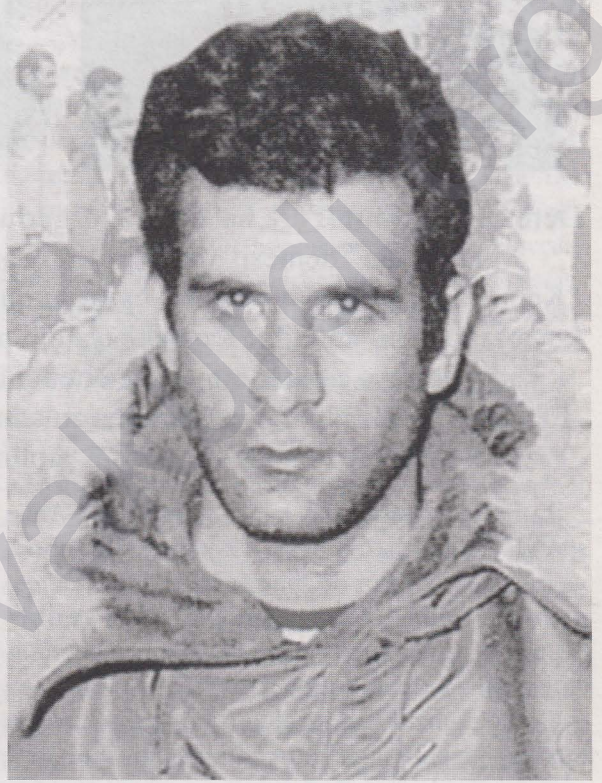
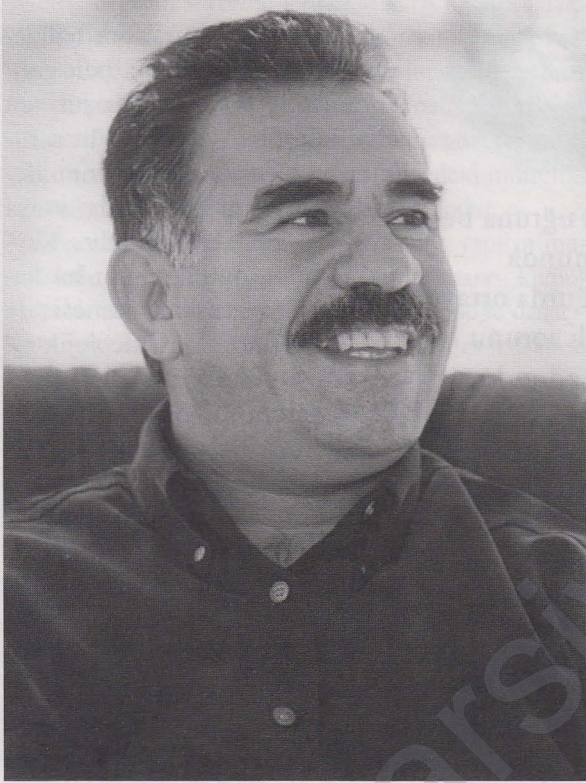
Rozerin AMED: Mayıs ayı şehitlerini anmak bizler için çok anlamlıdır.

Şehitlerimiz mücadelemizin temel taşlarını oluşturmaktadırlar. Mirasını devraldığımız PKK de şehitlerin anısına kurulmuştur. Tabii Mayıs ayı içerisinde zindan direnişleri, ilk şehidimiz olan Haki arkadaşın katledilmesi, Türk solu içerisinde Denizler'in idamı ve Mahirler'in katledilmesi vardır.

Mayıs ayında yitirdiğimiz böyle değerli yoldaşları ve direnişçilerimizi anma noktasında, insan bu şahadetlerin anlam ve önemini ne kadar değerlendirse de tabii ki yeterli değildir.

Mayıs ayı şehitlerine verebileceğimiz cevap, onların mücadelelerini, direnişimizle ve mücadelemizle sürdürerek devrimle taçlandırmak olacaktır. Halka, tüm şehitlere ve Önderimize ancak bu şekilde layık olabiliriz.

'71 Direnişi Mazi Değil Geleceğin Ta Kendisidir

“Ne kadar cesur olmaya çalışıyor idiysem de ‘ben kenarından bile geçmem’ diyordum bu kahramanca direnişin ve direnişçilerin. Ama buna rağmen dedim, bunların anılarının silinmemesi gerekir. Yani o zamanki duyarlılığım, böylesine anlamı büyük olan bir kahramanlık direnişinin silinip gitmemesi içindi. Bazı yüceliği kesinleşmiş değerlerin ihanete uğramaması ve mümkünse yeniden yaşama geçirilmesi her şeyden önce gelir. Ben hala iddiamı sürdürüyorum. 1971 direnişçileri, şehitleriyle, o kahramanca direnişleriyle kesinlikle boşa gitmemelidir. Türkiye’nin geleceği biraz da bu direnişte gizlidir”

Bizi ayağa kaldıran Mahirler, Denizler gibi Türk gençleri idi, bu halkın evlatlarıydı. Ben bunu sorguda onlara da söyledim. Denizler, Mahirler rantçı değildi.

Anılarının silinmemesi gerekir

Dikkat edilirse orada hem büyük bir kahramanlık hem de büyük bir trajedi var. O insanların çok yürekli oldukları, kesinlikle sonuna kadar özgürlük uğruna ayağa kalktıkları, halkların eşitliği ve özgürlüğü için sonuna kadar samimiyetle tavır koydukları, duyarlı oldukları ve halk, sosyalizm için her şeylerini ortaya koymak istediklerine dair en küçük bir kuşku bile kalmamıştı.

Denizler'in "Kürt-Türk halklarının özgürlüğü uğruna ben gidiyorum" demesi, Mahir'in Kürt sorununda "Kemalizm'i aşıyorum demesi" hayatını bu uğurda ortaya koyması dev bir adımdır. Kaypakkaya'nın milli sorunu bu kadar açmaya cesaret etmesi de önemli bir adımdır. İdeolojik ve ilk adımı pratikte atma anlamında halkların birliğinde en büyük devrim yapılmıştır

Bu insanlar neden bu kadar şahlandılar? Anısı sürekli canlıdır benim için. Ne kadar cesur olmaya çalışıyor idiysem de 'ben kenarımdan bile geçmem' diyordum bu kahramanca direnişin ve direnişçilerin. Ama buna rağmen dedim, bunların anılarının silinmemesi gerekir.

Yani o zamanki duyarlılığım böylesine anlamı büyük olan bir kahramanlık direnişinin silinip gitmemesi içindi.

Deniz'in idam sehpasında söylediği sözler bizim için her zaman bir talimattır

Şimdi benim yaşamım için bir diğer ilkem var. Bazı yüceliği kesinleşmiş değerlerin ihanete uğramaması ve mümkünse yeniden yaşama geçirilmesi her şeyden önce gelir.

Ben hala iddiamı sürdürüyorum. 1971 Direnişçileri, şehitleriyle, o kahramanca direnişleriyle kesinlikle boşa gitmemelidir. Türkiye'nin geleceği biraz da bu direnişte gizlidir.

Deniz'in idam sehpasında söylediği sözler bizim için her zaman bir talimattır. Deniz yiğit bir insandı. Oldukça bilinçliydi de ve amaca doğru

çok iddialı yürüyordu. Mahir'de benim gördüğüm teoriye oldukça bağlıydı, eylemde de müthiş gerekeni yaşıyordu.

Halkların birliğinde en büyük devrim yapılmıştır

Denizler'in "Kürt-Türk halklarının özgürlüğü uğruna ben gidiyorum" demesi, başlı başına en büyük birlik. Mahir'in Kürt sorununda "Kemalizm'i aşıyorum demesi" hayatını bu uğurda ortaya koyması dev bir adımdır. Kaypakkaya'nın milli sorunu bu kadar açmaya cesaret etmesi de önemli bir adımdır. İdeolojik ve ilk adımı pratikte atma anlamında halkların birliğinde en büyük devrim yapılmıştır.

PKK, o dönemin amaçlarının açılmasıdır

Açık söyleyeyim yani hassasiyetleri büyüktü, tartışmaları büyüktü, ayrışmaları da, birlik arayışları da büyüktü. Sonra yozlaştırıldı tabi. Ben o konuda da kesinlikle gereklerine bağlı olduğumuzu belirtmek isterim.

Ki, bence bu PKK'nin partileşmesi, ordulaşması (ha Türkiye ha Kürdistan farketmiyor) tamamen o dönemin amaçlarının, o dönemin misyonunun açılmasıdır.

Halklar gerçeğiyle tam istediğimiz gibi olmasa da bütünleşmesi, ordulaşması ve halk savaşına doğru seyretmesidir.

Boş bir direniş değildir

Bir gün Türkiye pratiği yeniden büyük bir canlanmayı yaşayacaktır. Umutluyuz ve canlanacaksa da, gerçekten yine bu anıların gereklerine sıkı sıkıya bağlı olmaktan geçecektir.

Yani boş bir direniş değildir, mazide kalmış bir direniş de değildir. Mazi değil, bana göre geleceğin ta kendisidir.

Değişim Üzerine

Cemal ŞERİK

Kürt özgürlük mücadelesi, siyasal gündemdeki yerine korumaya devam etmektedir. Onun içindir ki yaşadığı her gelişme sürekli izlenmekte, olası gelişim üzerine değişik yorumlar ve beklentiler içine girilmektedir. Son süreçte yaşananlarda bunu göstermektedir. Unutulmamalıdır ki Kürt özgürlük mücadelesinin yaşadığı gelişmeleri dünyada yaşananlardan ayrı olarak düşünmek mümkün değildir. Kendine özgü yanları vardır. Ama mutlaka bir bütünlük içinde ele almanın da gereği bulunmaktadır. Dünya da değişim 1990'larda kendini açık bir şekilde ortaya koyarken; önceden görmesine rağmen, ancak sonradan böylesi bir sürece giren Kürt özgürlük mücadelesi günümüzde daha yakından bunu yaşar hale gelmiştir. Kürt özgürlük mücadelesi yaşadığı bu değişim ve sancılarının doğru temellerde anlaşılabilmesi açısından dünya da yaşanan değişimin de doğru anlaşılması ve nasıl bir süreci yaşadığının bilinmesi gerekmektedir.

I.

20. yüzyılın son çeyreğinden itibaren yeni bir 20. yüzyıla hangi koşullarda girilebileceği ve bunun kendini ne şekilde ifadeye kavuşturabileceğinin açığa çıkması, yaşanacak olan değişim ve dönüşümün karakterini de belirlemiştir; bu anlamda devrimsel bir düzeyde köklü değişimlerin kendisini insanlığa dayattığı bir çağ olarak kabul edildi. Bu aynı zamanda yaşanacak gelişmeleri de belirleyen bir yön olarak öne çıktı.

Bu yönüyle teknolojik devrimin dayattığı değişim-dönüşüm yeni arayış ve mücadelelerin gelişmesine neden olurken, bu gerçeği kavrayamayan güçler de dayanamayıp yıkılmışlardır. Bir ölçüde denilebilir ki yaşanan süreç bunlar arasında yaşanan çelişki ve çatışmalarla dolu geçmiştir. 1990'ların başında çözülen reel sosyalizm ve bunun karşısında, za-

ferini "Tarihin sonu" olarak ilan eden kapitalist-emperyalist sistemin yaşadıkları da bu gerçeklik içinde yerini bulmuştur. Çözülen reel sosyalist ülkeler hızla kapitalist-emperyalist sistemle bütünleşme içine girerlerken; başını ABD'nin çektiği kapitalist-emperyalist sistem de YDD (Yeni Dünya Düzeni) adı altında kendini yeniden örgütleme sürecine girmiştir. Aslında bu modern paradigmanın da iflası anlamına gelmiştir. Ama buna karşın, aşılın modern paradigmada ısrar ederek onu kendi içinde koruma yaklaşımlarından da vazgeçilmemiştir. Kapitalizm liberal demokrasi vb. adlarla bunu yaparken, aşılın reel sosyalizmin büyük oranda izlerini taşıyan kalıplarla varlığını sürdürmeye çalışan yaklaşımlar da görülmüştür. Bunlar modern paradigmanın sağ ve sol yorumları olarak 21. yüzyıl gerçeğiyle uyum sağlamakta ve yeni paradigmanın pratikleşmesi önündeki engeller olarak dikilmektedir. Oysa demokratik uygarlık çağı olarak kabul edilen 21. yüzyıl kendi paradigmasının yaşanılır kılacağı bir süreci gerektirmektedir.

Günümüzde yaşanan çelişki ve çatışmaların odağında da bu gerçek bulunmaktadır. Bir yandan eski paradigmanın yeni döneme bir uyarlanma biçimi olan küresel emperyalizm, diğer yandan halkların arayışını ifade eden küresel demokrasi arasında süren mücadele de bu tablonun içinde yerini almaktadır.

Küresel emperyalizm ve Küresel Demokrasi

Özellikle son sınıflı uygarlık olarak bunalım yaşayan kapitalizm gelişen bilimsel-teknik devriminin değişim

Özellikle son sınıflı uygarlık olarak bunalım yaşayan kapitalizm gelişen bilimsel-teknik devriminin değişim dönüşümüne ayak uydurmaya çalışarak bu mücadeleyi lehine çevirmek istemektedir. Bu temelde, uluslararası sermaye geliştirmek istediği YDD içinde önemli bir ayrılmaya giderek, dengeleri yerine oturtma çabası içindedir.

Çıkar ve politik farklılıkları uluslararası düzeyde yaşanan sorunlara değişik “çözüm” önermelerinin nedeni olmaktadır. Bu da bir ölçüde eski dünya statükoları ile oluşturulmaya çalışılan yeni statükolar arasında süren bir mücadeleyi de açığa çıkarmış olmaktadır.

dönüşümüne ayak uydurmaya çalışarak bu mücadeleyi lehine çevirmek istemektedir. Bu temelde, uluslararası sermaye geliştirmek istediği YDD içinde önemli bir ayrılmaya giderek, dengeleri yerine oturtma çabası içindedir. Bununla dünya genelinde kendi çıkarları doğrultusunda değişime yön vererek, bir etkinlik sağlamaya çalışmaktadır. Bunun karşısında Küresel Demokrasi hedefinin asıl sahibi olan halkların arayışları da öne çıkmaktadır. Ama halklar kendi arayışlarını ortaya koyma ve pratikleştirmede henüz etkin bir konuma ulaşamamışlardır, örgütsüz ve dağınıktırlar. Bunun yarattığı boşluk; küresel emperyalizm ve yaşanan değişimden ürken, 20. yüzyıl dünya dengelerine göre oluşan bunda ısrar eden statükocu güçler tarafından doldurulmak istenmektedir. Bu da, bir yanılısamaya yol açmaktadır. Küresel emperyalizm ve halkların seçeneği olan Küresel Demokrasi arasındaki çelişki hafifsenerek küresel emperyalizm ile statükocu gerici güçler arasındaki çelişki ön plana alınarak; halklar seçeneğinin yadsınması gibi bir sonuç yaratmaktadır.

Günümüzde dünyada yaşanan gelişmelerin yönünü de bu gerçeklik belirlemektedir. Dünyanın değişik bölgelerinde yaşanan çelişki ve çatışmalar da bunun bir ürünü olarak yaşanmaktadır. Küresel Emperyalizm, gelişimin asıl seyrini belirleyemeyeceğine göre; gelişime asıl damgasını vurması gereken halkların, 21. yüzyılda yükselen demokratik değer yargılarını esas alması yolu olmaktadır. 20. yüzyıldan 21. yüzyıla geçerken yaşanan ve dünyada hakim olan bunalımlar da ancak bununla aşılabilecektir. Bu da, çağdaş demokratik uygarlık çizgisi doğrultusunda yürütülecek mücadelelerle gerçekleşecek olan demokratik, özgür birlik-teliklere dayalı sistemlerin geliştirilmesiyle mümkün olacaktır. Devleti büyüten değil; onu küçülten, demokratik toplum ve siyaseti geliştiren bir yaklaşım bu hedefe ulaşmanın temel yöntemidir. Bu temelde değişimi yaşayanlar 21. yüzyıl dünyasında yerini alabile-

ceklerdir. Başkan Apo'nun dile getirdiği “kaos aralığı” olarak bu sürece damgasını vuracak temel güçlerin tarihsel rollerini oynamalarında bir yetersizlik olsa da, gelişime asıl damgasını vura-cak olan bu yön olacaktır.

Örgütlü güçlerin müdahalesinin en çok sonuç alabileceği bu süreçte öne çıkan bir güç olarak ABD başta olmak

üzere, tüm uluslararası güçler gelişmeleri yönlendirmede aralarındaki sorunları çözememeleri ve çelişkilerinin varlığı nedeniyle belirledikleri hedeflere ulaşmamaktadırlar. ABD ve AB ülkeleri arasında bir uyum sağlanamamıştır. Çıkar ve politik farklılıkları uluslararası düzeyde yaşanan sorunlara değişik “çözüm” önermelerinin nedeni olmaktadır. Bu da bir ölçüde eski dünya statükoları ile oluşturulmaya çalışılan yeni statükolar arasında süren bir mücadeleyi de açığa çıkarmış olmaktadır.

Bugün dünyada yaşanan gelişmeler de bu doğrultudadır. Başta Ortadoğu olmak üzere dünyanın birçok bölgesinde bu görülmektedir.

Reel sosyalizmin çözülmesi en fazla etkisini Ortadoğu'da göstermiştir. Çünkü, eski dünya dengeleri üzerinde oligarşik, teokratik, otokratik güçler daha çok bu bölgede güçlenmişlerdi. Reel sosyalizmin çözülmesi eski dengeler üzerine kurulan ve güçlenen bölge devletlerinin de bir ayaklarının boşa kalmasına neden olmuştu. Aslında bu durum, ABD ve diğer kapitalist devletler için de geçerliydi. Onlar da reel sosyalizmle birlikte bir dünya dengesi oluşturuyorlardı. Bu anlamda reel sosyalizmin çözülmesi onların da aşılması gibi bir sonuç yaratmıştı. Ortadoğu, yaşanan bu değişimin en ciddi ve sarsıcı etkilerinin görüldüğü bir bölge haline gelmişti. Kendini yaşanan bu değişimin asıl aktörü olarak gören ABD'nin Ortadoğu'ya vermeye çalıştığı yeni biçim de bu gerçeklik üzerinde gelişti.

Ortadoğu'da yeni bir döneme girildi

1991'de yaşanan Birinci Körfez Savaşı, ABD'nin Ortadoğu'ya YDD'yi oturtma yönünde attığı adımların başında gelmişti. Kuveyt'e yönelik işgal hareketinde Irak BAAS rejiminin önünü açan hatta bir ölçüde onu teşvik eden ABD rejimi, Irak'a yönelik geliştirilecek bir müdahale için bunu bir gerekçe haline getirdi. O günkü konjonktürel durum ve Ortadoğu'nun içinde

bulduğu koşullar ABD'nin Saddam rejimine son vermesini engelledi. ABD Ortadoğu'ya yönelik projelerini uygulamak için on yıllık bir zaman diliminin geçmesini beklemek zorunda kaldı.

Ekonomik ve siyasal abluka ile kuşatılan Irak'a esas müdahale 11 Eylül olaylarının ardından Afganistan'a yapılan müdahaleden sonra gerçekleşti. ABD'nin bu müdahaleleri Ortadoğu'da yeni bir döneme girilmesine neden oldu.

Afganistan ve Irak müdahalelerinde ABD belirli sonuçlara ulaştı. Ulaşılan sonuçların başında ise tek yönlü gerçekleştirilecek bir müdahalede zorlanacağı gerçeği oldu. Dolayısıyla bundan çıkardığı sonuçtan hareketle "Büyük Ortadoğu Projesi" kapsamında yeni bir yönelim içine girdi. Bu projede uluslararası sermayenin çıkar birlikteliğini sağlamayı, bölgedeki petrol kaynaklarının ve İsrail'in güvenliğini, sermayenin rahat dolaşımını, şiddetin kendi ülkelerine taşınmasının engellenmesini esas aldı. Uluslararası Siyonist sermayenin önemli oranda etkisi altında bulunan ABD yönetiminin bölgedeki müttefikleriyle, öncesinde de uygulanmak üzere geliştirmiş olduğu planları vardı. Bu çerçevede sorunları çözmeye çalışmıştı. ABD, Büyük Ortadoğu Projesinde ise, G-8'lerin ve dünyadaki büyük sermaye güçlerinin de ortak çıkarlarını hesaba katan, uzun vadeli bir yaklaşımı öngördü.

ABD'nin bu projesi Başkan Apo'nun halklar seçeneğinin bir ifadesi olan Demokratik Uyarlık Manifestosunda genişçe açıkladığı "Demokratik Ortadoğu Federasyonu" önermesinin kendi çıkarları doğrultusunda bir uyarlama biçiminde geliştirildi. ABD bununla halklar seçeneği karşısında kendi çözümünün hakim hale getirmeyi hedefledi. Ancak yaşanan gelişmeler göstermiştir ki, ABD'nin Büyük Ortadoğu Projesi bölgedeki sorunların asıl çözüm gücü olamamaktadır. Buna rağmen, ABD'nin Irak'a gerçekleştirdiği müdahaleyle bölgedeki gerici, statükocu güçlerin geriletılarak değişime zorlanması gibi bir sonuç da ortaya çıkmıştır.

Gerçekleştirilen müdahalelerle Saddam rejiminin yıkılışı, fiilen demokratik bir zemin yaratılarak, dönüşüme daha fazla olanak sunulmuştur. Müdahale halklar için de olumlu sonuçlar ortaya çıkarmıştır. Ancak, tamamen dışarıdan dayatılan bir plan olması nede-

niyle bölgedeki sorunları çözmek bir yana beraberinde bazı tıkanmalara da neden olmuştur. Özü halkların gerçekliğine ve iç dinamiklerine dayanmayan böyle bir projenin Ortadoğu'daki biriken sorunlara çözüm getirmesi beklenmemelidir. Sorunların çözümü; ancak bölgedeki halklarının iradesine dayalı, gerçek anlamda demokratik bir sistemin oturtulmasıyla mümkün olacaktır.

Bu anlamda ABD'nin müdahale süreci, demokratikleşmeye ilişkin olumluluklar taşımasına rağmen, halkların gerçek iradesini temsil etmede ciddi bir çaba göstermediği için zorluklarla karşı karşıya gelmiştir.

Irak'taki statükocu güçlerin gelişen karşı direnişinin gücü, ABD'nin halk iradesine dayanmamasının en çarpıcı örneğini oluşturmaktadır. Bu çatışmayla aşılacak ve yerine oturtulmaya çalışılan dünya dengeleri arasındaki çelişki ve çatışmayı kullanan, bunun üzerinde varlığını koruyarak kendini pazarlık yapma gücü haline getiren bölgedeki statükocu güçler, Irak zemininde kendi savunmalarını yapmış olmaktadır. ABD'nin demokratikleşme projesindeki yetersizlikler, giderek halk güçlerini de bu karşı direnişler içine çekerek, sorunları daha da içinden çıkılmaz bir duruma getirmektedir. ABD ve onun Ortadoğu'daki en yakın müttefiki olan İsrail yönetiminin geliştirdiği şiddete karşı oluşan tepkiler ve hoşnutsuzluğun giderek gelişmesi bunun göstergesidir. Bu durumun daha fazla İslam'a sarılma ve milliyetçiliği körüklemesi, İsrail-Filistin sorununun daha da içinden çıkılmaz bir hale gelmesine yol açmıştır. Bölgede tırmanan şiddet, ulusal ve toplumsal sorunlarda yaşanan derinleşme de bunun bir sonucu olmaktadır.

ABD ve diğer uluslararası güçlerin Ortadoğu'ya yönelik politikalarında kendi kendileriyle de çelişmesi anlamına gelen ve değişik biçimlerde kendilerini farklı göstererek yaşanan değişime ayak uydurdukları aldatmacası içerisindeki bölge güçleri ve devletlerini esas alarak hareket etmesinin farklı bir sonuç vermesi de beklenme-

Özü halkların gerçekliğine ve iç dinamiklerine dayanmayan böyle bir projenin Ortadoğu'daki biriken sorunlara çözüm getirmesi beklenmemelidir. Sorunların çözümü; ancak bölgedeki halklarının iradesine dayalı, gerçek anlamda demokratik bir sistemin oturtulmasıyla mümkün olacaktır.

Bu şekilde çözümsüzlüğü açığa çıkan ABD'nin Büyük Ortadoğu Projesi karşısında Başkan Apo tarafından geliştirilen Demokratik Ortadoğu Birliği formülasyonunun doğruluğu açığa çıkmaktadır. Ama halkların kendi seçeneklerini öne çıkarmada yaşadığı zayıflıklar bu önermenin pratikleşmesi önündeki en büyük engeli oluşturmaktadır.

melidir; İsrail de Şaron, Türkiye de AKP hükümetleri, Irak ve Güney Kürdistan'da müttefikleriyle gelişmelerin farklı sonuç vermesi de mümkün değildir.

ABD'nin Irak'a müdahalesiyle Ortadoğu'da hızlanan değişim sürecinde hem ABD'nin hem de bölge güçlerinin içine girdiği çelişki ve çözümsüzlüğün nedenlerini, Başkan Apo şöyle ifade etmektedir; "ABD üç şeyi bırakıyor. Bir; geleneksel ideolojik-politik olarak milliyetçiliğe dayalı Ortadoğu şeylerini, buna Kemalizm ve Şahlık da dahildir. İki; dinciliği, yeşil kuşak projesinde olduğu gibi milliyetçilik yerine koymuştu. Bunu da bırakıyor. Üçüncü olarak da eski feodal, krallık rejimlerini de bırakıyor. Bunları bırakması iyi ama demokrasi diyorlar ancak şaşkınlık, donanımsızlık, Irak'ta zorlanıyorlar. Yeni bir saddam olmaz, milliyetçilik olmaz, bunun yerine ne koyacaklar? Demokrasi için de fazla bir hazırlık yok."

Bu şekilde çözümsüzlüğü açığa çıkan ABD'nin Büyük Ortadoğu Projesi karşısında Başkan Apo tarafından geliştirilen Demokratik Ortadoğu Birliği formülasyonunun doğruluğu açığa çıkmaktadır. Ama halkların kendi seçeneklerini öne çıkarmada yaşadığı zayıflıklar bu önermenin pratikleşmesi önündeki en büyük engeli oluşturmaktadır. Bu engeller içinde de uluslararası güçlerin genelde bölgeye, özeldede Kürdistan'a yönelik politikalarının neden olduğu sonuçlar ve Kürtlerin içinde buldukları durum en belirgin olanı olarak öne çıkmaktadır.

Birinci Körfez Savaşı, uluslararası ve bölgesel güçlerin Kürtlere yönelik politikalarında da bir dönüm noktasını oluşturmuştur. O zamana kadar Kürtlere karşı geliştirilen taktik yaklaşımlar onun da ötesine geçmiştir. Uluslararası ve bölgesel güçlerin birbirlerine karşı kullandıkları, zamanı geçince de bir kenara atılan Kürt gerçeği aşılmaya başlamıştır. Yeni geliştirilmeye başlanılan politika ve konseptlerde Kürtlere bu süreçle birlikte yer vermeye başlanmıştır. Adeta Kürtler yeniden keşfedilmişlerdir. Halepçe'de Kürtlerin katledilmesine destek

verenler, bir soykırıma dönüşen bu vahşet karşısında körleri ve sağrıları oynayanlar, Kürtlerin çıkarlarını savunan hamiler rolüne soyunmuşlardır. Bir aldatmaca olarak sergilenen bu yaklaşımlarla Ortadoğu'da geliştirilmeye çalışılan YDD'ninde de Kürtleri ve Kürdistan'ı bir üst ve temel araçlardan biri olarak kullanmak istemişlerdir. ABD ve

müttefikleriyle bölgesel güçlerin yaklaşımlarında bu gerçeklik çok çarpıcı bir şekilde açığa çıkmıştır.

ABD, Birinci Körfez Savaşı'nda Bağdat'a kadar yaklaşmasına rağmen, Irak'ta Saddam rejimini düşürmeyi göze alamamıştır. Hatta Saddam'ın iktidarda bulunmasını kendi çıkarlarına uygun görmüştür. Irak'ta yaşanacak olan değişime ve bunun ortaya çıkaracağı gelişmelere ABD'nin hazır olmaması böylesi bir politika içine girmesine neden olmuştur. Bu gerçeklik, ABD'nin Birinci Körfez Savaşı'nın hemen ardından bölgede yeni düzeni oturtmak için gerekli hazırlıklar içine girmesini de beraberinde getirmiştir. Irak askeri, ekonomik ve siyasal kuşatma altında tutularak tam bir tecride alınmış, Saddam iktidarı yerine getirilecek olanların hazırlanması sürecine girilmiştir. Kürt ve Arap işbirlikçi çevreler bu temelde bir araya getirilerek olası bir iktidar gücü konumunda tutulmaya çalışılmıştır. Bu aynı zamanda ABD'nin orta vadede planladığı hedeflere ulaşmada engel olarak gördüklerini aşmak için bir yönelim içine girmesi gibi bir sonuç da yaratmıştır. Aslında Kürt Özgürlük Mücadelesine karşı o süreçten itibaren içine girilen yönelimler de bunun bir parçası olarak geliştirilmiştir. Bugün yaşananlara bakıldığında bu gerçeklik daha net bir şekilde anlaşılmalıdır.

1992'de Türkiye'nin Güney Kürdistan'a yönelik bir askeri harekati gerçekleştirmiştir. Bu harekatta KDP ve YNK'de yer almıştır. KDP ve YNK'nin o harekatta yer almasının karşılığı olarak Türkiye'nin kurulan bölgesel hükümete onayı alınmıştır. Kürt Özgürlük Mücadelesi ise bir hedef haline getirilmiştir. ABD tarafından KDP ve YNK'nin geliştirilmesi, Türkiye'nin bu güçlerle yakın ilişkilenebilmesi, Güney Kürdistan'da yeni bir oluşumun temellerini atarken bu hedefe ulaşmada engel olarak gördükleri güçlerin başında görülen Kürt özgürlük hareketine saldırılar içine girmelerine neden olmuştur. ABD ve İsrail, Türkiye ve Güneyli güçleri yoğun bir şekilde desteklemiştir. Aslında bu, daha

sonraki yıllarda önce 1996'da sonra da 1998'de Başkan Apo'ya karşı geliştirilen uluslararası komplonun da başlangıcını oluşturmuştur.

Bir yanda Birinci Körfez Savaşı'yla başlayan gelişmeler, diğer yandan Kürt Özgürlük Mücadelesi başta Türkiye, İran, Suriye olmak üzere bölge güçlerini etkilemiş ve dünyada yaşanan genel gelişmelere bağlı olarak bu ülkeleri değişim sürecine girmekle karşı karşıya bırakmıştır. Bu şekilde bölgede yeni bir sürecinde önünü açmıştır. Başkan Apo'nun Türkiye'ye teslim edilmesi Kürt özgürlük mücadelesinin demokratik Ortadoğu birliğine alternatif olarak bölgeye kendi çıkarlarına göre düzenlemek isteyen uluslararası güçler ve bölgedeki müttefiklerinin geliştirdikleri uluslararası bir komplodur.

Birinci Körfez Savaşı'yla beraber Irak'a yapılan müdahalede Kürtlere yer verilmesi ve uluslararası komployla birlikte Başkan Apo'nun önce Ortadoğu'dan çıkartılması sonra da tutsak edilerek teslim edilmesi Türkiye'de yeni bir dönemi başlatmıştır. O zamana kadar Kürtlerin inkarı temelinde varlığını sürdüren, her yönüyle kendini savaşa göre düzenleyen devlet gerçeği boşa kalmıştır. Özellikle Başkan Apo'nun esaretiyle beraber başladığı yeni süreç, savaşa kurulu olan devleti adeta politikasız bırakmıştır. Bu zemin başta siyasal alan olmak üzere tüm devlet kurumlarında bir değişimi zorunlu hale getirmiştir. Eskinin sistem partileri sonuçta 3 Kasım seçimlerinde görüldüğü gibi aşılırken, askeri cunta koşullarına göre oluşturulan anayasa değiştirilmekle karşı karşıya kalmış, yeni uyum yasalarıyla hem uluslararası alanda hem de iç siyasal alanda yeniden yapılanma gereği duyulmaya başlanmıştır. Bir restorasyon olma gerçeğinden öteye gitmese de Türkiye böylesi bir değişim seyri içine girmiştir.

Türkiye'nin içine girdiği bu süreç tamamen Kürt Özgürlük Mücadelesinin ortaya çıkardığı bir gerçekliktir. Ancak bu sürece en fazla karşılık veremeyen de yine Kürt Özgürlük Mücadelesinin kendisi olmuştur. Başkan Apo esaret koşullarında savaşa kurulu olan devleti boşa alıp, yeni dönemi başlatırken temel mücadele biçimlerine de işaret etmiştir. Bu, Kürt Özgürlük Mücadelesinin 1999'da yaşanan geri çekilmenin ardından toparlanıp hamle yapmasına olanak yaratmakla birlikte, gerektiği gibi değerlendirilememiştir. Taktiksiz kalmakla daha çok iç sorunla-

ra yönelinmiştir. Kürt Özgürlük Mücadelesinin içe yönelimi Türkiye için bir fırsat yaratmış, kuzey Kürdistan'da boşaltılan alanları hızla doldurmasına olanak sunmuştur. Bununla da kalmamış, Türkiye'de aşılın sistem partileri yerine yenilerinin oluşturulması arayışlarına girilmiştir. Sağ ve sol kesimlere yönelik oluşturulmaya çalışılan partiler bunların somut örnekleridir. Sol partiler için de Kemal Derviş, sağ partiler içinde de R.Tayyip Erdoğan ABD tarafından öne çıkartılıp yeni oluşumlara öncülük etme temelinde hazırlanmışlardır. Kemal Derviş başarılı olamasa da R. Tayyip Erdoğan sağ partilerin bir koalisyonu görünümünü verdiği, daha çok da bu partilerden devşirdiği kadrolarıyla oluşturduğu AKP ile önemli bir sonuç elde etmiştir. Şuanda AKP Türkiye'nin birinci partisidir. En son gerçekleşen yerel seçimlerle birlikte bu sonuç yenilenmiştir. AKP'nin bu başarısı aslında Kürt Özgürlük Mücadelesinin görevlerini yerine getiremeyişinin bir sonucudur. Daha açık bir ifadeyle AKP'nin başarısı, yarattığı koşulları değişim ve dönüşüm doğrultusunda değerlendiremeyen Kürt Özgürlük Mücadelesinin bıraktığı boşluğun doldurulmasıdır.

Değişim-dönüşüm sürecine girmiş olan Türkiye'nin AKP eliyle değişime uğratılması mümkün görünmemektedir. Takkiyeciler gelenekten gelen, El-Kaide ile ortak özellikler taşıyan, restorasyoncu karakteriyle ABD'nin Ortadoğu ülkelerine ılımlı İslam devleti modeli yaratma göreviyle de donanımlı kılınan ara dönemlerin partisi AKP'nin, Başkan Apo tarafından yapılan "Demokratik Cumhuriyet" belirlemesini tersinden yorumlayarak ele aldığı "muhafazakar demokrasi" yaklaşımı da buna müsaade etmemekte ve beraberinde belirli bir tehlikeye işaret etmektedir. Demokrasi güçlerinin sürece girip, doğru bir mücadele geliştirememeleri halinde AKP'nin kendini daha uzun vadede örgütleyerek kalıcı kılma olasılığı da bulunmaktadır. Başkan Apo yaşanan bu durumu "AKP nedir, boşluklardan şans, piyango kondu. Devletle biz

1992'de Türkiye'nin Güney Kürdistan'a yönelik bir askeri harekatı gerçekleşmiştir. Bu harekatta KDP ve YNK'de yer almıştır. KDP ve YNK'nin o harekatta yer almasının karşılığı olarak Türkiye'nin kurulan bölgesel hükümete onayı alınmıştır. Kürt Özgürlük Mücadelesi ise bir hedef haline getirilmiştir.

Türkiye’de aşılın sistem partileri yerine yenilerinin oluşturulması arayışlarına girilmiştir. Sağ ve sol kesimlere yönelik oluşturulmaya çalışılan partiler bunların somut örnekleridir. Sol partiler için de Kemal Derviş, sağ partiler içinde de R.Tayyip Erdoğan ABD tarafından öne çıkartılıp yeni oluşumlara öncülük etme temelinde hazırlanmışlardır.

yıprandık aradaki boşluktan bunlar çıktı. O dengeden bunlar çıktı. Bizde ileri birşeye ulaşamadık. Bu noktada ABD ile ilişkiler devreye girdi. Ayakta durmak için içerde rantiyeci kesime biraz tavır alacaklar. Üçüncü versiyon burjuvaziyi geliştirecekler. Küçük orta boy burjuvazi yada KOBİ’ler burjuvazisi diyebiliriz. Birinci kuşak burjuvazi Koç, Sabancı gibi devletin geliştirdiği burjuvazi, ikincisi, ‘70’ lerden sonra gelişen burjuvazi, AKP’de üçüncü kuşak burjuvazi yaratacak.” biçiminde değerlendirmektedir.

Bunun önemli olduğunu görmemiz gerekmektedir. Çünkü bu aynı zamanda Türkiye’nin siyasal tablosunu ve varolan siyasal eğilimlerin yönünü ve niteliğini de ortaya koymaktadır. Bir taraftan aşılın sistemin statükocu güçleri, diğer tarafta asıl rolünü oynaması gereken demokrasi güçleri öte tarafta da rolünü oynamakta yetersiz kalan demokrasi güçlerinin bıraktığı boşluğu dolduran ara kesim eğilimleri bulunmaktadır. Bu zeminde, Türkiye’nin geleceğinin şekillenmesi için mücadele eden güçlerin belirleyiciliğini dile getirmek abartı olmayacaktır. Başkan Apo buna, “Türkiye’de üç cephe çatışıyor. Birincisi, kızıl elma ittifakıdır. Devletçi milliyetçi kesimlerin ittifakıdır. MHP, DYP, CHP’nin içinde de Baykal’ın temsil ettiği ittifak. İkincisi, yeşil kara cephesidir. İslamcılar, AKP, tarikatlar var. Ortadoğu çapındadır bu ittifak. Diğeri de, Gökkuşluğu İttifakı, demokratik Türkiye ittifakıdır. Sol birlik buna layık olabilir mi bilemem. Bu üç cephe Türkiye’nin kaderini belirleyecek.” diyerek dikkat çekmektedir.

Farklı biçimlerde de olsa Türkiye’nin değişim-dönüşüm noktasında yaşadıkları bölgenin İran, Suriye gibi devletler için de geçerlidir. İran ve Suriye’de 20. yüzyılın son çeyreğine kadar dünyada hakim olan dengelere dayanan; etnik, dini ve toplumsal çelişkilerin bir arada bulunduğu ülkeler konumdadırlar. O nedenle değişen dünya dengeleri Türkiye gibi bu ülkeleri de etkilemiştir.

Bu ülkelerin de değişimi ciddi bir sorun olarak yaşamaları söz konusu olmaktadır. Uluslararası gelişmeler bu ülkeleri çok daha fazla etkilemektedir. Başta ABD olmak üzere uluslararası güçlerin sürekli müdahaleleri yaşanmaktadır. İçten gelişen değişim istemleri ile dıştan dayatılan müdahaleler ortak noktada buluşmaktadır. İran’da Kürtler ve Azeri-

lerin, öğrencilerin ve seçim sürecinde görüldüğü gibi değişik toplumsal kesimlerin demokratik arayışları ve uluslararası güçlerin bunlara kendi politik çıkarları doğrultusunda yön verme çabaları ile Suriye’de muhalefetin harekete geçirilmesi ve yine Kürtler üzerine yapılan hesaplar bunun somut örneklerini oluşturmaktadır.

Oysa, İran ve Suriye gibi ülkelerde yaşanacak değişim; Türkiye’de olacağı gibi içten gelişen değişim istemlerinin uluslararası güçlerin politik dayatmalarıyla buluşmaları biçiminde değil de, bölgenin kendi gerçekliği içinde halkların tercihlerinin buluşmasıyla sağlanacaktır. Bunun için, İran ve Suriye’nin hızla demokratikleşme gibi önünde aşılması gereken önemli bir sorun bulunmaktadır. Ortadoğu’nun 20. yüzyıl dengelerine göre oluşan, gerileşen statükocu güçlerle birleşerek bir blok oluşturma görünümünü veren duruşlarla bunu sağlamak olanaksızdır. Aksine böylesi bir yaklaşım beraberinde çok daha fazla içinden çıkılması mümkün olmayan sorunlar yaratacaktır. Ancak, bu sorunlara halkların ve değişik toplumsal kesimlerin demokrasi istemlerine doğru yanıt olabilmekle çözüm bulunacaktır. Bu gerçekleşmediği sürece, Ortadoğu’ya çıkarları doğrultusunda biçim vermeye çalışan uluslararası güçlerin sürekli müdahalelerine uğramaktan kurtulmaları mümkün görülmemektedir. Başkan Apo bunu bir tehlike olarak gördüğü değerlendirmesinde “ABD’nin büyük Ortadoğu politikaları gündemde. 2000’lerle birlikte ABD bunu yürürlüğe koyuyor. Afganistan’la başladı, Özbekistan, Türkmenistan, tüm Kafkasları kontrol altına aldı, Irak’ı düşürdü Libya’yı da kontrol altına aldı. Mısır, Türkiye, Suudi endişeli bunların da çözümleri gündeme gelebilir. İran, Suriye hedef olabilir. Burada üç cephe vardır. ABD cephesi, Arap islam cephesi ve halkların demokratik cephesi bunlarda üç genel cephe. Buna karşı halkların demokrasi cephesi kendini ne kadar örgütleyebilecek. Siyasal, askeri birçok alanda bu cephelerin mücadelesi

gelişecek ve bu belirleyici olacak.^a diyerek gerekli uyarı ve çözüm önermelerinde bulunmaktadır.

Başkan Apo'nun ifadelendirdiği bu çözüm önermelerinin gerçek muhatabı ise bölge halkları ve bu halkların demokrasi güçleri olmaktadır. Onun içindir ki, değişim öncelikli olarak bu güçlerin önünde aşılması gereken bir sorun olarak bulunmaktadır. Demokrasi güçlerinin bu değişimi sağlayamadıklarında, bölgenin statükocu, gerici güçleriyle birlikte aşılmaları kaçınılmaz hale gelecektir. Bu durumda da kazanan 21.yüzyıla hazırlıklı giren ve kendi sistemini Ortadoğu'ya hakim kılmak isteyen ABD ve müttefikleri olacaktır.

ABD'nin Ortadoğu'da YDD'yi oturtmada yaşadığı zorlanma kendi iç siyasal ve toplumsal düzenini de etkilemektedir. Nasıl ki Clinton yönetiminin Ortadoğu'da yaşadığı başarısızlık onu iktidardan uzaklaştırmışsa aynı durum George W. Bush yönetimi açısından da geçerli olacağı benzetilmektedir. Daha şimdiden seçim sürecine giren ABD'de de bunun tartışmaları yapılmaya başlanmıştır. Saddam rejiminin yıkılmasıyla birlikte Irak'ta bir türlü istikrarın sağlanamaması, hatta şiddetin daha da tırmanarak ABD'yi zorlaması yeni arayışların gelişmesine neden olmaktadır. Bu çerçevede sorunların çözülememesi fiilen üçe bölünmüş olan Irak'ın resmen bölünmesi gibi de bir sonuç yaratma olasılığını öne çıkarmaktadır. Suriye'nin, İran'ın durumu ve olası gelişmelerin yönü de demokratikleşme ve mevcut yönetimlerin çözümleri arasında bir yerde bulunmaktadır. Gelişmenin yönü tamamen bu ülke rejimlerinin tercihine ve halkların demokratik tepkilerine bağlıdır. Ya demokratikleşeceklerdir ya da dıştan dayatılan zorlamalar ve bununla buluşan demokratik taleplerin etkisiyle çözüleceklerdir. Bu da bir çözüm olmayacaktır. Çünkü, gerçek bir demokratikleşmeyi sağlayamayacağı gibi Küresel Emperyalizmle onları bütünleşmeye götürecektir. Bunun karşısında gelişme potansiyeline sahip olan milliyetçilikler ve katı islamcı arayışlar sorunları içinden daha da çıkılmaz hale getirecektir. Bu çerçevede tek doğru çözüm olarak Ortadoğu Demokratik Halklar Birliğine götürecektir olan demokratikleşme, milliyetçiliklerin aşılması ve İslam'ın reformasyona uğratarak demokratikleştirilmesi öne çıkmaktadır. Kürt özgürlük mücadelesi ve Başkan Apo'ya karşı bugüne kadar 'milli sorun' olarak kabul edi-

len Kıbrıs'ı gözden çıkarması göze alan ve uluslararası güçlere taviz üzerine taviz veren Türkiye'nin yaşadıkları da bu devletlerden farklı değildir. Eski statükolara dayanan sistem fiilen çözülmüştür. Sorun, bunun resmen tamamlanmasıdır. Ama buna karşı direnişler de devam etmektedir. Demokrasi güçlerinin zayıflığı değişimin resmen tamamlanmasını engellerken, ara sınıf eğilimlerinin güçlenmesine olanak yaratmaktadır. Bu da eski statükolardan beslenen bu güçlerin Türkiye'nin geleceği üzerinde etkili olması gibi bir sonuç yaratmaktadır. Tüm bunlar, günümüzde yaşanan gelişmeler temelinde önümüzdeki dönemde yaşanacak olası gelişmelerin de yönünü belirlemiş olmaktadır.

Burada bir kez daha değişen dünya koşullarında değişimi ve sorunları doğru ele alan ve çözümlerini geliştiren bir yaklaşımın zorunluluğu açığa çıkmaktadır. Dünya gerçekliği çelişki halinde olan güçlerin birbirleriyle ilişkisini reddetmemektedir. Ama bu uzlaşma ve mücadelenin durdurulması demek de değildir. Dünya ve Ortadoğu ülkelerinde önce çıkan bu gerçeklik olmaktadır. Bunun dışında eski paradigmanın aşılmasına rağmen, yeniden restorasyonu ifade eden yaklaşımlar tamamen bu gerçekliğin dışına çıkılması anlamına gelmektedir. Onun için, ne dünyanın ne de Ortadoğu'nun oligarşik, otokratik, teokratik rejimlerini değişik biçimlerde ayakta tutmak anlamına gelecek olan girişimler değişimin gerçekleşmesi anlamını taşımamaktadır. Ortadoğu özgülünde görüldüğü gibi oligarşik, otokratik ve teokratik rejimler çözülmenden İslam reformasyona tabi tutulmadan değişimin gerçekleşmesi mümkün değildir.

Dünyada, Ortadoğu ülkelerinde gelişimin yönünü Başkan Apo'nun Demokratik Uyarılık Manifestosunda formülasyona tabi tuttuğu çağdaş demokratik uygarlık çizgisi belirleyecektir.

Kürt Özgürlük Mücadelesi değişimin zorunluluğunu öncelikli hisseden ve gören bir güç olması nedeniyle herkesten daha önce böylesi bir görevin gereklerini yerine getirmekle karşı karşıyadır.

Başkan Apo'nun ifadelendirdiği bu çözüm önermelerinin gerçek muhatabı ise bölge halkları ve bu halkların demokrasi güçleri olmaktadır. Onun içindir ki, değişim öncelikli olarak bu güçlerin önünde aşılması gereken bir sorun olarak bulunmaktadır.

Den Haag'ta Mayıs Şehitlerini Anma Futbol Turnuvası

Gelenekleşen Mayıs Şehitlerini Anma Futbol Turnuvası Hollanda'nın Den Haag kentinde oldukça coşkulu bir şekilde gerçekleşti. Sonuçlar aşağıdaki tablodadır.

Gruplar

A GRUBU	PUAN
ŞEH SAİD;	10
A.G.S ;	10
DEVENTER	4
İC ANADOLU;	4
KARMESİK;	0

B GRUBU;

NASIRAN;	13
BERİTAN;	10
OKÇIYAN;	7
SEYFAN;	6
CEVLİK;	3
FLEXTEAM;	3

C GRUBU;

KALECİK BARAJ;	11
ÖZGÜR SPOR ;	11
KÜRDİSTAN GENÇLİK;	10
ÖZGÜR WELAT;	7
AGİTE KURDAN;	3
BERİTAN BİÇER;	0

D GRUBU;

PALU SPOR	11
DEPE ŞAHİN	10
ŞERDOĞAN KAHRAMAN	8
DOĞU FİRTINASI	7
DOĞAN GENÇLİK	5
AGİRE KURDAN	0

Maçlar

Çeyrek final maçları

ŞEH SAİD - 4	OZGUR SPOR - 2
A.G.S. - 1	KALECİK BARAJ - 4
BERİTAN - 0	PALU - 1
DEPE ŞAHİN - 0	NASIRAN - 3

Yarı final maçları

PALU - 0	KALECİK BARAJ - 1
ŞEH SAİD - 0	NASIRAN - 2

FİNAL maçı

NASIRAN - 4	KALECİK BARAJ - 5
-------------	-------------------

(penaltılarda)

1' incilik kupasını KALECİK BARAJ
2' incilik kupasını NASIRAN
3' üncülük kupasını PALU SPOR aldı.
En iyi kaleci ALADDİN PALU SPOR
En centilmen takım DEPE SPOR
En iyi futbolcu ORHAN

**K
O
M
A

M
E
D
Y
A**

Koma Medya... 40'ı aşkın oyun ve onlarca skeç sahneleyen, Den Haag merkezli olarak çalışan bu tiyatro grubunun kökeni, savaşın en kızgın bir şekilde geliştiği '90'lı yılların başına dayanıyor. Koma Zilan olarak başladıkları serüvenlerini Koma Medya olarak devam ettirmişler. Ta günümüze kadar taşımışlar tiyatro sevdasını. 'Neden Medya?' diye sorduğumuzda "MEDYA TV'ye duyduğumuz sempatiden dolayı bu ismi uygun gördük" cevabını aldık. MEDYA TV kapansa da onlar Koma Medya olarak perdelerini açmaya devam ediyor kararlılıkla!

- Neden bir müzik, folklor grubu değil de tiyatro?

Zeki: Benim en çok hoşuma giden, kendimi yakın bulduğum sanat tiyatrodur. Tiyatro günlük yaşantımızı ortaya serebiliyor. Müzikte sen her şeyi ifade edemiyorsun ama tiyatrodaki olayları ayrıntılarıyla sergileyebiliyorsun, oynayabiliyorsun. Ülkede yaşanan bir durumu, o durumu görmeyen kitlelere aktarabiliyorsun.

4 yıl öncesine kadar ülkemizde yaşanan bir savaş vardı. Savaşta yaşananları yurtdışında olanlar ya takip etmiyor ya da ne kadar duyum olsa da görmüyordu. Tiyatro olarak oradaki yaşanan olayları burada göz önüne getiriyoruz. Canlı olarak onu sergileyince bence müzikten daha çok tiyatro insanların dikkatini çeki-

yor, duygularına hitap ediyor, doyurucudur.

- Peki bu kadar etkileyici ve zengin olmasına rağmen bir sanat dalı olarak müzik, folklor kadar fazla tercih edilmemesini nasıl değerlendiriyorsunuz?

İbrahim: Bunun kökeninde kendine güvensizlik, becerememe kaygısı, inançsızlık var. Ama bir gecede, etkinlikte halkın en fazla ilgi duyduğu, kilitlendiği şey müzik değil tiyatrodur. Sonraki günlerde müracaatlar oluyor ama "ya yapamazsam" kaygısı var. Bundan sonra televizyonda programlar yapılırsa, medya yer verirse önemli bir etkisi olur.

Kürtler'de neden sinema, dizi, tiyatro olmasın ki?

Kürt'ün her hareketi, her yaşadığı bir filmidir. Aslında materyal bakımından fazla bir zorluğu da yok. Yetenekli kadrolar bir araya gelirlerse Kürt'ün yapamayacağı bir şey yoktur. Türkiye'deki dizilere, sinemalara bakıyorsun; başrol oyuncusundan tiptemesine kadar çoğu Kürt. Neden yapamayalım ki?

Cihan: Kürt girişimi eksik. Gerçekten böyle bir şey başlatılırsa, sanatçılarımız da bir araya gelirse, kapsamlı projeler hazırlayabiliriz.

Tabi bu konuda finans sorununun da çözüme kavuşması gerekir, ama en önemli sorun bu değildir. Bir araya gelinirse, projeler geliştirilirse diğer bütün sorunların da sırasıyla çözüleceğine inanıyorum. Çok eksiklerimiz var. Kendimizi çok geliştirmemiz gerekiyor. Her şeyin başında fedakarlıkla ve "ben bunu yapacağım" gibi güçlü bir iddiayla yaklaşırsa bence bir gelişme ortaya çıkar. Artık filmler de olur, diziler de olur. Bütün dünyanın bizi izleyebileceği derecede Kürt'ün kabiliyeti vardır.

- Toplumun sanata bakış açısının oluşumunda medyanın durumunu nasıl değerlendiriyorsunuz?

Zeki: Medyanın etkisi, sanatın da, siyasetin de, toplumun da üzerinde oldukça güçlüdür. Burada belki bizim de eksikliklerimiz vardır. Belki projelerimiz güçlü, doyurucu değildi. Aslında bizim medyadan beklentimiz çok. Yani hem kitlenin sanat aktivitelerine katılımı açısından hem de bizim medyanın zenginleşmesi açısından gelişmeler yaratılır. Bu çok güzel olur fakat bugüne kadar öyle bir şeyimiz pek olmadı.

Tiyatro, dizi, sinema konusunda medyamız çok yoksul. Medyamızda bu pek fazla gelişmedi. Çok az çıkıyor. Mesela bir seçim arifesinde çekilen "Demokrat Hacı Demokrat Bacı" küçük bir şeydi ama bu da gösteriyor ki demek ki tutulabiliyor. Halka da bu yönüyle cevap olunabiliyor. Ama bir müzik

kadar tiyatroya çok ağırlık verilmedi. Teklifler olmuş olsa birçok projemiz vardı, onları kitlelere taşıyabilirdik. Bu konuda Kürt'ün yeteneği vardır.

- Şu anda da yaşadığınız belli zorlanmalar var mı?

Zeki: Profesyonelleşme ve istikrar sorununuz var. Sürekli oyuncu değişince sahneler tümenden yeniden oynanmak zorunda kalıyor.

Özellikle bayan oyuncu konusu halen yaşadığımız bir sorundur. Halkın feodal değer yargıları halen katılgını koruyor. Aile baskısı var. Ama ne pahasına olursa olsun bu sorunu aşmakta kararlıyız. Önemli olan, hem kararlılık hem samimiyet hem de beceridir. Artık bu klasik amatörlüğü bırakmamız lazım. Yoksa bu böyle bizi geliştirmiyor.

Biz sanatta şunu diyoruz: Sanatta önemli olan halka bir şeyler verebilmektir. Mücadele gelişmiş, dünya gelişmiş, teknik gelişmiş. Artık kafaların değişmesi gerekiyor. Böylece halka daha çok şeyler verebiliriz. Hatta zaman zaman erkek arkadaşlarımızı kadın rolünde oynatma gibi durumları yaşıyoruz.

Yılmaz: Özgürlük hareketi olarak o kadar gelişme yaratılmış, milyonlar etrafında örgütlenmiş. Sanat olarak da Kürt kültürü çoğu zaman dünya yarışmalarında kendini ispat edebiliyor. Ancak ne yazık ki sahip çıkmıyoruz.

Ben sinemada bazı sahnelere baktığımda, bir Kürt kadının kalkıp da o hareketi yapamayacağına ben inanmıyorum. Sanatta bir kere sınır yoktur. Üstelik şimdi çekince yaratan sahneler de yok bizde. Sen şimdi ülkeden Avrupa'ya gelmiş gencecik bir kızın yoz yaşama bulaşmasını anlatacaksan bunları yapmak gerekiyor. Ama işte bu şeyler aşılabilmiş değil. Ulusal Kurtuluş Mücadelesi daha çıkmadan sanat diye bir aktiviteden zaten bahsedilemezdi. Bunlar hep mücadelenin yarattığı değerlerdir. Burada sanatçı arkadaşların da eksiklikleri vardır.

Kürdistan'daki feodalizmi inkar edemeyiz. Halen o etki var. Biz sanatımızda rolümüzü oynarsak, bu olumsuz etkiler kırılır, kadınlar çoğalır.

Akademi deyince, bir tane akademi niye olsun? 40 milyona bir akademi hitap edebilir mi acaba? Tüm bunların birleşmesi böyle bir sorunu yaşıyor. Kadınları sanatta daha fazla yer almaya çağırıyoruz.

- Sizce kadının sanatta yer alması toplumda ne gibi gelişmeler yaratır?

Zeki: Kadının oluşu büyük etki yapar. Kadının olmadığı yerde bir şeyler hep yarım kalır. Siyasi anlamda da bu böyle. Mesela bizim grupta üç bayan arkadaş daha olsaydı, kitle üzerindeki etkisi de fazla olurdu. Etki olunca da çoğalma olur. Sen gitgide cevap da olabiliyorsun. Bence bayanın erkekten daha çok rolü vardır.

- Siz Avrupa'daki Kürt gençliğini kültür sanat aktivitelerinde yeteri kadar görebiliyor musunuz?

Yılmaz: Hayır. Ben kendi arkadaşlarımı getirmekte zorlanıyorum mesela. Bunda bence gençlerin değil kadronun, öncülerin eksikliği var. Örneğin yapılan bir gecede folklor grubunun duyurusu yapılmca hemen sonrasında otuza yakın genç folklor grubuna gitmeye başladı. Yani kitleye bu anlamda bir ulaşma yönü zayıf kalıyor.

- Gençlik bu tip kültürel etkinliklere girmedigi zaman nerelere gidiyor?

Yılmaz: Kahvelere, barlara ve benzeri kendisini yozlaştıran mekanlara savruluyor. Sonrasında da içkisi, esrarı beraberinde geliyor zaten. Sonu karanlık bir noktadır. Fiziksel olarak da manevi olarak da bir yok oluş süreci başlıyor. Bir politika olarak bunun üzerinde ayrıyeten durulmalı.

Bertan: Sosyal bir aktivitesi olmayan gençler, olmaması gereken yerlerde bulunuyor. Bu çok tehlikeli. Sürekli aynı yerlere, yozlaşmış değerlere bulaşması, onu psikolojik olarak bir bunalıma sokar. En başından ailesiyle bağlarını koparır bence. Tiyatro gibi etkinlikler üzerinde durulursa, aileleri, halkı

kendimize çekebiliriz. Müzikte her şeyi istediğin gibi anlatamayabilirsin, ama tiyatrodaki böyle bir imkanın var. Halkı istediğin her konuda ilettiğin mesajlarla aydınlatabilirsin. Yoz yaşamdan yaşanan zulümlere kadar her şeyi canlandırabilirsin mesela.

- Bir sanat aktivitesiyle uğraşmak size ne gibi şeyler kazandırıyor?

Bertan: 1990'dan beri ben şiir yazıyorum. Bir şiir yazdığım zaman psikolojikmen rahatladığımı hissediyorum. Yazamadığımda da sıkıntı yaşıyorum. Ardından müzikle uğraşmaya başladım. Müziğe imkansızlıklardan dolayı ara vermek zorunda kaldım. Böyle bir dönemde tiyatroyla tanıştım. Tiyatroyla benim yapmak istediğim, halkımızın gerçekliğini ulaşabildiğimiz her yere tanıtmak, gözönüne sermektir. Bunu severek yapıyorum. Üstelik bir gelişme de yaratıyor bende. İlk oynadığım zaman "ben yapmam" diyordum. Ama heyecanlanmama rağmen ilk oyunu sergilediğimizde bana bir güven geldi. Kendimi ifade etme gücünü buldum kendimde.

Ben şu anda bu aktivitede bulunmasaydım, toplumdaki da kopuk olduğum için evde kapanmış ve klasik aile baskısını her gün yaşamak zorunda kalacaktım. Bir yoz yaşama ilgi duymamama rağmen ev baskısı beni oraya itecekti kesinlikle. Bir bar köşesinde içecek ya da bir kahvede oyun oynayacaktım.

Ümit: Biz bu kültür faaliyetini yürütürken, aynı zamanda kendimizi de terbiye ediyoruz. Bir kültürücü nasıl olmalıdır sorusundan hareket ederek oturuştan kalkışa, yemeden konuşmaya kadar kendimize çeki düzen veriyoruz böylece. Diğer insanlardan bir farklılığın olmalıdır. Bir ortama girdiğinde, herkes senin bir kültür inisiyatifinden geldiğini hissetmelidir. Kültür bireyi insanlaştırıyor, beyin, kişilik veriyor.

Cihan: Bir aktivitede bulunmamak, toplumsal bir çürümeyi kaçınılmaz kılar. Halkından haberi olmayan, ailesinden, kültüründen, sanatından haberi olmayan kişinin kime ne hayrı olacak? Eriyip gidiyor yani. İnsanlık denilen bir şey kalmıyor kendisinde. Ama bu etkinlerle kendini kazanıyorsun. O yüzden başta öğrenci gençlik olmak üzere, kadınları, gençleri herkesi grubumuza katılmaya çağırıyoruz.

Die Geschichte Eines Blatts Oder Auf der Suche Nach dem Baum

Zinê ZÊDAN

melita_zedan@yahoo.de

Wie sehr verändert sich doch unsere Welt von einer Jahreszeit zur anderen, macht sich die Veränderung in der Natur vor allem beim Übergang von Winter zu Frühling bemerkbar. Noch kurze Zeit vorher badeten wir in einem Meer aus Schnee, so weich wie Watte.

Die weiße Decke aus Schneeflocken hüllte alles ein und versteckte von Menschenhand geschaffenen Metall und Schmutz unter ihrem reinen Mantel. Graue dreckige Straßen, Müll auf ehemals grünen Wiesen waren plötzlich nicht mehr zu sehen. Alles schien nun so echt', so sauber und rein zu sein. Für einen Moment ließ sich jeder, von uns der Natur zugefügte Schaden vergessen und sogar die Stadt, die ich was auch immer ich tu, nicht in mein Herz schließen kann, strahlt plötzlich voller Schönheit.

Nun ist dies alles vergangen und keine einzige Schneeflocke lädt dazu ein, in ihrem Meer zu baden. Der Winter hat seinen Platz für den Frühling freigemacht. Und damit auch der Sonne und einem der vielen verschiedenen, wunderschönen Gesichter der Natur. Während das Eis auf den Gipfeln der

höchsten Berge noch nicht geschmolzen ist, bereiten sich Knospen auf ein neues Leben vor. Hart erkämpfen sie sich ihren Weg durch ihre braune Schale, um dann zusammen mit den warmen Strahlen der Sonne ihren grünen Kopf rausgucken zu lassen.

Und während wir wegen den alltäglichen Aufgaben unseres Lebens vielleicht noch nicht einmal bemerken, wie sich alles um uns herum verändert, kämpft diese kleine Knospe darum, im Licht der Sonne zu baden. Und schon bald gewinnt sie diesen Kampf und wächst zu einem Blatt an; einem glänzenden grünen Blatt inmitten von Hunderten, Tausenden oder vielleicht sogar Millionen.

Was mag dieses eine Blatt da schon für eine Bedeutung haben? Es ist ja nur eins unter unzähligen. Und doch ist es einzigartig. Im Sommer gewinnt es noch mehr an satter, grüner Farbe. Und während die Sonnenscheinzeit mit den Monaten, die vergehen, abnimmt, ändert sich das Blatt auch immer mehr. Im September noch grün, wird es im Oktober mehr und mehr rötlich und im November letztendlich braun.

Schwach und ohne Energie kann es sich kaum noch den heftigen Winden, die sich mehr und mehr zu Stürmen verwandeln, widersetzen. Und inmitten eines Novembertages löst sich seine Verbindung zu seiner Mutter, dem Baum, und es fliegt weg. Die Winde nehmen es mit, treiben es weg von seinem Baum, und mit dem Baum von seiner Wurzel. Es fliegt und fliegt, zusammen mit den Winden des Herbstes und landet letztendlich auf dem grauen Asphalt der Straße.

Noch vor kurzem inmitten einer Baumkrone aus Ästen mit Tausenden von Blättern ist es nun allein auf der Welt.

Alles scheint ihm so fremd zu sein. Nichts erinnert an seine Heimat. Wo auch immer es sucht, das Blatt kann seine eigenen Wurzeln nicht finden. Und an einem frostigen Tag vertrocknet, vereist, stirbt das einst so viel Leben ausstrahlende, kleine grüne Blatt. Und somit endet auch die Geschichte des Blatts, das seinen Baum verlor.

Ähneln das Schicksal dieses Blatts nicht der Wirklichkeit unzählig vieler von uns? Wie viele

von uns haben zuerst ihre Erde, ihre Familie, ihre Wurzeln und letztendlich ihr Leben verloren? Wie viele trieb die Suche nach einem 'besseren', einfacheren Leben Tausende von Kilometern weit weg von ihrer eigenen Realität?

Inmitten eines fremden Landes, fremder Kulturen und Sprachen, fremden Lebensweisen entfremdeten wir uns doch eigentlich umso mehr unserem eigenen Ich gegenüber.

Ein einziges Blatt scheint unbedeutend zu sein, denn wem macht es schon was aus, wenn die Erde um ein Blatt ärmer wird, wo es doch noch so viele davon gibt.

Genauso ist es doch auch mit uns Menschen: Interessiert es den alten Mann in Indien, wenn einer von uns sich von dieser Welt, vom Menschensein verabschiedet? Gibt es doch so viele Menschen auf der Welt.

In Indien und China leidet man sogar an Überbevölkerung und schert sich noch nicht einmal um die Leiche eines kleinen Kindes, das seine ganze Zukunft noch vor sich hatte, aber nun tot auf dem Straßenrand liegt. Menschen kommen und gehen vorbei, und erst Stunden später entschließt sich ein Mann dazu, wenigstens eine Zeitung über die Leiche zu legen, die doch noch gar nicht erfahren konnte, was es bedeutet, zu leben.

Dieses Beispiel zeigt uns doch eigentlich, dass kein Blatt dem anderen gleicht; dass jedes Blatt, jeder Mensch, alles von dieser Natur geschaffene einzigartig ist. Man sieht, dass die Geschichte dieses Blatts der Geschichte des Menschen nur allzu oft ähneln kann. Und doch gleichen wir diesem Blatt nicht vollständig. Ist die Verbindung des Blattes zum Ast einmal gebrochen, können sie von keiner Macht dieser Welt erneut vereint werden. An seine Stelle wird im nächsten Frühling ein neues, junges Blatt treten. Es selbst aber wird eines Tages zu Staub und von Staub zu Erde.

Aber egal wie weit der Wind uns mit sich zusammen fortgerissen hat, egal in welchen Weiten wir uns wiedergefunden haben; solange unser Körper und unsere Seele nicht in der Fremde vertrocknen und in der Kälte des Fremdseins sterben, so lange hält sich der Weg offen, der zurückführt, was der Wind einst fortgerissen hat.

Zurück Suchen Favoriten Medien Wecheln zu Links Norton Antivirus

Adresse http://www.rojaciwan.com/index.php

Merhaba Abay! • Haber Ekle • Forum • Top On • Müzikler • Fikralar • Şiirler • Profiliniz • Çıkış

5 Mayıs Görüşme Notları

Baskan'in 5 Mayıs görüşme notları:

05.05.2004
GÖRÜŞME NOTLARI

(.....) Avukatlar
..... Baskan

Hos geldiniz. Siz ilk defa mi geliyorsunuz?
(Hayir, ikinci gelism.)
Nereliydiniz?
(Dersimliyim.)
Siz de Dersimlisiniz, degil mi?
(Evet.)
Siz de zaten Dersimliydiniz. Neresindendiniz?
(Merkez köylerindenim.)

Avusturya'daki Kürt Gençliğinin Sitesi

Son Haberler
n engellenmesi' aldı → DÜC

Online Müzik
Online Müzik
(~635 MP3) [Rasgele]

Anket
Sitemizdeki Online Müzik
hosunuza gidiyormu?

Evet harika.
 Evet cok hos ama biraz daha müzik lazim.
 Hayir diger sitelerdeki daha iyi.
 Hayir hic hosuma gbmiyor.
 Bende calismiyor.

Rojaciwan Menü

Anasayfa:
• Anasayfa
• Haber Gönder
• Haber Arşivi
• Arama
• Konular

Yazılar:
• Köşe Yazıları
• Gençlik
• Bayan
• Sağlık
• Kültür ve Sanat
• Yardım

Üyeler:
• Profiliniz
• Özel mesajlar

Toplantılar:
• Forumlar
• İletişim
• Tavsiye Edin

Üyeler Özel:
• Biyografiler
• Sohbet/Chat
• E-Kart
• Online Müzik
• Fikra Oyları
• Resim Galerisi
• Türkü Sözleri

Avusturya'daki Kürt gençlerinin kurduğu Roja Ciwan sitesi, kendisini sadece Avusturya'daki gençlerle sınırlı bırakmayacak gibi görünüyor.

Siteyi kurma amaçlarını “yaşanan bilimsel teknik gelişmeler insanlık açısından muazzam imkanlar yarattı. Gençlik de bu gelişmelere en başta ayak uyduracak olan toplumsal tabaka olduğundan, Avusturya'daki Kürt gençleri olarak teknik gelişmeleri gençleri bilinçlendirmenin bir aracı olarak kullanmak istiyoruz” şeklinde dile getiriyorlar.

Ayrıca Avusturya özgülünde kendi çalışmalarını tanıtıp gelişmesine katkı sunacak bir araç olarak da değerlendiren Roja Ciwan çalışanları, “böylece site aracılığıyla gençlere ulaşım sanal dünyadan

fiili yaşama geçecek bir paylaşımın sahibi olmak istiyoruz” diyorlar. Sayfanın oluşumundan geliştirilmesine kadar emeği geçecek gençleri de bu çalışmaya ortak etmek isteyen Roja Ciwan yetkilileri, “böylece genç arkadaşların yetenekleri daha da gelişecek ve gençlerin arzularını ve bakış açılarını yansıtacakları bir çalışma sahası oluşacaktır. Avusturya'da yapılan tüm çalışmalar anında tüm gençlerimize ulaşacaktır. Herkesin görüşünü almak ve ihtiyaçlarına cevap olmak istiyoruz” derken, “geleceğin en iyi sitesi olmak istiyoruz” diyecek kadar da iddialılar.

Sayfada güncel haberlerden müziğe, chatten tartışma forumlarına kadar birçok şeyi bulmak mümkün.

Özgürlüğün Bedeli Ne Olmalı?

Zilan DİYAR

idilsema8@hotmail.com

“Basında çıkan recm haberleri, namus cinayetleri hepimizi yaraladı. Bir de basına ve kamuoyuna yansımaları düşünürsek, kendi dünyamıza ve çözümümüze ortak edemediğimiz, kadın kurtuluş ideolojisini bir yaşam seçeneği olarak sunamadığımız kadınların olduğunu görebiliriz. Çoğu zaman kendi dışımızdaki kadın gerçeğine bakıp “iyi ki ben böyle yaşamıyorum” dediğimiz oluyor. Bu belki bizim diğerlerine oranla şanslı olduğumuzu gösteren bir durum. Ancak özgürce yaşamının koşullarının Kürt toplumunun sosyal, kültürel, ahlaki gerçekliğini değiştirmekten geçtiğini daha çok duyumsamalıyız.”

Çok değil bundan birkaç yıl önce Güneybatı Kürdistan’da insanın kanını donduran cinsten bir olay yaşandı. Ailesi tarafından zorla evlendirilmek istenen bir genç kız bunu kabul etmedi. Olayın bundan sonrası için geliştirilecek tahminlerin hiçbirisi olayın sonunun nasıl olduğunu bilemez. Dehşet veren bir acılık var çünkü sonunda...

Dar, köhnemiş bu zihniyete karşı genç kız utancını tarihin bile gizleyemediği bir cevap verdi. İradesi ve gelecek umudu onu kaderine isyan ettirdi. Tabi bu oyun bozanlığının da geçici bir heves olduğunu düşünen baba ve abi, genç kıza evlendirmenin yeni yolunu bulmuştu.

Kokuşmuş zihniyetleriyle namus çığırkanlığı yapanlar en büyük namussuzluğu yapıyor

Onu bir odaya kilitleyip evlendirmek istedikleri adamın tecavüz etmesine izin verdiler, hatta kapının başında nöbet tuttular. Onlara göre genç kızın kirlenen namusunu kurtarmak için evlenmekten

başka çaresi kalmayacaktı. Kokuşmuş zihniyetleri ile her yerde namus çığırkanlığı yapanlar, en büyük namussuzluğun kızlarına yapılması için kapı başında nöbet tutacak kadar alçalıyorlardı.

Tecavüzcüsü ile evlenme çözümünü AKP hükümetinden mi aldılar bilemem ama sonuç onların beklediği gibi olmadı. Çok uzaklarda güvendiği bir şeyler vardı ve geleceğe dair bir umut gördü belki bu genç kız. Adına kader dedikleri bu onursuzluğu yaşamak istemedi. O yapayalnız iradesi, bu kaderi bozmasına yetti belki ama bunun bedeli ateşe verdiği bedeni oldu.

Genç kızın sonu böyle olmayabilirdi

Genç kız bedenini ateşe vermeden önce ardında bıraktığı mektupta Başkan Apo’ya bağlı olduğunu yazmış. Başkan Apo’nun varlığı ona bu kaderi yaşamak zorunda olmadığını kavratmış belki, ama acı olan şey bu kaderi değiştirmek için özgürlük ortamımıza ulaşamaması idi. Bunu da denediğini söylemişlerdi çünkü... Sonu böyle olmayabilirdi de...

Olayı duyunca ne kadar geç kaldığımızı hayırlılandım. Özgürlüğü az da olsa soluyabildiğimiz bir ortamda, bizden çok uzakta olmayan bir Kürt kızının sonunun niye böyle olduğunu düşündüm uzun uzun. O çokça bahsettiğimiz kadın dünyasına bizim toplumumuzun kadınlarını ne kadar ortak edebiliyorduk.

Geç kalmış sorular ve cevaplar

Dünyalarımızda yaşananlar ne kadar ilgilendiriyordu birbirimizi? Acılarımızı, umutlarımızı bir potada birleştirebiliyor muyduk? Çözumsuzluğun hincını kendi bedeninden çıkarmaktan başka bir çaresi kalmayan bu onurlu genç kıza neden başka bir çıkış imkanı sunamamıştık? Neden o uzaklardaki umudunu onun yakınına getiremedik diye

çok düşündüm. Başkan Apo'nun özgürlük imkanlarından faydalanma şansını niye taşıramadık ona? Hayat tecavüzcü baba, abi ve eşin önüne serdiği kadar karanlık ve utanç verici miydi gerçekten? Bu geç kalmış sorulara verilecek cevaplar bundan sonrası için önemli bence.

Özgürce yaşamının koşulları Kürt toplumunun sosyal, kültürel, ahlaki gerçekliğini değiştirmekten geçür

Bu olayın farklı versiyonlarını duyduk. Basında çıkan recm haberleri, namus cinayetleri hepimizi yaraladı. Bir de basına ve kamuoyuna yansımaları düşünürsek, kendi dünyamıza ve çözümümüze ortak edemediğimiz, kadın kurtuluş ideolojisini bir yaşam seçeneği olarak sunamadığımız kadınların olduğunu görebiliriz.

Çoğu zaman kendi dışımızdaki kadın gerçeğine bakıp "iyi ki ben böyle yaşamıyorum" dediğimiz oluyor. Bu belki bizim diğerlerine oranla şanslı olduğumuzu gösteren bir durum. Ancak özgürce yaşamının koşullarının Kürt toplumunun sosyal, kültürel, ahlaki gerçekliğini değiştirmekten geçtiğini daha çok duyumsamalıyız.

Esas perspektif
kadının örgütlülüğünü geliştirmek olmalıdır

ağırlaşıyor. Kürt diasporasının en büyük mağduru genç kızlar oluyor. Çünkü Avrupa'da da kişiliklerle sinmiş ağır bir feodalite var.

Değerlerine bağlı olmak adına içinde yaşadığı toplumsal gerçeklikten soyutlanmayı bir çözüm olarak gören ailenin baskısına maruz kalan genç kız, dışarıda da kendi ahlaki, kültürel ölçü ve alışkanlıklarının tam tersi bir gerçeklikle karşılaşılıyor.

Taban tabana zıt iki gerçeklik arasında gel gitleri yaşayan birçok genç kızın, doğruyu kazandırılmadığı takdirde, her iki seçeneği de çarpık bir biçimde yaşamak zorunda kalacağını biliyoruz. Bunu tahmin etmek için sosyolog olmaya gerek yok.

Ne gerilikleri kabul ne de başkalaşma

Toplumunu değiştirme iddiasını taşıyan bizlerin çözümü yaratması bunu tespit etmekten daha önemli. Ne kendi toplumunun geriliklerini kabul eden ne de bunu reddetmek adına kendi değerlerine ters düşüp başkalaşan bir pozisyona düşmeyen tutarlı bir duruş kazandırmak gerekiyor. Bu da her şeyden önce geleceğe dair umutları ve onu gerçekleştirme koşulları daha fazla olan genç kızları özgürlük ortamına çekmekle olacaktır.

Kürt diasporasının en büyük mağduru genç kızlar

Gazetelerin satır aralarına sığdırılmış bir haber olan namus cinayetleri, evden kaçan ya da intihar eden genç kızlar... Ve toplumun ona biçtiği yazgıyı yaşamaktan zevk alacak kadar güdükleştirilen, bilinçsizleştirilen genç kızlar...

Bütün bunlar bizim mücadele gerekçemiz olduğuna göre, bu gerçeklikten uzak bir özgürlük savaşımı veremeyeceğimizi bilmeliyiz. Avrupa'da yürütülen mücadelede bu sorumluluk biraz daha

Değiştirmek için mücadele gerekiyor

Sistemin siyasetten alabildiğine uzak bıraktığı, tek marifeti dış güzelliğini sergilemek olan süs bebekler yaratma politikalarına karşı Önderliğin de belirlediği gibi bedensel ve ruhsal bütünlüğüne estetik bir biçim kazandırabilmiş, yeni yaşamın yapımcıları olan kadın kurtuluş ideolojisinin militanlarını yaratmak en önemli görevimiz oluyor.

Ancak bir özgürlük çıkışı yapamayacak kadar iddiasız bırakılmış, sisteme ve onun bir yansıması

olan aileye sonuna kadar bağımlı, hayatı erkek egemen sistemin baktırdığı kadar görebilen genç kızları da değiştirmek için bir mücadele yürütmek gereklidir.

Özgürleşme savaşımızın içe dönük boyutunu sürekli tartışıyoruz, ancak kadın kurtuluş ideolojisinin yaşamsallaştırılması derken bu kesimi de belirlemelerimize dahil etmek önemlidir. Bunun için birçok araç ve yöntem kullanılabilir ve hepsinde de esas perspektif, kadının örgütlülüğünü geliştirmek olmalıdır.

Önderliğimiz tarafından geliştirilen çözümler, bütün savunmaların kadın eksenli düşünce sistemine dayalı olarak yazılışı mücadelemizin ideolojik perspektifinin çok güçlü olduğunu, bitmez tükenmez bir kaynak teşkil ettiğini gösteriyor.

Kadın kurtuluş ideolojisini en güçlü kavrayan ve uygulayan Beritanlar, Zilanlar ve Semalar ise pratikte bu ideolojinin yürütücüsü olmamız için gereken iddia ve uygulama gücünü bize aşılayan esas güç oluyor. Bunun yanında örgütsel çalışmalarımızın temel perspektifini veren kongreler ise bu ideoloji ve pratiğin sonuçlarına dayanarak yerine getirmemiz gereken görevleri somut olarak belirlediğinden en çok bu mücadele sahasında bulunan militanlar uzun vadeli görevlerin kavratılmasında önemli bir rol üsleniyor.

TECAK Kongresi: Genç kız örgütlenmesi örgütsel büyümeyi sağlayacak temel etkidir

Geçtiğimiz günlerde TECAK I. Avrupa Kongresi'ni gerçekleştirdi. Kongre Kürt gençliğine en güçlü yaşam alternatifini sunma iddiasını açığa çıkardı. Bunun yanında genç kız örgütlenmesinin örgütsel büyüme ve açılımı sağlayacak temel etken olduğu tespitini yaptı. Bu kongre aldığı kararlar ve geliştirdiği tartışma düzeyi ile çok güçlü bir umut ve geleceği yaratma iddiası taşıyor.

Özellikle Avrupa'da yaşayan genç kızları örgütlülüğe çekme görevini üslenmesi ve buna yönelik aldığı kararlar oldukça önem taşıyor. Bu bakımdan önündeki sahte yaşama "özgürlük" diye tapındığı için özgürlük ortamına en çok ihtiyaç duyan bu kesime gerçek yaşam alternatifini

TECAK kongresinde alınan kararların uygulanması, TECAK militanlarının görevidir. Görev, sorumluluk bilinci olmadan yerine getirilemez. Özgürlük karşısındaki sorumluluklarımız, Kürt toplumunun ve genç kızların karşılaştığı her türden sorunu çözmeyi emrediyor

sunuyor. Genç kızlara bu yaşam alternatifini gerçekleştirme cesaretini verme konusunda da oldukça güçlü bir iddia düzeyini taşıyor.

Şüphesiz ki; TECAK kongresinde alınan kararların uygulanması, TECAK militanlarının görevidir. Görev, sorumluluk bilinci olmadan yerine getirilemez. Özgürlük karşısındaki sorumluluklarımız, Kürt toplumunun ve genç kızların karşılaştığı her türden sorunu çözmeyi emrediyor. Önderliğimiz de bizleri böylesi bir sorumluluk anlayışı ile özgürlük ortamına çekti. En olmaz denilen yerde olur demeyi, uçurumlarda çiçek vermeyi bildi. Kadının hayata başkaldırısının bedelinin kendini yaşatmamak olmadığını, asıl çözümün onu bunca sömüren sistemi yaşatmamak olduğunu kavratı.

Önderliğin bizi çektiği özgürlük ortamına onun geliştirdiği sorumluluk anlayışı ile daha çok kadını çekmeliyiz. Birbirimizin acılarını hissetmek, kadın dünyasını genişletmek için aile, toplum, okul vb kurumların bütün ehlileştirme araçlarına karşı kadındaki asi ruhu örgüte dönüştürerek mücadeleyi yürütmeliyiz.

Bu iddia ve kararlaşma düzeyi pratikleştiği oranda anlattığım hikayeyi bir daha duyma ihtimalimiz azalır. O zaman boyalı basın da kendisine satır aralarına yerleştirecek başka haberler bulmak zorunda kalır.

Dü-şün-mek

Herkesin bir felsefesi, yaşama bir bakış açısı vardır. Her insan olayları kendisince ele alır, az çok değerlendirir. Sözle bir şeyler söylese bile o çok önemli değil, onun gerçekte neyi anladığını, beyninde ne olduğunu pratiğine bakarak anlarız. Onun için sözü burada fazla dikkate almıyoruz. Söylem çok farklı çıkabilir. Söz gerçek değildir. Yaşam, davranış gerçeğin kendisidir. Bu anlamda biz yaşama baktığımızda çok farklı durumlar gözüküyor. Bizim yaşamımız ve pratiğimiz çok değişik ve çeşitlidir. Önderlik düzeyine, onun çözümleyiciliğine ulaşmış değildir. Bunu gidermek için ne yapmak gerekli?

Bizim materyalizm adına kaba ölçülerde kalmamamız önemli. Düşünce gücünü ve derinliğini geliştirmek esas yaklaşımımız olmalı. Bunun için de bilgi teorisini doğru öğrenmemiz ve düşünme gücümüzü geliştirmemiz gerekiyor. Bazı soyut bilgileri edinmek, bazı konuları öğrenmek değil de, düşünmek, anlamak, çözümlenmek esas yöntemimiz olmalı. Önderlik gelişimi, Önderlik yaklaşımı ve düşünce tarzı tamamen böyledir.

PKK'de ortaya çıkan düşünce tarzıyla çözümlenmeler bunu ifade ediyor. PKK'de

insanı, insan yaşamını ve toplumsal yaşamı anlama, irdeleme yönünde yürütülen pratiğe dayanarak bir gelişme yaşandı. PKK'nin bakış açısı bu biçimde oluştu. Bunun bütün kadroya özümsetilmesi önem

Beynin çok işlemesi demek, materyalist bakış açısını çok kullanmak demektir. Beynini çok işleyenler, yaşamı çok kapsamlı ve en kısa zamanda çözümlüyorlar. İdeolojiyi, teoriyi, bilimi, sanatı, edebiyatı geliştiriyorlar

taşıyor. Önderlik düzeyinde ortaya çıkan bu düşünsel gelişmenin bütün militanlar tarafından öğrenilmesi, özümsetilmesi, bu düzeyin yakalan-

ması önemli. PKK'lileşmek, felsefede PKK'yle birleşmek, Önderlik felsefesine ulaşmak ancak böyle mümkün olabilir ve bu gereklidir. Bu olmadan Apo- cu olunmaz, PKK'li olunmaz. PKK içinde olunabilir,

bazı önemli siyasi ve askeri faaliyetler yürütülebilir, hizmet de yapılabilir ama ölçü tutturmak, yol çizmek, devrimci gelişmeye ve mücadelenin gelişimine derinlik kazandırmak, felsefi açıdan Önderlik gerçeğine ulaşmaktan, onunla bütünleşmekten geçer. Bu sağlandığı ölçüde bir derinlik yakalanabilir. Onun için düşünce düzeyimizi güçlendirmemiz gerekiyor. Bilgi olgusunu, düşüncenin oluşumunu iyi çözümlenmemiz lazım. Bizde bilgiyi dışardan, kitaplardan veya tartışmalardan edinmek gibi bir eğilim var.

Bilgi salt soyut ele alınırsa zarar verici olur

Düşüncenin maddenin beyindeki yansıması olduğunu belirttik. Düşünce beyinde oluşmadan önce algılama safhası var. İnsan bunu çeşitli duyu organlarıyla sağlıyor. Beyin dış dünya ve kendi dışındaki olgular hakkında varolan bütün verileri topluyor. Buna **algılama safhası** deniliyor. Topladığı verileri tasnife tabi tutuyor, muhakemeden geçiriyor ve değerlendiriyor.

Değerlendirme ve muhakeme etme, düşüncenin ikinci aşaması oluyor. Ham olarak toplanmış bütün verilerin, algılamaların bir sistem dahilinde ve belli ölçüler temelinde tasnife tabi tutularak gereksiz olanların atılması, gerekli olanların bir sisteme kavuşturularak muhakemeye ulaşılması oluyor. Beyin artık karar veriyor. Buna **düşünce** deniyor.

Aslında **bilgi** de budur. Doğru ve gerçek bilgi bu temelde elde edilen bilgidir. Başka yerlerden de öğrenilmeli. Tartışmalardan, kitaplardan da öğrenmeli ama düşünceyi, bilgiyi sadece kitaplardan öğrenilen olarak, yaşamı ve düşünceyi ise sadece algılama düzeyinde ele alırsak yetersiz bir durum ortaya çıkar. Yaşamda önünü göremeyen, soyut bilgi anlamında bir şeyleri bilen, gerektiği zaman söyleyen ama söylediğini hiçbir zaman yaşamallaştıramayan bir gerçeklik ortaya çıkar. Bu bizde çok yaşanıyor. Bu durumu aşmamız gerekiyor.

Çeşitli yerlerden edindiğimiz bilgileri soyut bir şekilde değil, pratikle ve yaşamla bütünleştirerek beynimizde tutmalıyız. Ezberlemek değil de, yaşamda ne anlama geldiği üzerinde düşünerek, onları deneyerek maddeyle, pratikle bütünleştirmeyi

Yoğunlaşma düşüncenin muhakeme aşamasını kullanmadır. Beyni çalıştırmak, gözle, kulakla, elle, ayakla dışardan aldığı üzerinde düşünmek, kafa yormak, ne anlama geldiği üzerinde çalışmak ve oradan bir sonuç çıkartmaktır

bilmeliyiz. Böyle yaparsak doğru bir bilgi edinme tarzına ulaşırız.

Aksi takdirde öyle bilgi edinmek çok gerekli değil. Bazen zararlı hale gelebilir, yük olabilir ve insanı yanlış yollara da götürebilir. Hele hele pratik ve bilgi üzerinde daha bilinçli bir biçimde kafa yormazsak şu anlayışa gidebiliriz: Bilgi, düşünce soyut olarak bilinecek şeylerdir. Yaşam ise hiç üzerine düşünülmeden yaşanan olgudur.

Öyle bir noktaya gidebiliriz ki bilgimiz, düşüncemiz, aklımız yaşama yön vermeyen hale gelir. Bizde epeyce böyle var. Zarar verici oluyor. Çoğu zaman birçok şey tarafımızca bilinmesine rağmen pratik karşısında o kadar zayıf ve kararsız kalmamızı, hatta bilgimize ters kararlar almak veya pratik davranışta bulunmak buradan ortaya çıkıyor. Bu yanlış, çok olumsuz ve ters bir durum. İnsanı çelişkili bir duruma sokuyor.

Bilgisi başka, yaşamı başka hale getiriyor. Sözü ve davranışı birbirinden farklı kılıyor. Öncelikle doğru bilginin nasıl edinileceği üzerinde yoğunlaşmamız lazım. Yaşamdan ve pratikten bilgi edinmesini bilmemiz gerekiyor. Önderlik gerçeği bütünüyle böyle bir gerçektir. Önderliğin çözümlenici yaklaşımı ve düşünce tarzı tamamen buradan ortaya çıktı ve bunu ifade etti.

Dolayısıyla pratikten ve yaşamdan öğrenmeyi, pratiğe ve yaşama düşüncüyü geliştirecek tarzda bakmayı bilmemiz gerekiyor. Bu da yaşama doğru, derinliğine ve eleştirel bakmaktan geçiyor. Hiç kafa yormadan, üzerinde durmadan, sadece bakıp geçerek, pratiği ve yaşamı sadece algılama olayı olarak görüp beynimizin muhakeme gücünü geliştirmezsek olmaz.

Yoğunlaşma düşüncüyü muhakeme etmedir

Yoğunlaşma düşüncenin muhakeme aşamasını kullanmadır. Beyni algılamalar üzerinde yormak, çalıştırmak, gözle, kulakla, elle, ayakla dışardan aldığı üzerinde düşünmek, kafa yormak, ne anlama geldiği üzerinde çalışmak ve oradan bir sonuç çıkartmaktır.

Yoğunlaşmakta zorlanıyoruz. Bundan kaçış var. Bunu yaparken doğru yöntemleri kullanamama var. Bazen olayları birbirinden çok fazla kopartıyoruz. Onun için yaşamı değerlendirmede ve analiz geliştirmede çok derinlikli değiliz. Mevcut düzeyimiz yüzeyseldir ve yüzeysellikte çok tekrar yaşıyoruz. Diyalektik yöntemi kullanma zayıf.

Önderlik gerçeğine ulaşma zayıflığımızın altında diyalektik materyalist düşünce tarzını, diyalektik yöntemi yaşama tam uygulamayımız var. Kendini bu konuda yeterince geliştirmeme buna yol açıyor. Ve bu çok yaygın yaşanıyor.

Söz gerçek değildir

Herkesin bir felsefesi, yaşama bir bakış açısı vardır. Her insan olayları kendisince ele alır, az çok değerlendirir. Sözle bir şeyler söylese bile o çok önemli değil, onun gerçekte neyi anladığını, beyninde ne olduğunu pratiğine bakarak anlarız. Onun için sözü burada fazla dikkate almıyoruz. Söylem çok farklı çıkabilir. Söz gerçek değildir. Yaşam, davranış gerçeğin kendisidir.

Bu anlamda biz yaşama baktığımızda çok farklı durumlar gözüktüyor. Bizim yaşamımız ve pratiğimiz çok değişik ve çeşitlidir. Önderlik düzeyine, onun çözümleniciliğine ulaşmış değildir.

Bunu gidermek için ne yapmak gerekli? Bunu nasıl öğreneceğiz? Bu öğrenmeyle olur mu? Yoksa bu bir tanrı vergisi midir? Bunlar insanı düşündürüyor. Kuşkusuz tanrı vergisi değil, edinilen ve geliştirilen bir olgu. Fakat ezberle ortaya çıkartılan bir olgu da değil. Yaşamın çözümlenmesiyle kazanılan bir olgu.

Herkesin beyninde toplumsal ve doğa olaylarını anlayacak, çözümlenecek bir yeti var. Genel bütün insanlarda böyle bir yeti var, beyni bu düzeydedir. Fakat insanların bu yetiyi ne kadar kullanıp kullanmadığı ayrı bir meseledir. Bir düşünce organı olan beynini ne kadar işlettiği, ne kadar çalıştırdığı önemli.

Beynin çok işlemesi demek, diyalektik yöntemi, materyalist bakış açısını çok kullanmak demektir. Beynini çok işletenler, yaşamı çok kapsamlı ve en kısa zamanda çözümlüyorlar. Dolayısıyla da düşüncüyü geliştiriyorlar. İdeolojiyi, teoriyi, bilimi, sanatı, edebiyatı geliştiriyorlar. Kısaca düşünce üretimi ortaya çıkarıyorlar ve karar verme güçleri gelişiyor. Çözümleme gücü ne kadar gelişirse, beyin yaşam ve pratiği ne kadar çok çözümlerse, pratik üzerinde o kadar karar verme gücü kazanıyor.

Dolayısıyla da politika belirleme, pratik olayları kararlaştırma o kadar çok oluyor. Bizim pratikte başarılı olmamızın, sağlam politik kararlar verebilmemizin ve başarılı pratikler yapabilmemizin yolu beynimizi çok ileri düzeyde çalıştırmaktır. Beynimizi çalıştırmak sadece soyut olayları ezberleme değil, yaşamı ve pratiği çözümlenme üzerinde yoğunlaşmayla mümkündür. Diyalektik materyalist bakış açısı böyle bir çözümleniciliktir.

Bu anlamda insan diyalektik materyalist düşünce gücünü geliştirebilir. Bakış açısında düzeltme yapabilir, yöntemde zenginlik kazanabilir. Düşünce üretkenliği sağlayabilir. Düşünce ezberlemekle değil de, onları pratiğe vurmakla, yaşamdan öğrenmekle, çalışmayla ve bilimsel ölçüleri edinmekle gelişir. Dolayısıyla insanın bakış açısı ve çözümleyici gücü değişir. *“Böyle yaratılmışız, düşüncemiz ancak bu kadar oluyor. Daha fazlasını yaratamayız. Doğru çözümlene içerisinde bulunamayız. Bizim beynimiz ancak böyle çalışıyor. Böyleyiz, bu kabul edilmeli”* diyemeyiz.

Bu yaklaşım doğru değil ve kabul edilmez. Diyalektik bir yaklaşım değil. Geri olduğumuz, düşüncemizin dar ve yaşamdan kopuk olduğu, çözüm gücümüzün zayıflığı bir gerçek. Fakat bunlar mutlak doğru ve kader değil. Hep öyle olacağız anlamına gelmiyor. Aşılacak gerçekler ve durumlardır. Kendimizi ve beynimizi çalıştırarak, düşünce gücümüzü geliştirerek, inceleyerek, düşünerek, olaylar üzerinde kafa yorarak, çözümleyerek, okuyarak, tartışarak doğru düşüncüyü geliştirmek ve çözüm kabiliyeti kazanmak mümkündür.

Bir karar gücü haline gelmek, düşünce gücü haline gelmeyle, düşüncüyü bu düzeyde geliştirmeyle bağlantılıdır. Kendimizi bu yönlü çalıştırmadan, işletmeden, düşünce düzeyimizi geliştirmeden, zenginleştirmeden, diğer alanlarda yeterince gelişemez, başarılı olamayız.

Yaşama ve doğaya diyalektik yöntemle bakabilmeliyiz. Metafizik yöntemle olmaz. Aynı şekilde materyalist bakış açısıyla doğa ve toplum olaylarını inceleyebilmeliyiz.

Felsefe yüksek bir bilim. Beynin çok ileri düzeyde çalışması oluyor. Dinler tanrı vergisi diyor. Tanrı insana verdi, insanda cisimleşti. İdealizmden materyalizme gidenler böyle diyorlar. Materyalistler *“zaten bu dünyayı yaratan insanın kendisi, insan bilinci böyle”* diyor. Felsefe, bütün bunları anlama bilimi ve beyni bu düzeyde çalışanlar için geçerli. Acaba bitkilerin, hayvanların felsefi yaklaşımları olabilir mi? Felsefeyi insana özgü bir şey olarak değerlendirdik. İnsanın da beyninin en üst düzeyde çalışması, algılaması, anlaması olayı.

Aklına geleni yapmak düşünce değildir. Burnunun doğrultusunda yürümeye yol yürümek denmez,

gitmek denmez. Bir saat geç kalmak, bir saatini öldürmek ciddi bir olaydır. En ciddi biçimde hesap vermeyi gerektirir. Bir saat değil de bir dakikayla bile hesap vermek gerekir. Bugün insanlık altı saniyede dünyayı ve yaşamı tümünden yok edecek enerjiye sahip. Saniyeler, saliseler bu kadar önemli. O zaman *“bir saat geçmiş, ne önemi var?”* diyemeyiz.

Felsefe, değişimi ifade ediyordu. Olayları değerlendirmeyi de yer ve zaman kavramlarıyla açıklıyor. Zaman ve mekan diyalektiğin temel unsurlarıdır. Diyalektik düşünce, zaman ve mekanla olguları değerlendirir. Mekandan ve zamandan kopmuş düşünce diyalektik değildir, metafiziktir. Yaşam ve bu dünya zorluklarla dolu. Kurallı olmaz, kafa çalışmazsa yaşam bir işkencedir, yüküdür veya ot gibi gelir geçer. Bir değeri olmaz.

İnsan biraz düşünür

Düşünce zorlanması bir yerde akli yitirtebiliyor. Delilik böyle ortaya çıkıyor. Felsefede de derinleşenler maddi ortamı çözemedikleri için akıllarını kaybedebiliyorlar. Düşünme düzeyleri değişiyor. Tarihte böyle olan birçok insanı astılar. Bazıları gerçekçi yaklaşıyor, o zamanın insanların kavrayamadığı gerçekleri ortaya koyuyordu. Bazıları gerçekten beyni sulandırdı. Kimilerinin derisini yüzdüler, kimilerini çarımha gerdiler, kimilerini astılar, kestiler. Bu tür olayların hepsi felsefeyle, düşünceyle ilgili.

Düşünen, düşüncede derinleşen, bu doğayı ve yaşam gerçeğini anlamaya çalışanlar varolanı aştıkları için aykırı geldiler. Asılıp kesildiler, idam edildiler, çoğunun derisi yüzüldü. Kimisi düşünceleri uğruna cayır cayır yakıldı. Bunların hepsi düşünce için oldu.

Düşünmek önemli bir olaydır. Basit bir olay veya ezbere anlatılacak bir şey değil. Ezberle düşünme öğrenilmiyor. Sorgulamak lazım. Sorgusuz sualsiz kendimizi abartmak hiç gerçekçi bir şey değil. Kendini abartan insan zayıf ve zavallı insandır. Gerçekçi olmak, yaşam üzerinde yoğunlaşmış somutlaşmak da düşünen, gerçeği öğrenmeye, anlamaya çalışan insanın işidir.

En azından yaşamı biraz bilinçli kılmak isteyen insanın işidir. Şimdi böyle bir şey olmadığı görünüyor veya bu işi yapanlar böyle yapmamışlardır. İnsan biraz düşünür.

Portre: Murray BOOKCHIN

Murray Bookchin, Çar döneminin Rus devrimci hareketinde faal bir rol oynamış olan göçmen bir ana babanın çocuğu olarak 14 Ocak 1921'de New York City'de doğdu. Daha 1930'larda komünist gençlik hareketine katıldı. Ama 1930'ların sonunda bu hareketin otoriter karakterinin farkına vardı. İspanya iç savaşına ilişkin etkinliklerin örgütlenmesinde yoğun bir şekilde yer aldı. Eylül 1939 Stalin-Hitler anlaşmasına kadar komünistlerle birlikte kaldı, bu tarihte Troçkist anarşist sapmaları nedeniyle ihraç edildi. **Troçki** henüz hayattayken Amerikan Troçkistlerine sempati duydu ve aktif olarak eylemlerine katıldı. Ama birkaç yıl sonra onların geleneksel Bolşevist otorizminden hayal kırıklığına uğradı.

Zaman içinde özgürlükçü bir sosyalist oldu ve yeni sol hareketlere başlangıçlarından itibaren etkin bir şekilde katıldı. Ve ABD'de toplumsal ekoloji hareketine öncülük etti.

1960'ların sonlarında **Bookchin**, ABD'deki en büyük özgür üniversitelerden biri olan New York'taki Alternatif Üniversite gibi birçok yerde dersler verdi. 1974'te Plainfield Vermont'da eko-felsefe, toplumsal teori ve alternatif teknolojiler konularında **Bookchin**'in düşüncelerini yansıtan dersleri nedeniyle uluslararası bir ün kazanan Toplumsal Ekoloji Enstitüsü'nün kurucularından oldu ve enstitüyü yönetti. 1983'te toplumsal teori profesörü oldu.

1930'larda geleneksel bir Marksist olan **Bookchin**, **Peter Kropotkin**'in anarşik geleneğinde bir sol libertere dönüştü. Anarşist düşünce hakkında son dönemlerde yazan tarihçilerden **Peter Marshall**'in vurguladığı gibi anarşist geleneğe başlıca katkısı, sol

Murray Bookchin

liberter bir felsefi ve etik bakış açısından, ademi merkezietçi, hiyerarşik olmayan popülist gelenekleri ekolojile bütünleştirmektir.

1950'lerde ve 1960'lı yılların başlarında büyük ölçüde orijinal olan bu görüşler, o zamandan bu yana **Fritz Schumacher**'in ve birçok eko feministin yazıları sayesinde zamanımızın genel bilincine girmiştir.

Bookchin'in radikal yanı, doğaya hakim olma anlayışımızın esas olarak insanın insana hakim olmasından kaynaklandığını belirtmesi ve bunun tarihsel olarak ortaya çıkışını, öz gerontokrasilerde, ataerkilliklerde ve diğer baskıcı tabakalarda araştırmasıdır.

Yazıları, sınıf ve sömürü ilişkilerinin ötesinde, kökleri uzak geçmişte olan hiyerarşik ve tahakkümcü ilişkilere ulaşmaya çalışmaktadır.

1970'lerden itibaren tüm dünyada gelişmekte olan Yeşil harekette önemli bir ses olmuş ve Yeşil politikanın doğası ve geleceği konusunda birçok yazı yazmıştır. Son yıllardaki en önemli taleplerinden biri, yeni bir politika ya da onun "**özgürlükçü belediyeçilik**" dediği belediye, mahalle ve kasaba düzeyinde doğrudan demokrasiye dayalı halk meclislerinin yeniden oluşturulmasını temel alan bir politikadır. Yurttaş dar ufukluğu tehlikesinden kaçınmak için merkezi ulus devlet yerine ademi merkezi bir yurttaşlar konfederasyonu önermiştir. Ayrıca bugünkü kapitalist mülkiyet ve idare sistemine, sosyalistlerin savunduğu millileştirilmiş ekonomiye ve sendikalistler tarafından savunulan sanayide işçi mülkiyeti ve özyönetime karşı olarak, yerel inisiyatiflere bağlı bir ekonomi talebini ileri sürdü. Bu düşünceler yoğun bir şekilde tartışılmaktadır.

Belli başlı çalışmaları

Şehrin Sınırları (1974), *İspanyol Anarşistleri* (1977) ve *Ekolojik Bir Toplumla Doğru* (1981) çok iyi karşılandı ve "**Özgürlüğün Ekolojisi - Hiyerarşinin Ortaya Çıkışı ve Çözülüşü**" başyapıtının girişi olarak görüldü. Bu büyük yapıt, ciddi bilimsel dergilerde alkışlarla karşılandı. *Kentleşmenin Yükselişi ve Yurttaşlığın Düşüşü* (1987), Kanada'da 1992 yılında *Şehirler Olmadan Kentleşme* başlığıyla yeniden yayımlandı. Bu kitabı, yurttaş özyönetimine ve konfederalizme ilişkin tarihsel bir araştırmadır.

En son kitapları: *Toplumun Yeniden Yapmak* (1989) ve *Toplumsal Ekoloji Felsefesi* (1990)

Özgür Düşünmeye Cesaret Et!

Sidar ÖZGÜR

senkimsin_1@hotmail.com

“Felsefe, aynı zamanda doğru düşünmenin, özgür düşünmenin de adıdır. Felsefe bağımsız düşündürmektir. Hiçbir zaman insan yalnız değil, her zaman kendisi ve nesnel çevresi ile ilişki halindedir. Ve bu ilişki aynı zamanda güçlü bir eğitim ilişkisidir.”

BENĞİ'YE

Büyümez çocuk bakışlarında
Yarınların ışıltısı
Ellerinde rüzgar esintisi bir hoyratlık
Neyi arar
Neye ulaşır yüreğin
Gün boyu nelere çarpar
İyimser bir sözde
Gizli özlediklerinin sesi
Sesinin üstünde yüreğinin nefesi

Raperin Munzur

İnsanı anlamak neden zor? Zor olanı başarmak bir özgürleşme biçimi midir?

Felsefede niçin özgürlük “zoru bilince çıkarmak ya da zorun bilincine varmak” olarak tanımlanıyor?

Düşünmek zor mudur? Her insan zaten düşünmüyor mu? Peki ya düşünmekten aciz olan insanlar? Ya zorla düşünmeye sevk edilenler?

Özgür düşünmedikten sonra, düşündüğüm düşünce bana ayıt olmadıktan sonra, insanın “ben düşünüyorum” demesi bana mantık sınırları dışında geliyor. Önemli olan, bağımsız düşündürmektir, özgür düşünmek veya insan gibi düşündürmektir. Yoksa koşullandırılmış düşünce biçimleri bağımlı düşünceler oluyor. Bunları geçelim sevgili okur.

Her şeyin merkezinde insan olduğuna inanan biriyim. Ama her insanın doğal olarak anlaşılma sorunu var.

Her varlık doğal olarak bilmek ve anlaşılma ister. Bir anlamda her varlık anlaşılma için vardır. Anlaşılma ise algılamak demektir. Doğru algılamak insanca algılamaktır.

“Anlaşılma ve algılanma bir sürece açılan kapıyı zorlamak, onu aralamaktır. İnsanın tümüyle kabulüne kadar giden yoldur.” Çünkü bir insanı kabullenmek, kabullenebilmek sonlanabilir bir eylemlilik hali değildir. Süreklilik ister.

Anlaşılmayı beklerken anlamak da gerekiyor kuşkusuz Anlamak da tıpkı anlaşılma gibi bir süreci ve bir kabulü gerektiriyor. Eğer anlaşılmıyorsak, doğru anlatmıyor, ifade mi etmiyoruz acaba.

Bir de anlamamazlık sözkonusu. İnsan anlaşılmıyorsa suç kimde? Anlaşılmıyorsak suç kendimizde. Anlamıyorsa suç karşımızdakinde. Daha bir dolu soru sormak mümkün, ama kalın, sormayalım.

Gerçi sormakla başlar yaşamak... Ya da Sokrates'in deyimiyle "sorgulanmayan bir hayat yaşamaya değmez." Doğru, akıllı adam, anlamak lazım.

Düşünmeye cesaret etmek bir süreç veya anlaşılma sorunu mu? Özgür düşünmeyi bilmeye ne demeli?

Felsefe, aynı zamanda doğru düşünmenin, özgür düşünmenin de adıdır. Felsefe bağımsız düşündürmektir. Hiçbir zaman insan yalnız değil, her zaman kendisi ve nesnel çevresi ile ilişki halindedir. Ve bu ilişki aynı zamanda güçlü bir eğitim ilişkisidir. Burada bireyin belirleyiciliği öne çıkan unsurdur.

Ve şu an bu yazıyı okuyan dostlar da yalnız değilsiniz. Tüm içtenliğimle ve sizden öğrenmek istediklerimle sizinleyim. Düşüncelerimiz, duygularımız, fiziksel görüntülerimiz, mesleğimiz, yaşantımızla farklıyız belki. Ama hepimizin ortak olduğu bir konu var ki, "İNSAN" olmamız.

İnsansal olan tüm halleri, hepimiz baş başa olsa da taşıyoruz. Hepimizde bir şekilde yaşama gücü vardır. Ve bu yaşama gücü bizi düşün-

dürmeye götürecektir gücüdür. Bazen bir görüntüye kapılıyoruz, bazen hayallere dalıyoruz, olaylara göz yumuyoruz, iyimser veya kötümser olabiliyor, inanıyor ya da inanmıyoruz.

İçli dışlı olduğumuz, günlük koşuşturmalar içerisinde gördüğümüz, görmeye çalıştığımız, bazen de görmediğimiz bu dünya, evrene hatta kendimize yabancı kaldığımız anları yaşamıştır her insan. Ve hatta düşünmediğimiz, düşünmek istemediğimiz, düşünmenin işe bile yaramadığını düşündüğümüz anlar olmuştur. Hepsi

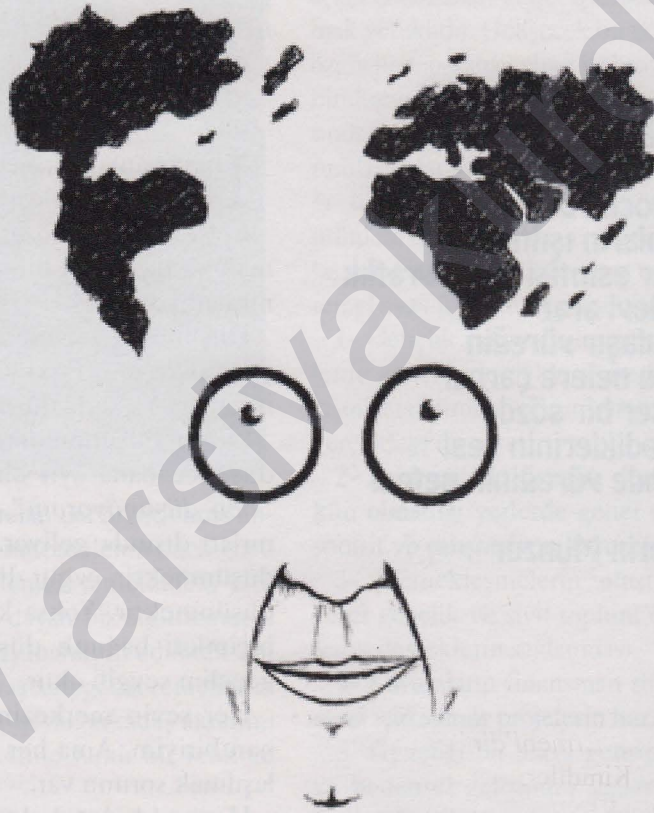
insan olan bize aittir.

Esasen bedeniyle, ruhuyla öğretebilen, kendini eğiten tek canlı da insandır. Doğa içerisinde bizi ayrıcalıklı kılan akıl ve düşünme yetimiz sayesinde diğer canlılardan farklıyız. Bu farklılığımızın sebebi ile buradayız. Anlamaya, anlatmaya, öğrenmeye ve düşünmeye çalışıyoruz. Sizin de bu yaşam serüveninde özgürce düşünmeye olan insanca umutlarımı da yazıyorum. Biliniyor, felsefi sorular sormak,

bu soruları cevaplamaktan daha kolay.

Özgür düşünmeye cesaret edelim. Düşünmekle düşünceyi çoğaltmak, insanca olanıdır. Onun için anlamak, anlaşılma ve özgür düşünmek lazım. Hepimizin kendimize ait olan düşüncemize ihtiyacımız vardır. Bizi bizden başka kimse yönlendirmesin.

Sevgiyle, özgür düşünmeyle kalın dostlarım.

Bir Avuç Umut

“Bizler Kürtlüğe susamıştık.”

“Konuşmasına devletin zulmünü tek tek anlatarak başladı. Ağaların Kürt halkı üzerindeki baskılarını kaldıracaklarını söyledi. On dört yaşında olmama rağmen söyledikleri beni bayağı etkilemişti. Bu etkilenme herkeste de görülüyordu.

Toplantı bittikten sonra benimle aynı yaşlarda olan üç arkadaşımınla birlikte onun yanına gittik. Meğerse arkadaşlarım onu önceden tanıyor ve her köye geldiğinde onunla görüşüyorlarmış.”

Güneşin önüne perde çekilmiş gibi, hava birden bire karardı. Gökyüzü maviliğini yitirip, gri bir renge büründü. Ilık bir hava köyün içinden geçip bize ulaştı.

Gece karanlığıyla parlak aydınlığı yutup gündüze son vermişti. Kadın, çocuk, genç, yaşlı demeden herkes köy meydanında Apocuların yapacağı toplantı için bir araya gelmişti. Ama asıl neden suyu ki; Şilerut'ta yaşayan herkes Apocuları merak ediyordu. Gizli hareket etmeleri, onlara olan ilgiyi esrarlı bir hale dönüştürüyordu.

Zaman geçtikçe Apoculara olan merakımız azalmamış, tersine çoğalmıştı. Devletin ve ağaların yaymış olduğu “Apocular Ermeni'dir” gibi uydurmalarını unutmuştuk. Kimdiler, neydiler bilmiyorduk. Ala Rızgari ve KDP'yi tanımıştık. Ama Apocuları kimse tanıımıyordu.

Çocuklar durmadan kavga edip, gürültü çıkarıyorlardı. Büyüklerimiz ayakta durmaktan yorulup yandaki duvarın dibine çömelmişlerdi. Biz gençler de babalarımızdan gizli sigara içiyorduk. Bizler Kürtlüğe susamıştık. Kim bize Kürtlükle ilgili bir kurtuluş umudundan bahsederse her şeyimizi ona vermeye hazırдық. Bu konuda elimizden ne gelirse yapmaya hazırдық.

Devletin yasak ve baskıları yetmezmiş gibi, kene misali sırtımıza yapışıp kanımızla yaşayan ağalar vardı. Herkesten vergi aldıkları gibi yılın iki üç günü de köylüleri topraklarını parasız çalıştırıyorlardı.

O zaman Şırnak'ta iki büyük aşiret ağası vardı. İki aşiret ağasının birbirleri ile çelişkisi olmasına rağmen yöre halkına uyguladıkları baskı, talan ve angarya konusunda iyi anlaşılıyorlardı. Liderliğini Ali Han Tatar'ın yaptığı Tatarlar aşireti, Şırnak'ta devletin en fazla güvendiği aşiretti.

Cumhuriyetin kurulduğu günlerde Ali Han'ın babası Süleyman Ağa, Ankara'ya gidip Ağaya Sor aşiretinin yakında isyan başlatacağını Mustafa Kemal'e ispiyonlayıp Mustafa Kemal'le bir fotoğraf çektiriyor.

Ağaya Sor aşiretinin lideri devlet tarafından yakalanıp idam edilince, bölgenin tek otoritesi Alihan aşireti kalıyor. Alihanlar askerlerden ve kaymakamdan bile daha etkiliydi.

Devlet karşıtı gibi görünen Ağaya Sor aşiretinin ileri gelenlerinin köylerinde kömür ocakları olduğundan devletle ilişkileri vardı. İdamdan sonra çelişkileri artık devletle değil Alihan aşiretiyleydi. Yine de Ağaya Sor aşiretinin gençleri Apoculara yaklaşıyorlardı.

Herkes ağalardan rahatsız olduğu halde kimse korkudan sesini çıkaramazdı. Apocuların, “ağaların zulmünü kaldıracamız” dediklerini duymuştuk. Köylüler bunun doğru olup olmadığını merak etmekteydi.

Kalabalık köy halkı hareketlenmeye başlamıştı. Anlaşılan Apocu konuşmak için halkın önüne çıkmıştı. Herkes görmek için çırpınmaya başlamıştı.

Konuşmasına devletin zulmünü tek tek anlatarak başladı. Ağaların Kürt halkı üzerindeki baskılarını kaldıracaklarını söyledi. On dört yaşında olmama rağmen söyledikleri beni bayağı etkilemişti. Bu herkeste de görülüyordu. Toplantı bittikten sonra benimle aynı yaşlarda olan üç arkadaşımınla birlikte onun yanına gittik. Meğerse

arkadaşlarım onu önceden tanıyor ve her köye geldiğinde onunla görüşüyorlarmış.

- Biz de size katılmak istiyoruz, dedik.

O zaman dördümüzün en büyüğü on altı yaşındaydı. Apocu bize çok sıcak davranmıştı. Özellikle ilk merhabalaşmada elimi sımsıkı avucunda tutuşu dikkatimi çekmişti. Çünkü ne KDP ne de Ala Rızgari'dekiler böyle sıcak davranmıyorlardı.

Biraz sohbet ettikten sonra bir milisin bizi alacağını söyledi. Ertesi gün saat üç gibi daha hava aydınlanmadan bir milis dördümüzü köyden aldı. Aynı günün öğle vaktinde bizi onlara ulaştırdı. Biz dört kişi katılınca grup sayımız sekize çıkmıştı.

İkinci gün güvenlik dolayısıyla saat sekiz gibi Cudi'den ayrıldık. Gece yürüyüşüne alışkın olmadığımız için bazen tökezleyip yere düşüyorduk. Hareketlerine bir an önce adapte olabilmek için onlar gibi yürümeye çalışıyorduk. Gece soğuk olduğundan parkelerini, kefiyelerini bize veriyorlardı. Onlar da öyle parkesiz, kefiyesiz yürüyorlardı. Bir aile çocuklarını nasıl sevip koruyorsa, Apocular da bize öyle bakıp koruyorlardı.

O gece zamanın nasıl geçtiğini anlamadan saat dörtte Besta tarafına ulaştık.

Bedran arkadaş yanındaki arkadaşına bir şey söylüyordu ki bir aracın ışıkları üzerimize vurup geçti. Gizli mevzilendiğimizden dolayı bizi görmesi imkansızdı. Gitgide ışıklar yaklaştıkça heyecan daha da artıyordu. Biraz sonra Bedran arkadaşın "Panzer!" dediğini duydum. Şimdi daha rahat görebiliyorduk.

Parlayan asfaltın üzerinde büyümüş bir kaplumbağa gibi ağır ağır bize doğru ilerliyordu. Birden her şeyi unutup panzeri izledim

Şehit Bedran
(Mustafa YÖNDEM)

İki ay boyunca buradaki koçerlere gidip propaganda yaptık.

Bu süreçten sonra 1985 yazında Besta'dan Kato Xalile'ye gittik. Burada eyalet toplantısı olacağı söylendi.

Aslında toplanacak olan bütün parti gücüydü. Botan'dan, Mardin'den, Hakkari'den gruplar gelmişti. Aralarında Abbas, Agit, Dr. Baran ve Erdal arkadaşlar vardı.

Sayımız yetmiş bulmuştu. Daha sonra öğrendiğime göre merkez toplantısıydı. Biz yeni olduğumuzdan dolayı toplantıya giremedik. Toplantıyı Abbas arkadaş yaptı. Toplantıdan sonra bazı güçler dağıldı, Abbas arkadaş bir grupla Güney'e geçti.

Bizim grup da dahil birkaç grup, Agit arkadaşın koordinesinde Alihanlar'ın köyleri ve şantiyesi üzerinde eylem yapacaktık.

Bana bir Smirnof, bazı arkadaşlara G-1, bazılarına da Bruno vermişlerdi. Çok sevinmiştik. Eyleme katılacağımız haberi verilince sevinçten yerimizde duramıyorduk.

Şantiye Şırnak'ın biraz aşağısındaydı. Cudi tarafına gidip düzenlemeler yapıldı. Yaklaşık otuz beş kişi dört gruba ayrıldık. Birinci grup Agit arkadaşın komutasındaki genel koordineyi yapacak gruptu. İkinci grup şantiyeyi basacak; üçüncüsü ağanın evini basacak; dördüncü grup da şantiye eyleminden sonra oraya müdahale edecek askeri araçları vuracaktı. Şantiyeye gidecek yol üzerinde pusu atacaktı. Böylece şantiyeye gelecek destek engellenecekti.

Ben de pusu grubundaydım. Grubun komutasında Bedran arkadaş vardı. Cihazlarımız olmadığı için randevu sistemi geliştirilmişti.

Verilen saatte herkes eyleme başlayacak ve eylemden sonra da yine belirlenen yerde bütün gruplar birleşecekti. Eylemlerimiz saat dokuz buçukta başlayacaktı.

Bizimki pusu grubu olduğu için ne zaman başlayacağımız belli değildi. Müdahale ne zaman yapılırsa o zaman başlayacaktık.

Grubumuz önceden belirlenen yolun üzerinde mevzilendi. Beş kişiydik. İki kişi Afarof kullanacaktı. Bu daha çok uzak mesafede etkiliydi. Bir arkadaş B-7 kullanacaktı. Kalanlar da silahlarla eyleme katılacaktı.

Gözlerimizi heyecanla müdahalenin geleceği şehir tarafına dikip bekliyorduk. Herkes yerini almış bekliyordu, hiç konuşmuyorduk. Uzaktan bir motorun sesi geldiğinde hepimizin elleri kendiliğinden silahlara uzanıyordu. Karanlıkta etrafı dinleyerek bekliyorduk.

Şantiye grubunun komutasında Ferit arkadaş vardı. Aynen planladığımız gibi dokuz buçukta şantiyeyi basıyorlar. İki bekçiden birinin silahına el koyuyor, diğeri ise kaçıp kurtuluyor. Topladıkları işçilere propaganda yaptıktan sonra şantiyeyi yakıyorlar.

Kaçan bekçi gidip düşmana haber verince askerler arkadaşların geri çekilecekleri yolun üzerine pusu atıyor. Ve grup pusuya düşüyor.

Ferit arkadaş bir sokak lambasının altından geçerken vurulup şehit düşüyor. Önceden ne olduğunu bilmediğimiz için orada patlayan her mermi merakımızı daha da çoğaltıyordu.

Çatışma olurken bile ne olduğundan habersiz yerimizde bekliyorduk.

Bedran arkadaş yanındaki arkadaşına bir şey söylüyordu ki bir aracın ışıkları üzerimize vurup geçti. Gizli mevzilendiğimizden dolayı bizi görmesi imkansızdı. Gitgide ışıklar yaklaştıkça heyecan daha da artıyordu.

Biraz sonra Bedran arkadaşın "Panzer!" dediğini duydum. Şimdi daha rahat görebiliyorduk. Parlayan asfaltın üzerinde büyümüş bir kaplumbağa gibi ağır ağır bize doğru ilerliyordu. Birden her şeyi unutup panzeri izledim.

Bedran arkadaş hazır gülleyi B-7'ye taktı. Omzuna usulca yerleştirdikten sonra nişan aldı. Kısa bir süre sonra kulakları çınlatan büyük bir patlama duyduk.

Panzeri duman kuyruklu bir alev yakaladı ve ikinci patlama orada oldu. Panzer olduğu yerde çivilenmiş gibi duruyordu. Panzerden alevler çıkmaya başladı. Bir anda her taraf aydınlandı. Bu patlama işaretmiş gibi biz de silahlarımızdaki mermileri üzerine boşalttık.

Birkaç dakika sonra eylemimiz sona erdi. Zaman kaybetmeden randevu yerimize doğru yola koyulduk. Yürürken ilk gördüğüm Apocunun sözleri hala kulaklarımda çınlıyordu:

"Kürtlerin üzerindeki baskıyı yok edeceğiz!"

Dağdan Atmayan Yürek Yeniktir Hele O Yürek Gençse Ölüdür

Hevidar ÖZGÜR

cilomunzur@hotmail.com

“O dağlar ki; yüceliği, büyüklüğü barındırırdı bağrında. Ve bağrına bastığı binlerce genç yüreğe yücelikten ve büyüklükten başka bir şey bahş edemezdi. Ama yinede keşfedilmeyi bekleyen bilinmezliklerle ve gizemlerle doludur dağlar.”

Dağlarımızda şimdi silah tutan gerilla ateşi etrafında çember oluşturarak kah tatlı ve neşeli, kah duygu yüklü sohbetler yapan silah arkadaşlarımı özledim.

Aslında her birinin hayatı roman olan genç gerillaları anlatmakta geciktim. Bu konuda çok umursamaz, duyarsız kaldım. Ama aslını sorarsanız bizler yaşadıklarımıza pek anlam veremiyoruz. Bu konuda yetersizlik yaşıyoruz.

Oysa bizler basit olaylar yaşamıyoruz. Zamanımızı basit uğraşlarla da tüketmiyoruz. Tersine yaşarken bir tarih yazıyoruz. Yeni bir toplum ve onun ölçülerini yaratıyoruz. Ve en önemlisi insan olma kavgası veriyoruz. Ama kendi neslimize, kuşağımıza, çağdaşlarımıza karşı buna denk bir bilgilendirme yapamıyoruz. Halbuki bizler dağların yalnızlığını sesimizle, rengimizle genç olmanın coşkusu, heyecanı, merakı, cesareti ve fedakarlığıyla yaşamı volkana çevirmeye ve genç filizlerin büyük ormanlara dönüşmeye gebe olduğunu ispatlamaya çalışıyorduk.

Velhasıl geç kaldık bu yazıyı yazmak için. Tarihten gizledik yaşadıklarımızı. Yaşam kavgamızı özgürlük ve

eşitlik adına vermek istiyoruz. Savaşın çocukları iken barışın güvercinleri de olabilmeyen çabasını harcıyoruz. Belki genç yürekleri yazmak, onları yalnızlığıyla anlatmak kalemime güç gelir ama gecikmiş olsam yazmalıyım, onun bilinciyle yaklaşmalıyım diyorum kendi kendime. Onlardan aldıklarım ve onlara verdiklerim bana bunu buyuruyor.

Şimdi onlar ne yapıyorlar acaba? Neleri tartışıyor, kendilerini nelere hazırlıyorlar? Dağların çetinliğinde, yabancı doğanın dostluğunda ve acımasızlığında büyümenin, güçlü ve yenilmez olmanın, kendine güvenin her gün biraz daha geliştiği genç gerilla ortamını özlememek mümkün mü? Çünkü onlar her zaman arkadaşlığın en güzelini yaşıyorlar insana. Büyük hayranlık uyandırmıyorlar, umut dolu bakışlarıyla. Çoğu zaman büyüklerin bile yenik düştüğü fırtınaları, banamısın demeden yenmeleri hep bende hayranlık uyandırmıştır.

Çünkü bu pek olağan bir durum değildi. Gencecik hayat mektebinden henüz mezun olmamış, feleğin çemberinden geçmemiş, yani henüz örs altında dövülmemiş ham demir gibi zayıf olmalarına rağmen bu kadar güçlü ve dayanıklı olmalarına vurgundum bu genç gerillaların. Adeta tavırda

dövülen ve sertleşerek çelikleşen birer demir gibiydiler. Hem bu kadar toy, hem bu kadar sağlam olma gücünü nereden alıyorlardı dersiniz? Bu yaman çelişkiyi nasıl izah etmeli insan?

Öyle sanıyorum ki, eğer bazılarının portatif, bazılarının çocuk dediği veya bu gözle baktığı genç gerillanın yüreğinde o büyük özgürlük aşkı, hayallerine ihanet etmeyen çocuk olma iddiası olmasaydı zoru nasıl ko-

lay eyleyebilirlerdi. Eğer onlar en zor olanı bile kolay eyleyebiliyorlarsa, güçsüzlüklerinden güç yaratabiliyorlarsa bu onların çocuk dünyasının temizliğinden, ideallerinin büyüklüğündendi. Çocuk denilecek yaşta özgürlük savaşçısı olmak ne garip şey değil mi? Sizlerde benim gibi düşünmüyor musunuz? Ama garip olsa da bu bir gerçek. Çünkü biz Kürtler hala bir damla özgürlüğe muhtacız. Adı, sanı, dili, vatani inkar edilen bir ülkede, özgürlüğe en çok ihtiyaçları olan gençler dağa çıkmasında kim çıksın.

Belki bu çağımızın haksızlığıydı. Ama bu haksızlığı gidermek için başka bir yol var mı? Var diyen bir adım beri gelsin. Ona başka bir yolun olmadığını kanıtlayayım. Belki onlarda benim gibi tarih omuzlarımıza büyük sorumluluklar yüklediğini bilmeden, anlamadan katılmışlardı. Yani pek farkına varmadan omuzlanmışlardı bu ağır yükü. Belki özgürlüğün simgesi olan kutsal dağlardan yankılanan o gizemli sesler çekmişti onları. Ama besbelliydi ki el değmemiş, kirletilmemiş duygularla dağlara sevdalanmışlardı. Renklerin güzelliğini dağlarda fark ettiler, baharın mis kokusunu dağlarda çektiler ciğerlerine.

O dağlar ki; yüceliği, büyüklüğü barındırırdı bağrında. Ve bağrına bastığı binlerce genç yüreğe yücelikten ve büyüklükten başka bir şey bahş edemezdi. Ama yinede keşfedilmeyi bekleyen bilinmezliklerle ve gizemlerle doludur dağlar. Uzun ve yorgun bir yürüyüş sonrasında nefes nefese ve ter içinde kaldığın zamanların sonuna ulaştığında veya heybetli görünen dağları aştığında, yani zirveye ulaştığında; tüm duygular, tüm düşünceler, hatta dünya bile farklılaşır insanın gözünde. Bazen son nefesine ulaştığında, hiç bitmeyecekmiş gibi görünen dağların doruğuna ulaştığında bambaşka duygulara kapılır insan. Tatlı bir yorgunluk sararken bedenini; ruhun, doruğa ulaşmanın zaferini yaşar.

Soğuk bir kış gününde veya dondurucu havanın orta yerinde eğer dağlarda nöbetteysen veya tepenin başında büzülüp sarınmışsan kefiyene, hiç olmadık şeyler kurarsın kafanda. Gülünç, çocuksu, acemi düşler yakandan düşmez. Hiç unutmam soğuk bir kış günüydü. Her yer karlarla kaplanmıştı. Dağlar adeta beyaz gelinlik giymiş bir genç kız gibiydi. Dağların heyecandan çatlayacak yürek çarpıntısını duyar gibi oluyordu insan. Kış hazırlıklarını yapıyorduk. Yürekte yaşanan coşku, bütünlüğü sağlıyordu. Görevlere gitmek için adeta yarışlıyorduk birbirimizle. Bir an bile durmak

çok büyük bir zaman kaybetmek anlamına geliyordu. Bizim ise kaybedecek bir tek saniyemiz bile yoktu. Yaşamın tüm gerçekliğini henüz tanımamıştık.

Zorlu bir göreve hazırlanıyorduk, koşullar zordu. Bir yanımızı dağlar, bir yanımızı halaya tutuşan gençlerin yüreklerinin taşıdığı sıcaklık ve bu sıcaklıkla bütünleşen eller etrafımızı sarmıştı. Biran gözlerim bir noktaya kilitlenip öylece kaldı. Bir bakış beni kendisine çekmişti. Şimdiye kadar fark etmemiştim. Benden daha genç hatta çocuk sayılacak yaşta bir yoldaş gözlerini bir noktaya dikmiş anlamlı anlamlı bakması beni derinden sarsmıştı. Sarı saçlı yeşil gözlü küçük bir yoldaştı. Küçüktü ama zorluklara katlanma savaşındaydı. Dağlardı onun yoldaşı. Yoldaşlığın yarattığı güç ile yaşama yöneliyordu. Yoldaşlığın sıcaklığını gördüğünde büyüyordu çocuk, tanışlıyordu yaşamla.

Yoklukta varlığı yaratan gençler güneşe bağlanmışlardı. Dağların doruğunda güneşin doğuşunu seyretmek çok farklıydı. Güneş farklı bakardı genç yüreklerle. Ama bazen de aşılması çok zor, asi bir canavar gibi görünürdü gözümüze. Oysa bizi ve özgürlük aşkımızı bağrına basan da oydu. Bizi terbiye ediyor ve bir ana gibi saklıyordu koynunda.

Bende dağların kucığına sığınmıştım. O kucakta ben özgürlüğümü, ana şefkatini, kadının güzelliğini görüyordum. Doymak zordu dağların yüreğine. Kucakladıkça onu, yarınlara daha umutlu yaklaşıyordum.

Bir defa heybetliliğine sevdalanmıştım dağların. Dağların heybetinde şafağı selamladım. Onun koynunda gece yıldızların kaymasını seyre durdum. Dağlarda hiç görmediğim simalarla karşılaştım, tanıştım. Hepimiz aynı anda sevdalanmıştık o kutsal dağlara.

Kendime hayıflanmamın nedeni de bundan. Dağların yürekli genç gerillalarını anlatmakta geciktiğim için hala öfkeliyim kendime. Her biri bir dağ gibi büyümüş olan genç yürekleri anlatmak "*zor zanaat olduğu için anlatamadım*" diyerek kendimi avutsam da bağışlamıyorum kendimi.

İşte böylesi bir sevdıyla sevdalandırıyor dağlarımız insanı kendisine. Öyle bir sevdadır ki gün geçtikçe daha çok gelişiyor, büyüyor boy veriyor yüreğimizde dağlar. Ve ne çok türküler, ağıtlar, şiirler ve romanlarda anlatıldı ama hiç biri daha tam yansıtmadı yeryüzündeki insanlara, o tarifi edilmeyen güzelliği dağlarımızı yeryüzünün gerçek ifadesi olan cennet dağlarımızı.

okuyucudan okuyucudan okuyucudan okuyucudan okuyucudan

ZULAMDAKİ UMUTLA

(Yüreği barış ve özgürlük için atan fedakar annelerimize)

Bir günün uğurlayışını seyrediyorum.
Ağarmış saçlarımın dominant olduğu başım elleri-
min arasında
Demir parmaklıklar ardında bekliyorum.
Bir günün hasbelkeder gidişine.

Güneşin kızılığdı değil hüznüm
Batışından da değil, doğuşundan da
On yıllardır görmeyişimden de
Ve bilmem kaç on yıl daha görmeyecek oluşumdan da değil

Utanç duvarları yansıyor ayın cılız ışıklarına aldırıldığım
Yok öyle...
Acıdığım falan da yok...
'TUTSAKTIR' lafı çok incitiyor beni anne
Canım buna yanıyor...
Bundan öte yok meramım inan...
İnan oğlun-oğulların onuruyla yatıyor...

Birazdan karanlık basacak bu mekanı
Hatırlıyorum da...
Köyde Hasan dayı da bu saatlerde kapardı dükkanı
Hala öyle mi?
Sahi yaşıyor mu?

Neyse boş ver.
En iyisi mi ben susayım...
Ya da yine buraları anlatayım istersen...
Anlatayım anlatmasına da güzel yüreğin kaldırı-
rı bilemiyorum

Bak yine başlıyor
Karanlıkla hesaplaşmalar...
Ölüm sessizliğine boğuluyor buralar
Hüzün çöküyor voltamın toz yutan nağmelerine...
Ah bir bilsen
Ne zor anne...
Yine her zamanki gibi ava çıkıyor yarasalar...
Ve zavallılaşıyor acılar...
Yine hayatı ıskalayarak geçiyor...
Vurgunu olduğum güneşli günler...

Yağmur yağıyor
Havalar kapalı
Ama sakın

Sakın sen gitme bu havalarda...
Ellerini öpmeden gidersen üzülürsün...
Çok ağır olur üzerimdeki hakkın...

Ne olur bekle beni...

Doyunca yaşamadım daha seni...

Senin bana anlattığın Ağır'ınin...

Benim sana diyeceğim Dersim'in Zilan'ı.
Ve buza kesilmiş küçücük penceresimin camına canını

Canımın içini...

Gönüllerin Güneşini çizeceğim...

Çizeceğim ve bekleyeceğim

Zulamdaki umutla...

Ütopyalarımın yarınını bekleyeceğim...

Ne de olsa beklemek direnmektir artık anne...

Beklemek direnmektir...

Yaşamak direnmektir...

Turgut Koyuncu - Girtigehe Erziromê

ABDULLAH ÖCALAN

Adı üç harfle anılırdı
Büyük asrın önderi
Demokrasi adamı
Uçuşan bir güvercin kadar özgür
Lanete her zaman karşı
Lale çiçeğini nerede görse sular
Azadi, azadi derdi her zaman
Halkın derdine çareydi

Özgür parlayan güneşti
Canlı olan bir şehitler partisi vardı
Ateşkesi ilan ederdi çözüm için
Leş kargalarına karşıydı
Amansız bir ihanete uğradı
Newroz çiçekleri ihanetçilere Biji Serok Apo, Biji
Serok Apo derdi

Adem AKYÜZ-Schaafheim/Darmstadt

YAŞAMA DAİR

Aslında çoğu zaman yaşamın tanımını yapmakta güçlük çekmiştir insan denen yegane varlık. Ya da yaşamın tanımını yapsa bile göreceli bir kavram olduğu açığa çıkmıştır her halükarda. Sonuçta her insanın kendine göre bir yaşam tanımı olmuştur.

Yaşam; bana göre doğum ve ölüm arasında bir köprüydü. Böyle tanımlamıştım ergen dönemlerimde yaşamı. Ya da kendini bana böyle tanıttı. Zaten ergen dönemlerde tokatladı yüzümüzü yavanlığı ve acımasızlığı. Aslında genel olarak bu dönemde başlıyor insanların yaşamda kimlik, cevap ve benzeri arayışları. Hele hele yaşamda yer etmiş çeşitli kavramlar, değer yargılarının çözümlenmeye çalışılması, içinden çıkılmaz bir hal alıyor. Bu nedenledir ki birçok gencin ergenlik dönemi yoğun bunalımlarla geçiyor. Ve yaşamın ileri ki dönemlerini etkileyecek ağır psikolojik sonuçlar da doğuruyor.

Yaşamın tanımlanmaya çalışılması sonucunda yeni keşfedilen bazı yönler kaymak da yaşamın gidişatını tümünden etkileyebiliyor.

Ve tabii ki yaşamdaki bir diğer nokta da 'tabular' oluyor. Dokunulmazlığı olan bu 'özerk' şey, yani tabular gençlerin yaşamında birer soru işareti olarak sırtmaya başlıyor. Bu noktada da öğrenmenin güdüsüyle beyni kamçılanan genç, kulaktan dolma söylemlerle, yanlışlarla ve zararlarla sonuçlanacak deneme yanılma yöntemine gidebiliyor.

İlk çelişim yaşama dair. İlk kimlik arayışım. Büyük ve küçük, ezen ve ezilen çeliskisi...İlk olarak yaşamla çeliştiğim dönemler ilk kimlik arayışına, yani lise dönemlerine tekabül ediyor.

'Yaşam nedir?', 'Ben yaşamın neresindeyim?' gibi sorular bu dönemde kamçılıyor benliğimi. Yaşam, verdiği keyfin yanında yaşattığı ağırlıkla ruhumu acıtıyor o dönemler. Ve sonuçta arayışlara itiyor beni bu duygular. Mevcut haliyle yaşamın orta yerinde ruhumun çıplaklığının yaşamda sırttığını düşünüyorum. Olduğumdan farklı görünmeye çalışıyorum; dış görünüşümü değiştiriyorum, yapmadığım farklı şeyleri yaparak arayışlarımı tatmin etmeye çalışıyorum. Tüm bu

değişiklikler elbette iyi ya da kötü ruhumu da etkiliyor. Etkiliyor etkilemesine ama sonuç vermiyor. Yine doyurmuyor beni yaşadıklarım.

Farklı zamanlarda, farklı bir yerde deniyorum yine 'doğru yaşamı' bulmayı. Bu çabam da sonuç vermiyor. Tüm çabalara rağmen elde var 'sıfır!' Ve bir gün, şaşalı görünümüyle birçoklarımı cezbeden bu lanetli şehirde bir gerçeklikle tanışıyorum. Her ne kadar yabancı olsam da özünde benim olan bu gerçeklik cezbediyor içimi, ruhumu, benliğimi. Bu bir aşk oluyor benim için; her an tüm benliğimi, içimi yakan bir aşk... Gün geçtikçe bağlanıyorum, bu gerçekliğin vaadettiği en onurlu yaşamı görüyorum tüm çıplaklığıyla. Seviniyorum. Çok geç olmadan en doğru, en onurlu, en gerçek yaşamı bulduğum için seviniyorum.

Bu anlamlı yaşamın anlamını; her gün kötülüklerle, eksiklerle, yanlışlarla savaşarak pekiştiriyoruz. Evet, 'pekiştiriyoruz' dedim. Çünkü yalnız değilim. Aynı yaşamı paylaştığım insanlarla hep beraber savaşıyoruz. Çünkü biz biliyoruz; o yüce bilge sevgi yoldaşının da dediği gibi "Savaş-tıkça güzelleşir insan!"

Rohat MAZRA

SAKIZ DAĞI

Yedin genç yaşta birçok yiğidi
Daha sana ava çıkmam Sakız Dağı
Kan eyledin kayaların topunu
Dönüp de yüzüne bakmam Sakız Dağı

Arayan gerillalar varmadan çaya
Kara haber yayılmış köye
Kökünden devrilsin üstündeki kaya
Kekliğine tüfek sıklmam Sakız Dağı

Toprağın çürüsün suyun kurusun
Otların sararsın suyun kurusun
Bizim gerillaları saklayamadın huyun kurusun
Odundan ateş yakmam Sakız Dağı

Haydar KANSU

Özgür Gençlik dergisi olarak
1 Mart ile 30 Mayıs tarihleri arasında
“Özgür Gençlik Logosunu Sen Yarat”
şiarıyla düzenlediğimiz logo yarışmamız sona
ermiştir. Yarışmaya katılan arkadaşlara
teşekkür ediyoruz.

ÖZGÜR GENÇLİK

Jürinin onaylayacağı logo,
önümüzdeki aydan itibaren Özgür Gençlik dergisinin
yeni logosu olarak dergimizde yer alacaktır

Adres

Postbus 2263
5600 cg. Eindhoven/Nederland

e-mail:

ozgurgenclik@gmx.net

MİZAH-MİZAH-MİZAH

Cem Yılmaz'dan Kısa Kısa...

- Hırsızlık yapmayın, hükümet rekabetten hoşlanmaz.

- Nefes kesen bir roman yazdım. Tüm okurlarım öldü.

- Sık sık ameliyat olun, içiniz açılır

- Bu tüp bebek hatalı; hep gaz kaçırıyor

- Gençliğim acı veriyordu. Ameliyatla aldırdım

- Ey yükselen yeni nesil! İn ulan aşağı!

- Son gülen sen olacaksın. Çünkü geç anlıyorsun

- İnsanlık bugün de para karşısinda değer kaybetti.

- Hayatım boyunca kararsız biri oldum, ama artık emin değilim.

- Size yapılmasını istemediğiniz şeyleri başkalarına yapın, çok zevkli.

- AIDS virüsü de, Ebola virüsü de maymun patentli. Maymundan gelip gelmediğimiz belli değil ama, maymundan gideceğimiz kesin.

- İçerken araba kullanmayın. Bir yere çarparsanız biranız dökülür.

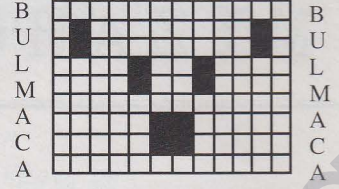
- Yarın yapabileceğin bir şeyi, asla bugünden yapma.

- Tanrım! Kendim için bir şey istemiyorum. Yalnızca anneme paralı ve güzel bir gelin nasip et!

Bulmaca

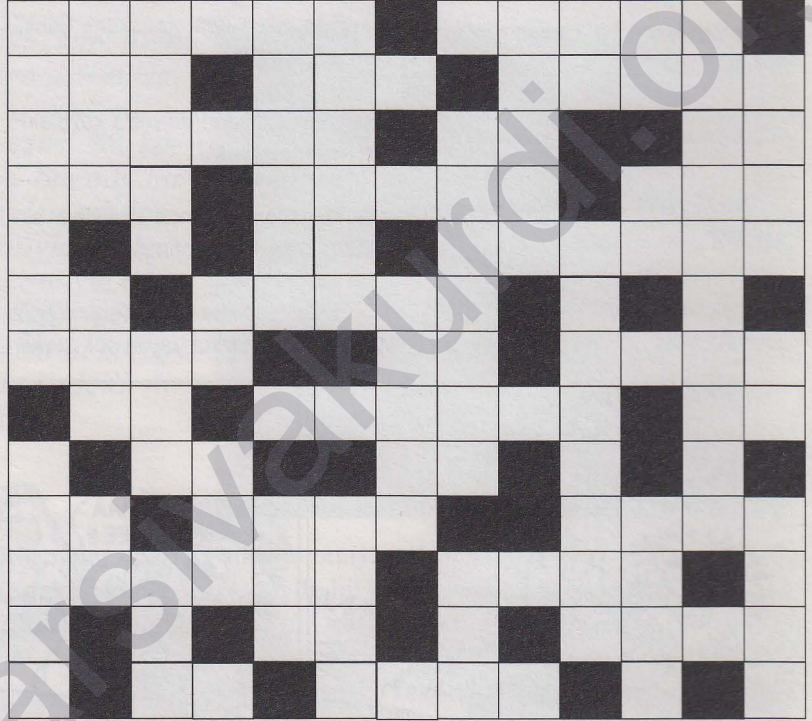
BULMACA

Soldan Sağa

- 1- Kürtçe'de 'Hareket' - Kürdistan Özgür Gençlik Hareketi
- 2- İskambilde papaz - Bir mevsim - Batman'da petrol dağı
- 3- "... Schwarzeneger" (Aktör) - Matematikte sabit sayı - Hayır anlamında bir ifade
- 4- Çok - "... Teorisi" (Darwin'in öğretisi) - Konya'da bir baraj
- 5- Eski dilde su - Bir malın tanıtımı, propagandası
- 6- Bir sayı - "... Gezmiş" ('68 gençlik hareketinin öncülerinden)
- 7- Güzel kokulu bir bitki - "... Chi Min" (Vietnamlı devrimci önder) - "... Karer" (Anısına PKK'nin kurulduğu büyük enternasyonalist)
- 8- Bir nota - "Adolf ..." (Alman faşist diktatör) - Yemek
- 9- Eski Mısır'da bir tanrı - Bir haber ajansı
- 10- Birleşmiş Milletler'in evrensel kısaltılışı - Fiyat, paha - Anlam
- 11- "Ferhat ..." (Cezaevinde yakma eylemi ile ölümsüzleşen ve Dörtler'in öncüsü konumunda olan şehit önder) - Atık
- 12- Bir harfin okunuşu - İsa'nın doğum günü
- 13- Bir soru sözcüğü - Karadeniz'de bir il

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13

Yukarıdan Aşağıya

- 1- Karadeniz'de bir il - Başkasının elinde oyuncak olan
- 2- AB'nin para birimi - Atın ayakkabısı - Kürtçe'de yeni
- 3- "İsmet Şerif ..." (Kürt siyasetçi) - Bir meyve - Bir geyik türü
- 4- Bir yerde bulunma anlamı veren ek - Avrupa Ekonomi Topluluğu 5- İlave etme - Ağacın bir bölümü
- 6- "... Dilmen" (Fenerbahçe'nin sembol olmuş futbolcularından) - Binek hayvanlarına giydirilen nesne
- 7- Uyarı 8- Etlı bir yemek çeşidi - Talep
- 9- Buzun sıvılaşma devresi
- 10- Kalsiyumun simgesi - "Metin-Kemal ..." (Kürt müzisyen) -
- 11- Amerikyumun simgesi - Kırmızı - Kendi dalında sembolleşen
- 12- "İbrahim ..." ('68 gençlik hareketi önderlerinden)
- 13- "... Chomsky" (Amerikalı muhalif yazar) - Uğraş, meslek - Bir çiçek